ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 145 (40)
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΠΕΜΠΤΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1910
Διευθυντης ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΝΗΣ Δ. ΤΣΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΛΥΩΝΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

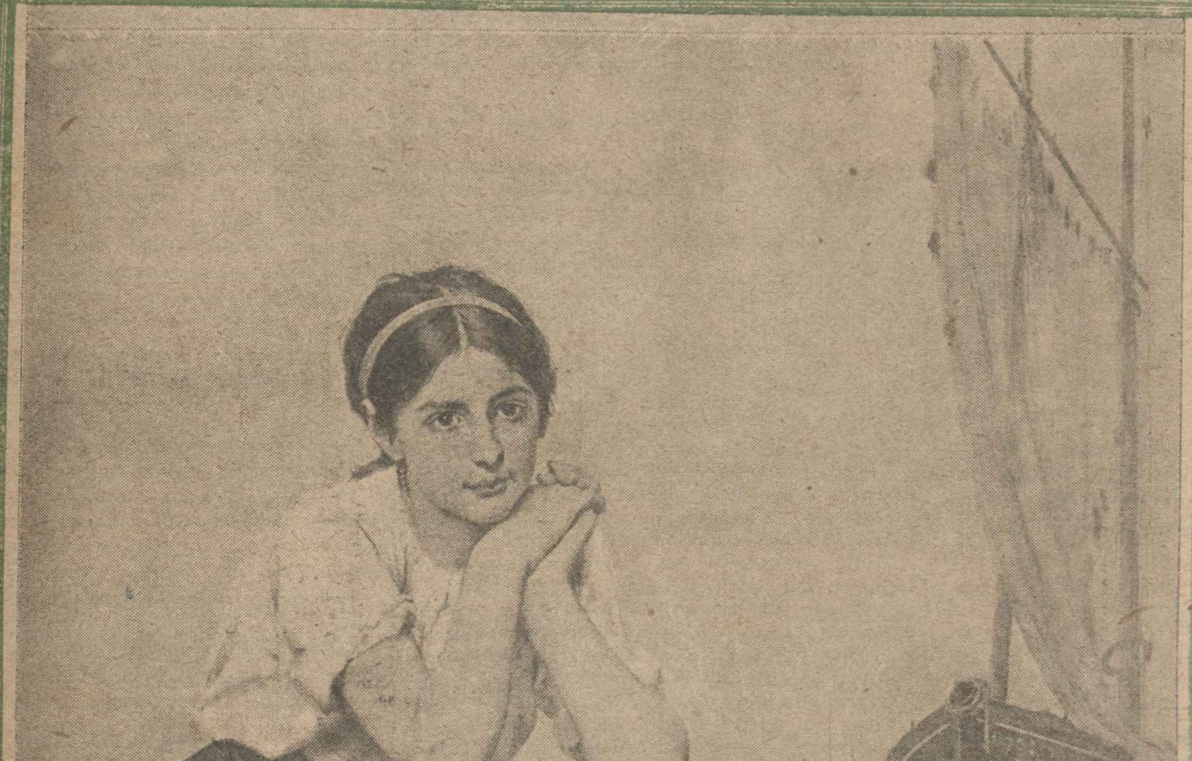

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ

μητέρα, σύζυγος ναυτικοῦ, κόρη τῆς θαλάσσης καὶ αὐτή, πλάττει ὄνειρα διὰ τὸ μέλλον τοῦ τέκνου της. Τὸ ὀνειρεύεται ἀτρόμητον καὶ ἔνδοξον ναυτικὸν ἀλλὰ καὶ τρέμει ἡ καρδιά της, ὅταν ἀναμετρῇ τοὺς κινδύνους ποῦ κρύπτει τὸ ἀφρισμένον κῦμα. Καὶ ἐνῷ ἡ μητέρα ὀνειροπολεῖ, τὸ τέκνον παρακολουθεῖ μὲ χαρὰν τὸ μικροσκοπικὸν πλοιάριόν του ποὺ πλέει ἠρέμα εἰς τὴν ἀκύμαντον ἀκροθαλασσιάν, προλέγον οὕτω τὸ μέλλον του, χωρὶς νὰ ὑποπτεύῃ ποία ἄβυσσος κρύπτεται ὀλίγον πέραν τῆς ὑγρᾶς ἐκείνης ἄμμου, ὅπου παίζει ἀμέριμνον.

(Εἰκὼν τοῦ Γάλλου ζωγράφου F. A. DELOBBE)

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἔχωμεν ἐκλογάς. Ἡ διάδοσις θεωρεῖται ἀπίθανος. Ἀκόμη δὲν ἐσκοτώθηκαν οὔτε δέκα ἄνθρωποι ἐδῶ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τὰ ἐκλογικά. Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἀνεβλήθησαν. Τὸ φαινόμενον ὁπωσδήποτε εἶναι πρωτοφανές. Πολλοὶ τὸ ἀποδίδουν εἰς τὸ ὅτι ὁ λαὸς τάχα εἶναι ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴν πολιτικήν. Ὑπάρχουν, βλέπετε, πολλοὶ ἁπλοϊκοὶ καὶ ἀφελεῖς ἄνθρωποι ἀκόμη εἰς τὸν τόπον μας. Ἀλλά, χριστιανοί μου, μήπως πρόκειται περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν; Αὐτὸ δὰ ἔλειπε τώρα νὰ χανώμεθα δι' ἐκλογὰς μιᾶς Ἐθνοσυνελεύσεως. Τί νὰ τὴν κάμωμεν; Οἱ ἐθνοσυνελευσῖται δὲν θὰ κάμνουν ρουσφέτια. Μήπως κερνοῦν τουλάχιστον ρετσίνα καὶ σιγάρα; Πάει, ἐχάλασε τὸ πολίτευμα.

* * *

Ὁ ἐργολάβος τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως διεμαρτυρήθη, διότι ἡ Κυβέρνησις οἰκειοποιεῖται τὰ δικαιώματά του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὅπως αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Τύπος ἐκατήντησαν τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ μόνος ἁρμόδιος διὰ νὰ τὸ ἐκκαθαρίσῃ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι αὐτός.

* * *

Μανθάνομεν—καὶ σᾶς τὸ μεταδίδομεν ὑπὸ ἐχεμύθειαν—ὅτι ὁ κ. Παναγιωτόπουλος σκέπτεται νὰ κάμῃ μίαν μεταρρύθμισιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον: Θὰ τὸ διασκευάσῃ καὶ θὰ τὸ κάμῃ Σκοπευτήριον. Ὡς στόχους δὲ θὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς εἰκόνας τῶν Πρυτάνεων, ποῦ κρέμανται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου.

* * *

Ἡ Γαλλία—κατὰ τηλεγράφημα ναυπηγηθὲν εἰς τὰ εἰδικὰ τηλεγραφικὰ ναυπηγεῖα μιᾶς-δύο ἐφημερίδων—ἐπροκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων, ὅπως ἐμποδίσουν τὸν κ. Παναγιωτόπουλον νὰ παύσῃ καὶ τοὺς καθηγητὰς τῶν Γαλλικῶν Πανεπιστημίων, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὴν ὁρμὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἤρχισεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀπαντῶσα εἰς τὴν διακοίνωσιν αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐβεβαίωσεν ὅτι ***ἐπὶ τοῦ παρόντος*** θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν.

* * *

Τί θηρία ποῦ εἴμεθα οἱ Ἕλληνες! Εἴδατε τί γίνεται κάθε Κυριακὴν εἰς τὰ τρὰμ τῶν Πατησίων. Ποῖος ἐφαντάζετο ποτὲ ὅτι αὐτὸ θὰ ἐγίνετο καὶ εἰς τὰ...βαπόρια; Διωργανώθη τὴν περασμένην Κυριακὴν μία ἐκδρομὴ ἕως τὰς Πάτρας. Καὶ οἱ διοργανώσαντες τὴν ἐκδρομὴν ἐπώλησαν ὀκτακόσια εἰσιτήρια. Τοιουτοτρόπως τὸ βαπόρι ἐπέρασε τὸν Κορινθιακὸν ὡς τρὰμ τὴν ὁδὸν Πατησίων. Οἱ ἐπιβάται ἦσαν σκαρφαλωμένοι καὶ εἰς τὲς βαρκες ἀκόμη τοῦ βαποριοῦ, ὅπου διενυκτέρευσαν, ἐνῷ ἄλλοι τοὺς ἐζήλευαν. Ἂν εἰς μερικοὺς ἀπὸ αὐτοὺς προσέφερε κανεὶς μίαν θέσιν δωρεὰν εἰς τὸ μεγαλοπρεπέστερον ὑπερωκεάνειον, δὲν θὰ ἐδέχοντο. Εἶναι φαίνεται ἀρρώστεια ἑλληνικὴ νὰ εὐχαριστούμεθα νὰ ταξειδεύωμεν ὡς κοπάδια, στριμωγνόμενοι καὶ συσφιγγόμενοι ὡς σιγαρέττα πλακὲ εἰς ἕνα πακέτο.

* * *

Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπιτυχίαν, ἕνας ἐπιχειρηματίας διοργανώνει μίαν νέαν τοιαύτην ἐκδρομήν, εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ὁποίας προστίθεται:

«Καθ' ὅλον τὸν διάπλουν θὰ λειτουργῇ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τέλειος κινηματογράφος, ὅστις θὰ τέρπῃ τοὺς ἐπιβάτας μὲ ὅλως νέας καὶ πρωτοτύπους ταινίας»...

ΤΙΜ. ΣΤΑΘ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΟΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΣΥΝΤΕΛΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ;

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὴν Γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶνε, εὖ γὰρ φερομένης τῆς Γεωργίας, ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι· ὅπου δ' ἂν ἀναγκασθῇ ἡ Γῆ χερσεύειν, ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδόν τι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. **(Ξενοφῶν)**

Οὐδὲν ἄλλο τῶν ἐπιτηδευμάτων οὕτως ἔρωτα δριμὺν εἰρήνης ἐνεργάζεται καὶ ταχύν, ὡς ὁ ἀπὸ γῆς βίος, ἐν ᾧ καὶ τῆς πολεμικῆς εὐτολμία, τὸ μὲν ὑπερμαχητικὸν τοῦ οἰκείου διαμένει καὶ πάρεστι, τὸ δὲ εἰς ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν ἀνειμένον ἐκκέκοπται. **(Πλούταρχος ἐν βίῳ Νουμᾶ).**

Τὴν Γεωργίαν καὶ τέχνην ἠθοποιὸν ἐνόμιζεν ὁ Νουμᾶς. **(Πλούταρχος)**

Μεταξὺ τῶν παραγωγικῶν ἔργων οὐδὲν ἀνώτερον τῆς Γεωργίας, οὐδὲν ἐπικερδέστερον, οὐδὲν ἀπολαυστικώτερον, οὐδὲν μᾶλλον ἁρμόζον εἰς ἐλεύθερον ἄνδρα. **(Κικέρων)**

Ἡ Γεωργία καὶ ἡ Κτηνοτροφία εἶνε οἱ δύο μαστοὶ τῆς Γαλλίας. (Sully)

Ἡ Γεωργία εἶνε τὸ θεμέλιον τοῦ βίου καὶ ἡ πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ. (Fénelon)

Ἡ Γεωργία εἶνε τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ τιμιώτατον, τὸ ὠφελιμώτατον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ εὐγενέστατον. (J. J. Rousseau)

Ἡ παράθεσις τῶν ἄνω γνωμῶν δὲν ἔγεινεν ἀπὸ ἐπίδειξιν εὐρυμαθείας, ἀλλὰ διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅτι ἀπὸ τοὺς προγόνους μας, ἕως τοὺς νεωτέρους σοφούς, ὅλοι ἀντελήφθησαν τὴν ἀνεκτίμητον ὠφέλειαν, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικήν, ποῦ παρέχει ἡ Γεωργία. Τὰ κράτη ὅσα ἐπεδόθησαν εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν Κτηνοτροφίαν εἶνε τὰ σήμερον ἀκμάζοντα, καὶ τὰ χθεσινὰ ἀκόμη, μικρὰ Κράτη τοῦ Αἵμου εἰς τοὺς δύο τούτους πλουτοφόρους μαστοὺς χρεωστοῦν τὴν εὐημερίαν των.

Ἡμεῖς μόνοι δὲν δίδομεν προσοχὴν καὶ σπουδαιότητα εἰς αὐτὰ καὶ ἱδρύσαμεν ἐπὶ τοῦ χάρτου μόνον Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο «ποῦ θὰ θρέψῃ ὅλα τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα», κατὰ τὴν εὔστοχον ἔκφρασιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.

Πρέπει, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι πρωτίστως ἡ παραμέλησις τῆς Γεωργίας—κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἡ ἔλλειψις ἀσφαλείας καὶ ἡ καταθλιπτικωτάτη φορολογία—εἶνε ἐκείνη, ἥτις ἐξαναγκάζει τὴν ὑγιεστέραν μερίδα τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους, τὸν γεωργικὸν πληθυσμόν, νὰ ἐκπατρίζεται καθ' ἡμέραν καὶ νὰ ζητῇ πόρον ζωῆς εἰς ἄλλα ἐδάφη, συναποκομίζων ὅλον τὸ σφρίγος καὶ τὸν χυμὸν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν κλήρωσιν εἰς τὸν νομὸν Ἀρκαδίας—κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας τοῦ Νομάρχου—καθυστέρησαν ἐνενήκοντα τοῖς ἑκατὸν κληρωτοί. Ὁλόκληρα χωρία τῆς Κεφαλληνίας ἠρημώθησαν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κληρωτῶν ἐλαττοῦται κατ' ἔτος ἐπαισθητῶς. Καὶ οἱ ἀπομένοντες ἤθελον πρὸ πολλοῦ ἀπέλθῃ, ἂν εἶχαν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα· ἀπὸ πέρυσι δέ, ὅτε ἐπῆλθε κάποια βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ἐκεῖ Κεφαλλῆνες ἀποστέλλουν εἰς τοὺς ἐδῶ συγγενεῖς τῶν τὸν ναῦλον, καὶ οὕτως ἀναχωροῦν πολλοὶ καθ' ἑβδομάδα, ὄχι ὡς τυχοδιῶκται, ἀλλ' ὡς ἔχοντες θέσιν ἐξησφαλισμένην ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς δέον νὰ μεριμνήσῃ τάχιστα περὶ ἐνισχύσεως τῆς Γεωργίας, διότι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ θὰ ἐκφύγῃ καὶ ἡ τελευταία σταγὼν τοῦ ὑγιεστέρου αἵματος αὐτῆς, δηλαδὴ θὰ ἐκπατρισθῇ ὁλόκληρος ὁ γεωργικὸς πληθυσμός της, εἰς τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν θὰ ἐπιστῇ ἡ ἀνάγκη τῆς διεκδικήσεως τῶν δικαίων της, θὰ καταρτίσῃ στρατὸν μόνον ἀπὸ... τὰ ὀνόματα τῶν μητρῴων τῶν Δήμων.

Κεφαλληνία — Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΤΟΣ

Σημ. «Ἑλλάδος».—Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀπογραφῆς καὶ ἤδη Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Χωματιανοῦ γραφεῖσαν «Ἐπισκόπησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς (1907)», ἀναγράφεται ὡς πρὸς μὲν τὸν Γεωργικὸν τοῦ Κράτους πληθυσμόν: «Ἡ ἀναλογία τῶν γεωργῶν ἐπὶ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους εἶνε 90 τοῖς χιλίοις. Τῷ 1879 ἦτο 124 τοῖς χιλίοις. Ὥστε ἔκτοτε ἠλαττώθη ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ 26 τοῖς χιλίοις. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν μετανάστευσιν, διότι μέγα μέρος τῶν μεταναστῶν ἀνήκει εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν. Ἡ ἐν ἄλλαις χώραις τῆς Εὐρώπης ἀναλογία τῶν γεωργῶν ἐπὶ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ εἶνε ἐν Γαλλίᾳ 211]οοο, ἐν Βελγίῳ 105]οοο, ἐν Σερβίᾳ 136]οοο, καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ, τῇ κατ' ἐξοχὴν γεωργικῇ, 409]οοο». Ὡς πρὸς δὲ τὴν Μετανάστευσιν: «Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος κ. Λ. Κορομηλᾶ χορηγηθείσας πληροφορίας, εἰλημμένας ἐκ τῶν ἐπισήμων πινάκων τῆς ἐκεῖ μεταναστευτικῆς κινήσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1896 μέχρις Ὀκτωβρίου τοῦ 1907 μεταναστευσάντων ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχεται εἰς 135,000. Ἐκτὸς δὲ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἄλλαι τῆς Ἀμερικῆς χῶραι, ὡς ἡ Ἀργεντινὴ Δημοκρατία, ὁ Καναδᾶς, ἡ Βραζιλία, τὸ Μεξικόν, ἡ Αὐστραλία αὐτή, ἐδέχθησαν πολλὰς χιλ. Ἑλλήνων μεταναστῶν. Προσέτι τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα, ὀγκωθὲν τελευταίως, ἐτράπη ἀκάθεκτον πρὸς παντοίας ἄλλας διευθύνσεις μέχρι καὶ τοῦ Σουδὰν καὶ τῶν νοτιοαφρικανικῶν Δημοκρατιῶν. Ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταναστευσάντων κατὰ τὴν τελευταίαν ἑνδεκαετῆ περίοδον δὲν εἶνε ἐφικτός, ἐλλείψει στατιστικῶν στοιχείων. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν καὶ δεδομένων τινῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀκριβῶν, δυνάμεθα νὰ ἀναγάγωμεν τῶν ἀριθμὸν τῶν μεταναστῶν εἰς 180,000 τουλάχιστον».

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

Ἡ ἐν Καΐρῳ συνεργάτις μας Δὶς Νίτσα Οἰκονόμου μᾶς ἀπέστειλε τὸ κατωθι ἀνέκδοτον ποίημα τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἕλληνος λογοτέχνου κ. Εὐαγγέλου Δ. Σαμίου, συνώδευσε δὲ τοῦτο μὲ σύντομον κριτικήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξαίρονται ἐν γένει μὲν ἡ λογογραφικὴ δεινότης τοῦ κ. Σαμίου, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ τεχνικὴ τοῦ ποιήματος τούτου ἀξία καὶ ἡ εὐγένεια τῆς ἰδέας του.

Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν πλανᾶται εἰς τὴν κρίσιν αὐτῆς ἡ δὶς Οἰκονόμου, καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι ἡ κρίσις της ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως, ἣν ἔχει ἡ ἐπίλεκτος συνεργάτις μας περὶ τῆς ποιητικῆς τέχνης καὶ τῶν ὑγειεστέρων ἐκφάνσεων αὐτῆς. Ὀλίγη προσοχὴ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ποιήματος πείθει τὸν ἀναγνώστην ὅτι πράγματι ἰσχυρὰ ἔμπνευσις, ζωηρὰ φαντασία, εὐγένεια αἰσθήματος, φιλοσοφικὴ βαθύτης καὶ εὐρυθμία στίχου τὸ χαρακτηρίζουν.

ΝΕΡΩΝ - ΧΡΙΣΤΟΣ

Ὅσο βλέπω τὰ μαῦρα ἐγκλήματα
ποῦ σκεπάζει αὐτὴ ἡ κοινωνία,
π' ἀντηχοῦν στοῦ ἑνὸς τὰ φιλήματα
οἱ πικροὶ τ' ἀλλονοῦ στεναγμοί,
τόσο θέλω μιὰ Νέρωνος σύναμι
νὰ σκορπίσω ὅπ' ἀνθρώπου σημεῖα
τοῦ θανάτου τὴ κρύα πνοή!...

* * *

Ὢ! Καὶ τότε 'σ τὰ γύρω μου πτώματα
νὰ σταθῶ—ὁ νεκρὸς ἐγὼ τώρα—
νὰ ποτίσω τὰ μαῦρά τους χώματα
μὲ τὰ δάκρυά μου, ναί, σὰν Θεός,
καὶ ἀνοίγοντας τ' ἄχαρα στήθη μου
νὰ φωνάξω: «***Νά, πάρετε τώρα***
»***τῆς Ζωῆς τῆς Μεγάλης τὸ Φῶς!...***»

Κάϊρον — ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΣΑΜΙΟΣ

Βαρέως νοσοῦσα πρέπει νὰ θεωρῆται ἡ κοινωνία ἐκείνη, ὅπου ἕκαστος, ἀντὶ νὰ φροντίζῃ νὰ κάμνῃ τὸ χρέος του, σκέπτεται μόνον νὰ κάμῃ τὸν δρόμον του.

Δ. Π. Κανάκις

* * *

Αἱ ψυχραὶ καρδίαι ἔχουσι μόνον μνήμην ἢ μᾶλλον μνημεῖον, περιέχον τὸ πτῶμα τοῦ παρελθόντος, ἐνῷ αἱ εὐαίσθητοι ἔχουσιν ἐμψύχους, οὕτως εἰπεῖν, ἀναμνήσεις· διὰ ταῦτα, τὸ παρελθὸν δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλ' εἶναι ἁπλῶς ἀπόν.

Δ. Π. Κανάκις — ***Κα*** Krüdner

ΠΟΘΕΝ ΕΠΗΓΑΣΕΝ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ο ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ ΠΑΛΑΙΟΣ

Πολλοὶ αἰσθάνονται θαυμασμὸν διὰ τὸν Αἰγυπτιακὸν πολιτισμόν, τὸν ἀκμάσαντα χιλιάδας ἐτῶν πρὸ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς. Ἐλάχιστα ὅμως εἶνε γνωστὰ περὶ τοῦ Γιουκάταν, ἐν Μεξικῷ, τῆς ἄλλοτε ἀχανοῦς αὐτοκρατορίας, τῆς κατοικουμένης ἀπὸ τοὺς Μάγια.

Εἰς τὸ ἐρώτημα: Ποῦ ἔχει τὰς ρίζας του ὁ Αἰγυπτιακὸς πολιτισμός; πόθεν ἦλθεν ἡ φυλὴ ἡ οἰκοδομήσασα τὰς πυραμίδας; οὐδεμία μέχρι σήμερον ἐδόθη ἀπάντησις.

Ἓν εἶνε βέβαιον: Ὅτι καθόσον αἱ ἀναζητήσεις προχωροῦν πρὸς ἀρχαιοτέραν ἐποχήν, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ Αἰγυπτιακὸς πολιτισμὸς καταδείκνυται τελειότερος. Τὸ σημαντικὸν τοῦτο γεγονὸς ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ πολιτισμὸς οὗτος δὲν ἦτο αὐτόχθων· ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅτι εἰσήχθη ἔξωθεν τέλειος καὶ ἐξέπεσε διὰ τῆς παρελεύσεως τῶν αἰώνων.

Ποῖος τὸν εἰσήγαγε;

«Ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτ. κτιρίων, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐκστρατείας τοῦ Σεσώστριος, ὑπάρχουν ἐπιγραφαί, αἵτινες οὐδέποτε ἐξηγήθησαν κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν—λέγει ὁ F. Lee. Ὑπάρχουν ἐπ' αὐτῶν ἄνδρες μὲ δέρμα ἐρυθρόν, ἀγένειοι καὶ φέροντες καλύμματα κεφαλῆς ὡς οἱ παλαιοὶ Ἴνκας τοῦ Περοῦ».

Παρατηρήσατε τὴν μούμιαν τοῦ Ραμσῆ τοῦ ΙΙ, καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι ὁμοιάζει μὲ Ἀμερικανὸν Ἰνδόν.

Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Εἰς τὸ Γιουκάταν εὑρίσκομεν τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηρίου· εὑρίσκομεν ἐρείπια θαμβοῦντα τὴν φαντασίαν, τὰ ὁποῖα μᾶς διδάσκουν, ὅτι πρότερον, πολὺ πρότερον κάθε χρονολογίας γνωστῆς τῇ Ἱστορίᾳ, ὑπῆρχεν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ, ὅστις πρέπει ἀληθῶς νὰ κληθῇ Παλαιὸς Κόσμος, μονάρχης κυβερνῶν λαὸν τέλειον εἰς ὅλας τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας. Ἡ ἀρχιτεκτονική του ἦτο πρόδρομος τῆς Αἰγυπτιακῆς καὶ Βαβυλωνιακῆς, ἡ θρησκεία του διῆλθεν ἀπὸ Ἠπείρου εἰς Ἤπειρον. Ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀστρονόμοι, ζωγράφοι, γλύπται, κατεσκεύαζον σφίγγας, εἶχον θαυμάσιον ἀλφαβητικὸν σύστημα.

Ὅλα δὲ ταῦτα ἔφερεν εἰς φῶς ὁ Dr. Auguste Le Plongeon καὶ ἡ σύζυγός του Ἀλίκη, διελθόντες τὴν ζωήν των πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ Γιουκάταν.

Αἱ θαυμάσιαι ἀνακαλύψεις τοῦ ἀοιδίμου τούτου ἐξερευνητοῦ, ἀποθανόντος πρὸ ἔτους, ἔχουν ἀναστατώσει τὴν Εὐρώπην. Ἂς ἀναγνώσωμεν τὴν κατωτέρω περιγραφὴν τῆς συζύγου του καὶ ἂς προσπαθήσωμεν νὰ λύσωμεν τὸ μυστήριον: πόθεν ὁ πολιτισμός μας, πόθεν οἱ πρόγονοί μας ὡρμήθησαν.

ΟΙ ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

Διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐρώτησιν: Πόθεν ἦλθον οἱ πρόγονοι τῶν Αἰγυπτίων; πρέπει νὰ ὁδηγήσω τοὺς ἀναγνώστας μου εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Κόσμου, εἰς τὸ Μεξικὸν—γράφει ἡ κ. Ἀλίκη Le Plongeon.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν λειψάνων τῆς ἀπολεσθείσης φυλῆς, ἥτις ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν κατῴκησε τὴν Κεντρικὴν Ἀμερικήν, τὰ περιεργότερα εἶνε τὰ τῆς ἀρχαίας καὶ ἱερᾶς πόλεως Σίσεν-Ἴτζα.

Ἐν τῇ Σίσεν ὑπάρχουν πάμπολλα ἐρείπια μεγαλοπρεποῦς πολιτισμοῦ. Ὁ σύζυγός μου ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐσπούδασε τὰ μυστηριώδη λείψανα τῶν μεγάλων προϊστορικῶν φυλῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ ἀνεκάλυψε πράγματα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ ἰθαγενεῖς αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζον. Εὐχερῶς ἀνέγνωσε τὰ ἱερογλυφικὰ τῶν ἀρχαίων κτιρίων τοῦ Γιουκάταν, διότι ἐγνώριζε τὸ ἀλφάβητον τὸ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἱερεῦσι τῆς Αἰγύπτου. Τοῦτο δὲ τὸν ἐβοήθησε νὰ ἀνακαλύψῃ Αἰγυπτιακὰ γράμματα ἐπὶ πλήθους γλυφῶν κοσμουσῶν τοὺς τοίχους τῶν ἐρειπίων τῆς Σίσεν.

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

Ὑπάρχει ἐπίσης ἐρείπιόν τι, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μοναστήριον», ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκεται σημαντική τις γλυφὴ ἐνδεικτικὴ τῆς σχέσεως, ἥτις ὑπῆρχεν ἐν παρῳχημένῃ ἐποχῇ μεταξὺ τῶν Μάγια καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου. Ἄνωθεν πύλης, ἐστραμμένης πρὸς ἀνατολάς, εἶνε γεγλυμμένη ἡ Γένεσις, ὅπως σχεδὸν παρίσταται ἐν παλαιῷ τινι συγγράμματι τῶν Βραχμάνων, τῷ «Μανάβα Δάρμα Τάστρα» συνοψισθέντι τῷ 1300 π. Χ. ἐξ ἀρχαιοτέρων συγγραμμάτων. Τὰ ἐν τῇ γλυφῇ ταύτῃ γράμματα εἶνε ἀρχαῖα Αἰγυπτιακά. Ἡ γλυφὴ παριστᾷ ᾠόν, περιστοιχούμενον ἀπὸ περιθώριον ὀδοντωτόν, ἀντιπροσωπεῦον ἀκτῖνας, ἵνα παρασταθῇ τὸ θεῖον ἐν τῷ κοσμικῷ. Πέριξ τοῦ ὀδοντωτοῦ περιθωρίου ὑπάρχουν τὰ γράμματα Μ Χ καὶ Ν. Ἡ ὅλη δὲ εἰκὼν περιβάλλεται μὲ γραμμὰς ἑλικοειδεῖς. Συμβολικῶς τοῦτο παριστᾷ τὸ ᾠὸν πλέον ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ἔχομεν λοιπὸν τὰ ψηφία Μ Χ Ν, ἤτοι τὴν Μαγιακὴν λέξιν Μέχεν=Γένεσις. Τὰ αὐτὰ σημεῖα εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν γλῶσσαν ἐσήμαινον ἐπίσης «Γένεσις».

ΒΩΜΟΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΝΑΟΥ ΑΝΑΚΑΛΥΦΘΕΝΤΟΣ ΕΝ ΓΙΟΥΚΑΤΑΝ (ΜΕΞΙΚΟΥ)

Οἱ γνωρίζοντες ὀλίγην Αἰγυπτιακὴν Ἀρχαιολογίαν θὰ εὕρουν μεταξὺ τῶν μορφῶν τῆς εἰκόνος αὐτῆς, τὰς ὁποίας κοσμεῖ τὸ ἱερὸν σύμβολον, ὁ ὄφις, μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τὰς Αἰγυπτιακάς.

Ο ΜΑΜΜΟΥΘ

Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ὡσαύτως λειψάνων τῆς Σίσεν εἶνε τὸ «Κούνα», σημαῖνον «Οἶκον Θεοῦ». Τὸ ἐσωτερικόν του συνίσταται μόνον ἀπὸ ἕνα θάλαμον, ἔχοντα μίαν μόνην ἔξοδον, βλέπουσαν πρὸς δυσμάς, ὅλοι δὲ οἱ τοῖχοι εἶνε κεκαλυμμένοι μὲ εἰκόνας, σχηματιζομένας ἀπὸ λίθους, προφανῶς λαξευθέντας πρὶν τοποθετηθῶσι.

Ἁπλοῦν βλέμμα ἀρκεῖ, διὰ νὰ παρατηρηθῇ ὅτι μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λαξευμένους λίθους ἀπαρτίζουν ὑπερμεγέθεις μορφάς, αἵτινες ὅμως δὲν ἐχρησίμευον, ἵνα παραστήσωσιν ὁμοίωμα πλάσματός τινος, ἀλλὰ ἦσαν σύμπλεγμα ἱερογλυφικὸν δίδον τὸ ὄνομα τοῦ προϊστορικοῦ Μαμμούθ. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ ὁ ἐλέφας ἦτο ἀντικείμενον λατρείας ἐπὶ αἰῶνας, ἐπέπρωτο δὲ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους τούτους τοίχους νὰ μάθωμεν ὅτι τὸ μέγα παχύδερμον ἦτο ἱερὸν παρὰ τῷ λαῷ τοῦ Γιουκάταν. Κάτωθεν τοῦ Μαμμοὺθ τέσσαρα μικρὰ τρίγωνα καὶ μικραὶ κυψέλαι παριστοῦν τοὺς πιστοὺς λάτρας του. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Μάγια τὰ μικρὰ τρίγωνα καὶ αἱ κυψέλαι ἦσαν σύμβολα λατρείας, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΕΝΟΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὸν Πρίγκηπα Κὸχ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία μετὰ πριγκηπίσσης τινὸς εἶχε τραγικὸν τέλος, ὁμοιάζει δὲ μὲ τὴν τῆς Ἴσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος ἐν Αἰγύπτῳ. Τὸ μνημεῖον ἦτο ἐντελῶς ἐρειπωμένον, ἔμενεν ὅμως ἀκέραιος ὁ βωμὸς καὶ ἡ ἐν αὐτῷ τράπεζα, ὑποβασταζομένη ὑπὸ 15 μορφῶν καὶ κοσμουμένη μὲ σύμβολα παριστάνοντα ἱερεῖς προσφέροντας καρποὺς καὶ ἄνθη πρὸς τὸν ἀποθανόντα ἥρωα. Τὸ ἔθιμον τοῦτο εὑρίσκομεν καὶ παρ' Αἰγυπτίοις.

Ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς περαιτέρω αἰθούσης εὑρίσκομεν εἰκόνας, αἵτινες παρίστανον τὴν ἱστορίαν τοῦ ἥρωος. Καθὼς ὁ Ὄσιρις τῆς Αἰγύπτου, ἐφονεύθη καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του ἐκ ζηλοτυπίας καὶ φιλαρχίας. Εἶναι περίεργον ὅτι μία τῶν μορφῶν τῶν ὑποβασταζουσῶν τὴν τράπεζαν εἶνε κεκαλυμμένη μὲ ὄφεις, διότι ὁ ὄφις εἰς τὸ Γιουκάταν, ὅπως καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἦτο βασιλικὸν ἔμβλημα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ

Τώρα ἂς ἐκθέσωμεν ἐν συντόμῳ τὴν ἱστορίαν τῶν βασιλικῶν πριγκήπων, περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, καὶ ἂς σημειωθῇ ἡ ἐκπληκτικὴ ὁμοιότης αὐτῆς μὲ τὴν Αἰγυπτιακήν.

Ὁ Ὄσιρις ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς «βασιλεὺς τῆς δύσεως», παριστάνετο μὲ μορφὴν λεοπαρδάλεως καὶ οἱ ἱερεῖς του ἔφερον πάντοτε δέρμα τοῦ ζῴου τούτου κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας καὶ ὅμοιον δέρμα ἐκρέματο πάντοτε πλησίον τῶν εἰκόνων καὶ ἀγαλμάτων του. Τὸ ὄνομα τοῦ πρίγκηπος Κὸχ εἰς τὴν Μαγιακὴν γλῶσσαν σημαίνει ἐπίσης «λεοπάρδαλιν». Ὁ Ὄσιρις εἶχε δύο ἀδελφάς, τὴν Ἴσιδα ἢ Μάου καὶ τὴν Νίκε. Καὶ ὁ Κὸχ ἐπίσης εἶχε δύο ἀδελφάς, ὀνομαζομένας Μρὸ καὶ Νίκε. Ἡ Σφὶγξ τῆς Αἰγύπτου ἐτοποθετεῖτο εἰς ναοὺς ἀφιερωμένους εἰς τὴν Ἴσιδα καὶ τὸν Ὄσιριν ἀπὸ τὸν υἱόν των Χῶρ, ὅπερ εἶνε τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Χὼλ, τοῦ υἱοῦ τῆς Μάου καὶ τοῦ Κόχ. Τὸ κύριον λοιπὸν κόσμημα τοῦ τάφου τοῦ Κὸχ ἦτο λεοπάρδαλις μὲ ἀνθρωπίνην κεφαλήν. Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ Μεξικανικὴ Σφίγξ.

ΥΔΡΙΑ ΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ

Ἐντὸς τοῦ τάφου τοῦ Κὸχ εὑρέθησαν δύο ὑδρίαι λίθιναι· ἐν τῇ μιᾷ ὑπῆρχε τέφρα καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ἴχνη τοῦ ὅτι ὑπῆρξε ποτε ἐντὸς αὐτῆς ἀνθρωπίνη καρδία. Τοῦτο ἐπίσης ἦτο ἔθιμον τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων.

ΟΙ 12 ΘΕΟΙ

Ἀνεκαλύφθησαν ἐπίσης 12 προτομαὶ παριστῶσαι 12 ἀρχαίους βασιλεῖς θεοποιηθέντας. Πράγματι οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον εἰς τὸν Ἡρόδοτον ὅτι «12 θεοὶ εἶχον κυβερνήσῃ τὴν χώραν των ἀμνημονεύτους χρόνους πρὸ τῆς βασιλείας τοῦ Μενές, τοῦ πρώτου θνητοῦ μονάρχου των». Μενὲς ἐν τῇ Μαγιακῇ γλώσσῃ σημαίνει «νομοθέτης». Αἱ δώδεκα αὗται κεφαλαὶ ἔφερον κέρατα καὶ γλυφὰς παριστώσας ὄφεις, ἀμφότερα ἐμβλήματα βασιλικά. Ἐν Αἰγύπτῳ ἐπίσης ὁ κερασφόρος ὄφις ἦτο βασιλικὸν ἔμβλημα.

ΑΛΛΑΙ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Ἐκτὸς τῶν πολλῶν μικρῶν θεοτήτων, Αἰγύπτιοι καὶ Μάγια ἐλάτρευον τὸ ὑπέρτατον Ὄν, τὸ μὴ δυνάμενον νὰ παρασταθῇ διὰ μορφῆς τινός.

Καὶ τῶν Μάγια καὶ τῶν Αἰγυπτίων τὸ νέον ἔτος ἤρχιζε περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου. Ἀμφότεροι ἐπίσης εἶχον πέντε ἀποφράδας ἡμέρας, καθ' ἃς οὐδόλως εἰργάζοντο. Μεταξὺ τῶν Μάγια, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν Αἰγυπτίων, ἀνεγνωρίζετο ἡ μητρικὴ γραμμὴ διὰ τὴν καταγωγὴν—τὰ τέκνα δηλ. ἐλάμβανον τὸ ἐπώνυμον τῆς μητρός.

Αἱ στάσεις αἱ ἐνδεικτικαὶ σεβασμοῦ ἦσαν αἱ αὐταὶ μεταξὺ Αἰγυπτίων καὶ Μάγια.

Ἐὰν ἡ λέξις «Μάγια» ἀναλυθῇ δίδει τὰ ἑξῆς:

— ΜΑ (=χώρα, γῆ)
— Γ (=μὲ)
— ΙΑ (=ὕδωρ)

ἤτοι «χώρα μὲ νερό».

Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ γραμματικοὶ κανόνες ἦσαν οἱ αὐτοὶ μεταξὺ Αἰγυπτίων καὶ Μάγια, τὸ ἓν τρίτον δὲ τῆς Αἰγυπτιακῆς γλώσσης ἀπηρτίζετο ἀπὸ Μαγιακὰς λέξεις.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατεδείχθη ὅτι μεγάλη σχέσις ὑπῆρξέ ποτε μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Γιουκάταν. Ἄλλως δύο πολιτισμένα ἔθνη τόσον μεμακρυσμένα δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχουν ἀναπτύξῃ ἤθη τόσον ὅμοια πρὸς ἄλληλα. Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶνε: ὅτι ὁ πολιτισμὸς τοῦ Μεξικοῦ εἶνε ὁ πρόγονος τοῦ Αἰγυπτιακοῦ, ὅπως οὗτος εἶνε ὁ πρόγονος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ. Καὶ ἰδοὺ μία ἀνατροπὴ τῶν ἱστορικῶν δεδομένων. Ὁ Νέος Κόσμος πρέπει νὰ λέγεται Παλαιὸς καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρέπει ν' ἀρχίζῃ εἰς τὸ μέλλον ἡ Παγκόσμιος Ἱστορία.

Κάϊρον — Δ. Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΤΟ ΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΟ

Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τάξιν, ὅπου διδάσκονται τὰ Ἀγγλικά. Ὁ διδάσκαλος εἶνε Ἀμερικανὸς καὶ μᾶς ἐξηγεῖ, ὅτι ἡ διδασκαλία γίνεται, διὰ νὰ μάθουν οἱ μαθηταὶ νὰ ὁμιλοῦν τὴν Ἀγγλικήν.

Οὔτε γραμματικαί, οὔτε κανόνες. Τίποτε ἐξ αὐτῶν. Νὰ μάθουν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον οἱ μαθηταὶ νὰ ἐκφράζωνται εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην καὶ νὰ μεταδίδουν τὰς ἰδέας των.

Εἶνε περίεργος ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν οἱ μικροὶ Ἰάπωνες μανθάνουν νὰ ἐντυπώνουν εἰς τὴν μνήμην των καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὰς λέξεις, τὰς ὁποίας ἤκουσαν ἅπαξ μόνον.

Τοὐναντίον εἶνε εἰς αὐτοὺς πολὺ δύσκολον νὰ τὰς προφέρουν ἀκριβῶς. Οἱ Ἀνατολῖται αὐτοὶ εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἐξοικειωθοῦν μὲ τὴν προφορὰν τῶν λέξεων τῶν γλωσσῶν τῆς Δύσεως. Ἀντὶ νὰ εἴπουν «λάντ» λέγουν «ράντ» ἀντὶ «λάκ», λέγουν ράκ».

Ἴσως αἱ μεταγενέστεραι γενεαὶ κατορθώσουν νὰ προφέρουν τὸ λάμβδα. Τώρα εἶνε ἀδύνατον.

Περίεργος εἶνε ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ὁ διδάσκαλος λέγει συλλαβιστὰ κάθε λέξιν καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἐν μιᾷ φωνῇ ἐπαναλαμβάνουν τὰς συλλαβάς. Ἡ ἐπανάληψις γίνεται τόσον ὁμόφωνος ἀπὸ ὅλους, ὥστε οὔτε κἂν χωρίζονται αἱ φωναί. Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ διδάσκαλος νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν λέξιν, ἕως ὅτου μείνῃ εὐχαριστημένος.

Μέθοδοι ἁπλούσταται, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματικαί.

ΖΟΥΖΙΤΣΟΥ

Διήλθομεν πολλοὺς διαδρόμους καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς αἰθούσας τῶν φυσικῶν ἀσκήσεων. Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ζουζιτσοῦ» εὐρεῖαν, φωτεινὴν, μὲ τὸ πάτωμα κεκαλυμμένον ἀπὸ Ἰαπωνικοὺς τάπητας, εἴκοσι περίπου μαθηταὶ μὲ τὰ γελαστὰ πρόσωπά των περιμένουν τὴν σειράν των εἰς τὴν πάλην. Τρεῖς καθηγηταὶ τῆς γυμναστικῆς δεικνύουν εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους, ἐν μέσῳ γενικῆς προσοχῆς, τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ παλαίουν, πῶς πρέπει νὰ ἐκγυμνάζωνται εἰς τὰς διαφόρους φυσικὰς ἀσκήσεις, τὰς ὁποίας περιλαμβάνει τὸ «Ζουζιτσοῦ». Καὶ ἡ «ζωτικὴ αὕτη τέχνη», τὴν ὁποίαν οἱ μαθηταὶ ἐκμανθάνουν, τοὺς καθιστᾷ ἱκανοὺς νὰ ἀναπτύξουν ὄχι μόνον τὴν φυσικήν των ρώμην, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὰς ἠθικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Εἰς τὴν πάλην ἐμπερικλείονται τὰ προσόντα τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἱκανότητος πρὸς ἀντίστασιν καὶ πρὸς ἐπίθεσιν. Καὶ οὕτω ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας συνειθίζουν τὰ παιδιὰ νὰ εἶνε τολμηρὰ καὶ στηρίζωνται εἰς τὰς ἀτομικάς των δυνάμεις ἐναντίον ἀντιπάλων ἰσχυροτέρων. Οἱ Εὐρωπαῖοι θεωροῦμεν κάπως κτηνώδη τὴν πάλην ταύτην εἰς τὴν ὁποίαν τὰ κτυπήματα καὶ αἱ πτώσεις δὲν εὐχαριστοῦν τὸ μάτι, διότι δὲν ἔχουν ρυθμικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς κινήσεις. Μᾶς προξενοῦν ὅμως μεγάλην ἐντύπωσιν διὰ τὴν σφοδρότητά των ἢ μᾶλλον διὰ τὴν ἀγριότητά των. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας ἀρέσκουν περισσότερον τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα τὰ ὀλιγώτερον ὁρμητικά, τραχέα καὶ πρωτογενῆ. Καὶ ὅμως εἶνε ὠφελιμώτατα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπαραίτητον εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν μελλόντων πολιτῶν. Ἀνάγκη ἐνωρίτατα νὰ δώσωμεν εἰς τὰ παιδιὰ νὰ ἐνοήσουν ὅτι τὰ πάντα εἶνε πάλη καὶ μάλιστα πάλη σφοδρά, ὅτι πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ἕτοιμα νὰ ἀγωνισθοῦν, νὰ παλαίσουν καὶ ὅτι τὸ θάρρος, ἡ τόλμη, ἡ ἀνδρεία εἶνε τὰ πολυτιμώτερα δῶρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τοὺς κάμῃ τὸ σχολεῖον νὰ ἀποκτήσουν. Ἡ πάλη κυρίως εἶνε τὸ ἀγώνισμα, τὸ ὁποῖον περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀναπτύσσει ἐν ἡμῖν τὰ τόσον ζωτικὰ αὐτὰ προσόντα.

Οἱ μαθηταὶ ἑτοιμάζουν τσιμέντο διὰ νὰ κατασκευάσουν μίαν λίμνην.

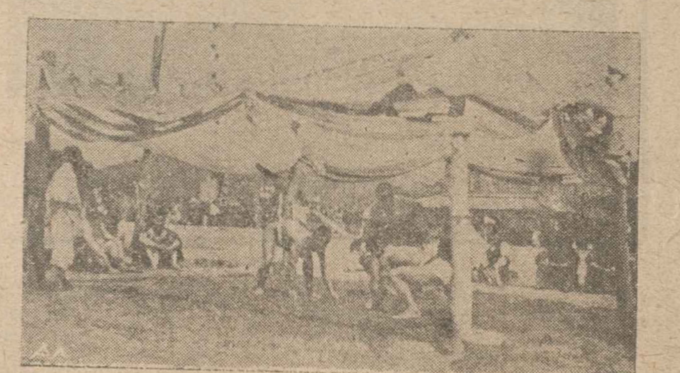

Γυμναστικαὶ ἀσκήσεις.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ οὐτοπία τοῦ τέλους τοῦ πολέμου, ὅτι δῆθεν θὰ παύσουν πλέον νὰ γίνωνται πόλεμοι, ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ παγκοσμία εἰρήνη, ἔκαμε τὴν γηραιὰν Εὐρώπην νὰ λησμονήσῃ κάπως τὸ θαυμάσιον αὐτὸ πνεῦμα τοῦ πολέμου. Προσεπάθησαν μάλιστα νὰ τὸ καταπνίξουν τελείως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, ἐφρόντισαν νὰ ἀναπτύξουν μόνον τὰς διανοητικάς των δυνάμεις, καὶ ἐγκατέλειψαν τὴν φροντίδα τῆς διαπλάσεως τῶν χαρακτήρων καὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων.

Ἡ πάλη εἶνε θυσία. Καὶ οἱ Ἰάπωνες τὸ ἐνόησαν τελείως καὶ καλλιεργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν μεγάλην ταύτην ἀρχὴν τὴν ἐθνικὴν ψυχήν αὐτῶν.

Τὴν προσοχήν μου εἵλκυσεν ἐν μέσῳ τῶν σκέψεών μου τούτων ἕνας μικρὸς διαβολάκος, ὁ ὁποῖος προσεπάθει νὰ ρίψῃ τὸν γυμναστήν του. Ἐνῷ ὁ διδάσκαλός του διεσκέδαζε μαζῆ του, στριφογυρίζων αὐτὸν κατὰ παντοίας διευθύνσεις σὰν γάτος τὸ ποντίκι, ὁ μικρὸς δὲν «τἄβαζε κάτω» ἀλλ' ἐπανήρχιζε τὸν ἀγῶνα μὲ μεγαλειτέραν ἔτι σφοδρότητα. Καὶ ὁ νοῦς μου ἐπέταξεν ἀμέσως εἰς τὸν Μοσχοβιτικὸν κολοσσὸν, ὁ ὁποῖος ἔσπαιρεν ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ φοβεροῦ τούτου μικροσκοπικοῦ ἐχθροῦ.

Μήπως τὸ μέγα αὐτὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου δὲν ὀφείλεται εἰς τὸ Ζουζιτσοῦ; Αὐτὸ δὲν ἔκαμε τὸν λαὸν αὐτὸν ἱκανὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸν μέγαν ἀγῶνα μὲ τὸν Γολιάθειον ἀντίπαλόν του;

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

*«Τί ἡμῖν καὶ σοί, **Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ;** ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;» ἀναφωνοῦν δύο δαιμονιζόμενοι πρὸς τὸν **Ἰησοῦν**, ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν.*

Οἱ δύο οὗτοι δαιμονιζόμενοι, φοβερὰ θύματα τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἐνέσπειρον πανταχοῦ τὸν πανικὸν καὶ προὐξένουν πλείστας ὅσας καταστροφὰς εἰς τὰ Γέργεσα, ὥστε οἱ κάτοικοι ἐξεδίωξαν αὐτοὺς μακρὰν τῆς πόλεως, ἔνθα διέμενον εἰς κρύπτας, ὁπόθεν ἐξερχόμενοι αἰφνηδίως ἐπέπιπτον κατὰ τῶν διαβατῶν καὶ τοὺς ἠμπόδιζον νὰ διέλθουν.

*Ὁ **Χριστὸς**, διερχόμενος ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης, συναντᾷ τοὺς δαιμονιζομένους, οἵτινες ἐξηγριωμένοι ἐξῆλθον ἐκ τῶν μνημείων, ὅπου ἐκρύπτοντο, ἵνα ἐπιτεθῶσι κατ' Αὐτοῦ.*

*Ἀλλ' ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ **Σωτῆρος** οἱ δαιμονιζόμενοι ὀπισθοχωροῦν. Οἱ δαίμονες πλέον ἀναγνωρίζουν τὴν **Θείαν Δύναμιν** καὶ προβλέπουν τὸν παντελῆ ὄλεθρόν των.*

*Θέλοντες δὲ νὰ μετριάσουν τὴν ὑπὸ τοῦ **Χριστοῦ** ἐπιβληθησομένην αὐτοῖς ποινὴν, ἀναφωνοῦν πρὸς Αὐτόν:*

*«Ποία σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ **Σοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ**, καὶ ἡμῶν τῶν δαιμόνων; Ἦλθες ἐδῶ, διὰ νὰ μᾶς ἐξολοθρεύσῃς;»*

Παρακαλοῦν δὲ Αὐτὸν, ἐὰν τοὺς ἐκδιώξῃ, νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων, ἥτις ἔβοσκεν ἐκεῖ πλησίον.

*«**Ὑπάγετε**» λέγει ὁ **Ἰησοῦς ἐπιτακτικῶς**. Καὶ εἰς τὴν θείαν φωνήν Του αὐθωρεὶ ἐξέρχονται οἱ δαίμονες ἐκ των δύο δαιμονιζομένων καὶ εἰσχωροῦν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων, ἥτις, ταραχθεῖσα σφοδρῶς, ὥρμησεν ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἔνθα ἀπωλέσθη.*

* * *

Ἔντρομοι οἱ βοσκοὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀναγγέλλουν τὰ συμβάντα, παραπονούμενοι διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν χοίρων. Ἀλλ' ἦτο δικαία ἡ τιμωρία των, διότι εἶχον παραβῆ τὴν ἐντολὴν τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, ἀπαγορεύοντος τὴν χρῆσιν τοῦ χοιρείου κρέατος.

*Τότε οἱ πολῖται σπεύδουν εἰς συνάντησιν τοῦ **Ἰησοῦ**, ὅστις συνωμιλεῖ μετὰ τῶν δύο θεραπευθέντων, καὶ παρακαλοῦν Αὐτὸν, ὅπως ἀπέλθῃ ἐκ τῆς πόλεώς των, ἐκ φόβου μήπως προξενήσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ ἄλλας ζημίας.*

*Ὁ **Χριστὸς**, ἀποδείξας οὕτω τὴν θαυματουργόν Του δύναμιν καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Γεργεσηνῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν Καπερναούμ.*

* * *

Ἀποφεύγωμεν, θνητοί, τὰς κακὰς πράξεις καὶ τὰ ἀνόσια ἔργα, ἅτινα ὡς ἀποτέλεσμα φέρουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν κυριαρχίαν τῶν δαιμόνων.

*Προσευχώμεθα μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν **Ὕψιστον**, ὅπως διαφυλάττῃ ἡμᾶς ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα.*

*Μόνος ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς, μετὰ πεποιθήσεως ἐπικαλούμενος τὴν προστασίαν τοῦ **Θεοῦ**, ἀποκρούει εὐθαρσῶς πᾶσαν προσβολὴν τῶν δαιμόνων, οἵτινες εἶνε πονηρὰ πνεύματα, ἐκπεσόντα τῆς **Θείας Χάριτος**, καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν πάντοτε πρὸ τῆς **Πίστεως, τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀρετῆς!***

Κων)πολις **ΜΑΡΓΑΡΩ Ν. ΜΑΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ**

Τὸ αἴσθημα τῆς οἰκογενείας συγκρατεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ἠθικὴν πολὺ πλειότερον, παρὰ οἱ λόγοι ὅλων τῶν ἱεροκηρύκων τοῦ κόσμου.

Δὶς Νίτσα Οἰκονόμου **Λαμενχὶ**

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΤΟ ΑΚΑΝΘΙΝΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

6

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.— Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου οἱ διάδοχοί του Σέλευκος καὶ Ἀντίγονος ἤρισαν περὶ ἐπικρατήσεως ἐν Ἀσίᾳ. Οἱ στρατοί των συνεκρούσθησαν παρὰ τὸν Ἴψον τῆς Φρυγίας. Ὁ Σέλευκος ἐνίκησε, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀντιγόνου Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ἐγκαταλείψας τὴν πρωτεύουσάν του Ἔφεσον, ἔσπευσε πλησίον τοῦ πατρός του, ὅστις εἶχε πληγωθῆ θανασίμως. Ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ νικητοῦ Ἀντίοχος ἐτραυματίσθη καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἐγκαταλελειμμένην Ἔφεσον, εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς ὁποίας ἔμενε μόνη ἡ νεαρὰ κόρη τοῦ Δημητρίου Στρατονίκη. Ἀντίοχος καὶ Στρατονίκη γνωρισθέντες ἠγαπήθησαν. Μετ' ὀλίγον ὁ Πολιορκητὴς καταλαμβάνει ἐκ νέου τὴν Ἔφεσον καὶ αἰχμαλωτίζει τὸν νεαρὸν Ἀντίοχον, ὅστις πληγωμένος καὶ κλινήρης δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ. Ἀλλὰ καὶ ὁ νικητὴς Σέλευκος καταφθάνει καὶ πολιορκεῖ τὴν Ἔφεσον, προτείνει δὲ εἰς τὸν Δημήτριον ὅρους εἰρήνης ἐπιεικεῖς διὰ νὰ τοῦ παραδοθῇ ὁ υἱός του, ἀπειλῶν ἂν οἱ ὅροι δὲν γίνουν δεκτοὶ ν' ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἀντιόχου καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας μέχρις ἑνὸς νὰ φονεύσῃ. Ὁ Πολιορκητὴς εὑρίσκεται εἰς ἀμηχανίαν καὶ δισταγμούς, ὅτε ἐπεμβαίνει ἡ Στρατονίκη, φοβουμένη διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἀντιόχου, καὶ ἱκετεύει τὸν πατέρα της νὰ δεχθῇ τοὺς ὅρους τοῦ Σελεύκου:
— Αὐτὴ εἶναι ἡ φρόνησις, τοῦ λέγει, εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν. Ριψοκινδυνεύεις τὰ πάντα, διὰ νὰ κερδίσῃς τί;

(Ἡ συνέχεια)

— Τὸ βασίλειον ποῦ ἔχασα, καλή μου κόρη.

— Ἀλλὰ δὲν σκέπτεσαι ὅτι κινδυνεύεις νὰ χάσῃς καὶ ἐκεῖνο ποῦ σοῦ ἔμεινεν;

— Αὐτὸ θὰ τὸ ὁρίσῃ ἡ τύχη.

— Ἡ ὁποία σοῦ ἔδειξεν ἤδη τὰ νῶτά της.

— Γυναικεῖοι φόβοι!

— Ἠμπορῶ νὰ μεταχειρισθῶ καὶ ἄλλην γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν νὰ σεβασθῇς περισσότερον.

— Ἀφοῦ δύνασαι, διατὶ δὲν τὸ κάμνεις τόσην ὥραν;

— Ζητεῖς ἀπὸ τὸν Σέλευκον νὰ σοῦ ἐπιστρέψῃ τὰς χώρας ποῦ εἶχες εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὑπόθεσε ὅτι σοῦ τὰς ἐπέστρεψεν. Ἐκεῖνος θὰ παραλάβῃ τὸν υἱόν του, θὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ κράτος του καὶ ἡ εἰρήνη θὰ συνομολογηθῇ. Ἀλλ' ὁ Σέλευκος, κατόπιν τῆς νίκης του, εἶνε ἰσχυρότερος ἢ πρίν. Καὶ λόγῳ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου καὶ διὰ τὴν φήμην ποῦ ἀπέκτησεν ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῆς χώρας ταύτης. Μετ' ὀλίγον καιρὸν, ἐν ᾧ, σὺ, θὰ ἀγωνίζεσαι νὰ συγκρατήσῃς τὴν ἀρχήν σου εἰς κράτος ἑτοιμόρροπον, ἐκεῖνος ἰσχυρότερος θὰ σοῦ ἐπιτεθῇ καὶ θὰ σοῦ ἁρπάσῃ ὅ,τι σοῦ ἥρπασε καὶ σήμερον, θὰ σὲ καταστήσῃ δυστυχέστερον ἢ τώρα, διότι δὲν γνωρίζω ἐγὼ, ἐὰν θὰ σεβασθῇ καὶ τὰς κτήσεις ποῦ ἔχεις ἔξω τῆς Ἀσίας.

* * *

Τὸ τελευταῖον ἐπιχείρημα ἐκλόνισε τὸν βασιλέα. Δὲν ἐπρόκειτο πράγματι ἡ περὶ ματαιοπονίας. Καὶ ἂν σήμερον συνεκράτει τὰς ὀλίγας χώρας του, αὔριον ποῖος θὰ ἠμπόδιζε τὸν Σέλευκον νὰ τοῦ τὰς ἀφαιρέσῃ πάλιν, ἀφοῦ καὶ ἰσχυρότερος θὰ ἦτο καὶ συμμάχους θὰ ἀπέκτα εὐκολώτερον λόγῳ τῆς δυνάμεώς του;

— Ἀγαπητή μου, κόρη, ἀρχίζεις νὰ μὲ πείθῃς, εἶπε μειδιῶν πρὸς τὴν θυγατέρα του.

Ἐκείνη ὅμως, σοβαρὰ καὶ ἀγωνιζομένη νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἐπιχείρησίν της, ὄχι μόνον χάριν τοῦ Ἀντιόχου, ἀλλὰ καὶ χάριν τοῦ πατρός της, ἐπέμεινε.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μεταμεσονυκτίου ἐκείνης ὁμιλίας ἐφάνη τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον.

* * *

Οἱ ἀπεσταλμένοι, μεταβάντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀνήγγειλαν εἰς τὸν βασιλέα Σέλευκον ὅτι ὁ αὐθέντης των δέχεται τοὺς ὅρους του.

Ἤδη λοιπὸν ἐπρόκειτο ὁ μὲν Σέλευκος νὰ παραλάβῃ τὸν υἱόν του, ὁ δὲ Δημήτριος νὰ φύγῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ κλείσιμον τῆς εἰρήνης ἔγινε μὲ ἑορτὰς εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ εἰς τὴν πόλιν.

Οἱ δύο στρατοὶ συνδιηλλάγησαν καὶ αἱ ἑορταὶ διετηρήθησαν ἐπὶ ἡμέρας.

Ἦλθαν τότε εἰς συνάντησιν καὶ οἱ δύο βασιλεῖς. Ὁ Σέλευκος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἔφεσον καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Δημήτριον εἰς τὸ ἀνάκτορόν του, μὴ θελήσας νὰ τὸν ὑποβάλῃ εἰς τὴν ταπείνωσιν νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἐκεῖνος πρῶτος, ὡς ἡττημένος.

Ὁ Ἀντίοχος εἶχεν ἐγερθῇ πλέον τῆς κλίνης, ὅλα ἐβάδιζαν κατ' εὐχὴν καὶ πρὸς ἐπισφράγισιν τῆς ἀμοιβαίας χαρᾶς, ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ θυσία εἰς τοὺς θεοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ συμπόσιον εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ χωρισμοῦ τῶν δύο βασιλέων.

Οἱ στρατιῶται μάλιστα παρεξενεύθησαν διὰ τὰς ἐγκαρδίους ἐκείνας ἐκδηλώσεις μεταξὺ δύο ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπολέμησαν τόσῳ λυσσαλέως μεταξύ των.

Ἀλλὰ τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοὺς ἐξήγησαν τὸ παράδοξον ἐκεῖνο φαινόμενον.

* * *

Τὸ συμπόσιον ἦτο μὲν πολυτελές, ἀλλ' ὄχι καὶ πολυάνθρωπον, ἐπίτηδες διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸ σημασία οἰκειότητος μᾶλλον ἢ ἐπισημότητος.

Αἱ αὐλαὶ τῶν δύο ἡγεμόνων συνεισέφεραν εἰς μουσικοὺς ὀργανοπαίκτας, αὐλητρίδας, χορευτρίας καὶ ὑποκριτάς.

Μετὰ τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθη καὶ ὁ στρατός, τὴν νύκτα πλέον ἔγινε τὸ δεῖπνον εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Παρεκάθισαν οἱ δύο βασιλεῖς καὶ τὰ δύο τέκνα των.

Δι' αὐτὰ πρὸ πάντων ἡ εὐτυχία ἦτο δυσπερίγραπτος.

Ὑγιὴς, σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν, ὁ Ἀντίοχος ἔλαβε θέσιν παρὰ τὴν Στρατονίκην, ἡ ὁποία δὲν κατώρθωνε νὰ κρύψῃ τὴν μεγάλην της χαρὰν, ὅτι ἔβλεπε τὸν ἀγαπητόν της ἐκτὸς κινδύνου ἀφ' ἑνὸς καὶ φίλον πλέον τοῦ πατρός της ἀφ' ἑτέρου.

Συνωμιλοῦν κατ' ἰδίαν οἱ δύο νέοι, μὴ προσέχοντες οὐδὲ εἰς τὴν μουσικήν, οὐδὲ εἰς τοὺς χορούς, οὐδὲ εἰς μίαν περίεργον συνομιλίαν, ἡ ὁποία, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐγίνετο μεταξὺ τῶν δύο βασιλέων.

* * *

— Εἰς αὐτὴν, ἔλεγεν ὁ Δημήτριος πρὸς τὸν Σέλευκον, ὀφείλεται ἡ ταχεῖα λῆξις τῶν διαπραγματεύσεών μας.

Καὶ ἔδειξε τὴν Στρατονίκην.

— Θελκτικὸν πλᾶσμα!... εἶπεν ὁ Σέλευκος, παρατηρῶν αὐτήν.

— Δὲν γνωρίζω ἂν μὲ τυφλώνῃ ἡ πατρικὴ ἀγάπη, ἐπανέλαβεν ὁ Πολιορκητὴς, ἀλλὰ νομίζω ὅτι εἰς τὴν κόρην αὐτὴν συγκεντρώνονται δύο ἀρεταὶ, αἱ ὁποῖαι σπανίως συναντῶνται ἡνωμέναι: τὸ κάλλος καὶ ἡ φρόνησις.

— Διὰ τὸ πρῶτον ἠμπορῶ νὰ ὁρκισθῶ ἀμέσως, ἀπήντησεν ὁ Σέλευκος.

— Καὶ διὰ τὸ δεύτερον δὲν θὰ εἶχες δισταγμὸν, ἐὰν ἐγνώριζες μερικὰς λεπτομερείας.

— Ἀφοῦ μοῦ τὸ λέγεις, τὸ πιστεύω.

— Ὄχι. Δὲν πρόκειται δι' ἁπλᾶ φιλοφρονήματα πρὸς ἕνα πατέρα. Ἄκουσε, βασιλεῦ, μὲ ποῖον τρόπον μ' ἔπεισε νὰ κλείσω τὴν εἰρήνην.

Καὶ τοῦ ἀφηγήθη λεπτομερῶς τὴν συνδιάλεξιν ἐκείνην, ποῦ εἶχε κάμει μὲ τὴν κόρην του.

— Ἔχεις δίκαιον, εἶπεν ὁ Σέλευκος ὅταν ἤκουσε τοὺς λόγους του. Ἀδελφέ μου, σκέπτομαι κἄτι ποῦ ἠμπορεῖ νὰ μεταβάλῃ πολὺ τὴν τύχην σου.

— Ὄχι βέβαια εἰς τὸ χειρότερον.

— Τότε δὲν θὰ τὸ ἐπρότεινα εἰς ἕνα ἄνθρωπον ποῦ μὲ φιλοξενεῖ.

— Λοιπόν;

— Ἡ κόρη σου μὲ θέλγει πολύ...πάρα πολύ.

— Τί ἐννοεῖς, βασιλεῦ;

— Ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον δι' αὐτήν.

— Μὰ τοὺς θεοὺς, ἀκόμη δὲν σ' ἐνόησα.

— Ἄκουσε, ἀγαπητέ μου φίλε. Ἡ ἰδική σου συμμαχία μοῦ εἶνε πάντοτε πολύτιμος, διότι ἀφ' ἑνὸς ἔχεις τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν στόλον σου. Χάριν τοῦ στόλου ἀναγκάζομαι νὰ συμμαχῶ μὲ τὸν Πτολεμαῖον τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος ὅμως καταντᾷ φορτικὸς εἰς τὰς ἀξιώσεις του καὶ ἐνίοτε μὲ παροργίζει. Ἂν ἀπεφάσιζες νὰ συμμαχήσωμεν, δὲν θὰ εἶχα πλέον ἀνάγκην ἐγὼ τοῦ Πτολεμαίου, οὔτε, σὺ, νὰ σκέπτεσαι ὅτι ἀπώλεσες τὰς ἐν Ἀσίᾳ κτήσεις σου.

— Λοιπόν;... ἠρώτησε μὲ ἀγωνίαν ὁ Πολιορκητής, μὴ κατορθώσας νὰ κρύψῃ ἀστραπὴν χαρᾶς, ἡ ὁποία ἐφώτισε τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Ἂν συμμαχήσωμεν, θὰ ἀνακτήσῃς τὸ βασίλειόν σου, θὰ ἦσαι ἀνεξάρτητος καὶ μόνον εἰς περίστασιν ποῦ θὰ διεξαγάγω ἐγὼ πόλεμον ἐναντίον ἄλλου, θὰ μὲ βοηθῇς εἴτε μὲ τὸν στρατόν σου, εἴτε μὲ τὸν στόλον σου. Τὸ δέχεσαι;

— Ἀλλ' ἡ πρότασίς σου δὲν ἔχει ἀνάγκην συζητήσεως. Εἶνε τόσον εὐνοϊκὴ διὰ τὴν θέσιν μου.

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐννοεῖται, δὲν θὰ φανῇ ἡ συμμαχία. Ἡ τελευταία μας συνθήκη θὰ ἐκτελεσθῇ. Σὺ θ' ἀναχωρήσῃς διὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ τακτοποιήσῃς ἐκεῖ τὴν θέσιν σου καὶ θὰ ἐπιστρέψῃς πάλιν ὁπότε...

Ἐδῶ ὁ βασιλεὺς διεκόπη.

— Ὁπότε;... ἐπανέλαβεν ὁ Δημήτριος.

—...Διὰ νὰ καταστήσωμεν τὴν συμμαχίαν μας σοβαρωτέραν, πρέπει νὰ ἑνωθῶμεν καὶ διὰ δεσμοῦ στενωτέρου. Μὴ ταράττεσαι. Ἄκουσε τὴν πρότασίν μου, τὴν ὁποίαν ἔχεις εἰς τὴν διάθεσίν σου καιρὸν πολὺν διὰ νὰ μελετήσῃς.

Ὁ Πολιορκητὴς διέστειλε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀναμένων ν' ἀκούσῃ τὸ τέλος.

— Ἡ κόρη σου εἶνε γοητευτικὴ ὡς γυναῖκα, θὰ ἦνε δὲ καὶ ἐκλεκτὴ ὡς βασίλισσα, χάρις εἰς τὴν φρόνησιν ποῦ ἔχει. Διὰ νὰ συνδεθῶμεν λοιπὸν στενώτερον, σοῦ τὴν ζητῶ εἰς γάμον. Θὰ τὴν καταστήσω σύζυγόν μου εὐτυχῆ καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ αἰσθανθῇ ὀδύνην εἰς τὸν βίον της. Μοῦ ἀρέσει πολὺ καὶ αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι ἱκανὸς νὰ τὴν ἀγαπήσω πολύ.

— Ἀγαπητέ μου Κύριε... ἡ πρότασίς σου εἶνε ἀνελπίστως μεγάλη δι' ἐμέ. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐπερίμενα τοιαύτην εὐτυχίαν διὰ τὴν Στρατονίκην μου, καὶ μάλιστα τὴν ἐπαύριον μιᾶς τοιαύτης συμφορᾶς.

— Εὐτυχὴς ἐγὼ ὅτι σοῦ ἐπροξένησα χαράν, καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται νὰ ἀπολαύσω δύο ἀγαθὰ πολύτιμα: τὴν συμμαχίαν σου καὶ τὸν γάμον μετὰ τῆς περικαλλοῦς σου κόρης.

— Πρέπει ἀμέσως νὰ τῆς τὸ ἀναγγείλω.

— Ὄχι. Τὸ ἐναντίον σὲ παρακαλῶ. Νὰ μὴ μάθῃ τίποτε ἡ κόρη σου, πρὶν φύγετε. Ἡ ἡλικία μου, βλέπεις, εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ τὴν ἀποθαρρύνῃ. Διὰ τὴν ἀπόφασίν της χρειάζεται χρόνος καὶ σκέψις καὶ μελέτη. Ἀνάγγειλέ της το, ὅταν ἡμεῖς θὰ ἤμεθα μακράν. Τότε θὰ ἦνε εἰς θέσιν νὰ σκεφθῇ ὡρίμως καὶ νὰ ἀποφασίσῃ μὲ ἐλευθέραν τὴν καρδίαν της.

* * *

Ἐν τῷ μεταξὺ, οἱ δύο νέοι συνωμίλουν εὐτυχεῖς, μὴ φανταζόμενοι ὁποῖος διάλογος ἐγίνετο, τὴν ὥραν ἐκείνην, εἰς βάρος τῆς ἰδικῆς των εὐτυχίας.

Εἶχαν συμφωνήσῃ πλέον ὅτι θὰ συνηντῶντο εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἡ Στρατονίκη θὰ μετέβαινεν ἀμέσως, ἀκολουθοῦσα τὸν πατέρα της.

Ὁ Ἀντίοχος θὰ συνώδευε, κατ' ἀρχὰς, τὸν ἰδικόν του πατέρα εἰς Βαβυλῶνα καὶ κατόπιν θὰ τοῦ ὑπενθύμιζε μίαν παλαιὰν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχεν ἀποσπάσει.

Ἡ ὑπόσχεσις ἦτο, ὅτι ἂν τὸ ἐπέτρεπε ποτὲ ἡ πολιτικὴ κατάστασις, ἂν ἐκόπαζε δηλαδὴ ὁ ἀγὼν ποῦ εἶχεν ἀρχίσει μεταξὺ τῶν διαφόρων ἡγεμόνων Ἑλλάδος καὶ Ἀσίας, ὁ Ἀντίοχος θὰ εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πολυπόθητον πόλιν, ἡ ὁποία, μὲ ὅλην της τὴν παρακμήν, προσείλκυε πάντοτε τοὺς ξένους ὡς προσκυνητὰς τοῦ μεγαλείου της καὶ ἐξηκολούθει ν' ἀποτελῇ τὸ θελκτικώτερον κέντρον τοῦ τότε κόσμου.

Ὁ Σέλευκος τὸ εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τὸν υἱόν του, τώρα δὲ ἦτο ἡ καταλληλοτέρα περίστασις νὰ τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ, ἀφοῦ ἐκλείσθη ἡ εἰρήνη καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν δὲν ἐφαίνετο ἀπειλουμένη.

— Ἐκεῖ θὰ γνωρισθῶμεν καλλίτερα, ἔλεγεν ὁ Ἀντίοχος πρὸς τὴν Στρατονίκην. Ἔχω ἀκούσει ὅτι δὲν ὑπάρχει τόπος γοητευτικώτερος διὰ τοὺς ἀγαπωμένους ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

— Δι' ἐμὲ ἡ γοητεία εἶνε ὅπου εἶσαι σύ. Οὔτε αἱ Ἀθῆναι μὲ ἐνδιαφέρουν, οὔτε ἡ Ἔφεσος, οὔτε ἡ Βαβυλών. Οἱ μαῦροί σου ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ χείλη σου μ' ἀρκοῦν καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐρήμου. Πλοῦτος δι' ἐμὲ, τρυφὴ καὶ εὐτυχία εἶνε νὰ σὲ βλέπω μόνον, νὰ σὲ ἀγαπῶ καὶ νὰ αἰσθάνωμαι ὅτι μ' ἀγαπᾷς καὶ σύ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς).

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Στὸ λόχο μας εἶχεν ἀποσπασθῆ ἀπὸ κάποια μάνδρα τῆς Νεαπόλεως καὶ μιὰ διμοιρία... Καραγκιόζιδων.

Μία διμοιρία Καραγκιόζιδων.

Ὁ Καραγκιόζης εἶχε καταταχθῆ ἔφεδρος, ἐγύμναζε καὶ ἐγυμνάζετο καὶ ἐσατύριζε ὅλα τῶν ἀνωτέρων τὰ στρατιωτικὰ παραγγέλματα καὶ τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς μας τὰ παράξενα.

Εἶχε γίνη στρατιώτης

Ὁ Καραγκιόζης αὐτὸς, ἀφοῦ ἐξεστράτευσε στὴς Τράχωνες, ἀφοῦ ὑπέστη πολλὰς περιπετείας, μᾶς ἠκολούθησε καὶ στὸ Μαροῦσι. Ἐκεῖ ὅμως, εἴτε ἡ τύχη, εἴτε οἱ ἀξιωματικοὶ, γιὰ νὰ μὴ ξενυχτίσουμε μαζί του, μᾶς τὸν ἐξηφάνισαν. Ἀφοῦ ἠρευνήθησαν εἰς μάτην ὅλες ἡ μάνδρες καὶ ὅλα τὰ ἀπόκρυφα τοῦ Μαρουσιοῦ, πρὸς εὕρεσιν τῶν κάρρων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπετίθεντο οἱ Καραγκιόζηδες, οἱ θιασάρχαι ἀπεφάσισαν νὰ παίξουν μόνοι των, ὑποδυόμενοι αὐτοὶ τὰ διάφορα Καραγκιοζικὰ πρόσωπα.

Ἡ παράστασις θὰ ἐδίδετο εἰς ἕνα σπητάκι, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐνωμοτία, ἡ ἔχουσα τὸν ἀρχιθιασάρχην, κατεσκήνωσε.

Τὸ ζήτημα ἦτο πῶς ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ κατασκηνωμένοι καὶ καταυλισμένοι εἰς τὰ πέρατα τοῦ Μαρουσιοῦ, θὰ κατορθώναμε νὰ πᾶμε στὸ Καραγκιοζικὸ σπιτάκι, ἐνῷ εἶχε χτυπήσει πειὰ σιωπητήριο καὶ περίπολοι εὐζώνων καὶ χωροφυλάκων ἐγύριζαν εἰς τὰ στενὰ, ἀγρεύοντες καθυστεροῦντας στρατιώτας.

Περιπολίαι ἐγύριζαν εἰς τὰ στενὰ

— Πᾶς ὁ συλλαμβανόμενος ἔξω θὰ τιμωρῆται μὲ αὐστηρὰν φυλάκισιν.

Τὸ εἶχε εἰπῆ ὁ ταγματάρχης καὶ ἡ διαταγή του ἦτανε ἀνάκλητος...

* * *

.....Ἀγρεύοντες καθυστεροῦντας στρατιώτας

Στῆς διάφορες μάνδρες, στῆς αὐλὲς καὶ τὰ περιβόλια ποῦ οἱ ἄνδρες εἴχανε καταυλισθῆ, συμβούλια συνεκροτήθησαν ἐπὶ συμβουλίων. Κἄποιος ἐπρότεινε: ὅσοι μποροῦν, νὰ ντυθοῦν πολιτικὰ νὰ πᾶνε. Οἱ γύρω μικροταβερνιάρηδες προθύμως θὰ παραχωροῦσαν τὰ παληά τους ροῦχα. Ἔτσι θὰ ἐπήγαιναν, χωρὶς νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ κανείς. Σὲ μιὰ αὐλὴ, ἐπειδὴ ἀνδρικὸ κοστοῦμι δὲν ὑπῆρχε, προσέφερε ἡ γρηὰ τὰ παληὰ φουστάνια της. Ὁ στρατιώτης ποῦ θὰ τὰ φοροῦσε, θὰ ἔδενε τὸ πρόσωπό του μὲ τὸ μαῦρο τὸ μαντύλι του καὶ ἔτσι δὲν θ' ἀνεγνωρίζετο διόλου.

... Ντυμένοι ἔτσι, θὰ ἐπήγαιναν.

Μόλις ὅμως ἐπρόβαλε μὲ τὸ κουστοῦμι τῆς γρηᾶς στὸ δρόμοι καὶ ἀμέσως ἐκινήθη τῶν ὑπαιθρίως δροσιζομένων ἡ προσοχή. Τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ βάδισμα τῆς γρηᾶς αὐτῆς δὲν ἦτο ἀνάστημα καὶ βάδισμα γρηᾶς. Ἐκτὸς τούτου ἐλησμόνησε νὰ βγάλῃ τῆς ἀρβύλλες του καὶ δυὸ-τρεῖς Μαρουσιώτισες, ποῦ καθόντουσαν στὴν πόρτα, δὲν κρατηθῆκαν νὰ μὴ φωνάξουν δυνατά:

—Γρηὰ μ' ἀρβύλλες!...

—Μὰ τί γρηὰ εἶν' αὐτήνη μὲ ἀρβύλλες!...

Καὶ ὁ στρατιώτης φοβηθεὶς ἐπέστρεψε στὴν αὐλή του.

* * *

Στὴ δική μας πάλι τὴν αὐλὴ συναγερμὸς γινότανε· ἐπρόκειτο νὰ πᾶμε μὲ τὸν δεκανέα ἐνωμοτάρχη:

— Θὰ μᾶς πιάσῃ τὸ περίπολο καὶ θὰ χορτάσουμε φυλάκισι.

— Τί νὰ κάνουμε!

— Νὰ ντυθοῦμε πολιτικὰ καὶ 'μεῖς.

Ὁ ταβερνιάρης ἀπὸ κάτω προσέφερε ἕνα δικό του κοστοῦμι καὶ ἕνα τοῦ παιδιοῦ του. Τὰ ροῦχα τοῦ παιδιοῦ καινούργια κι' Εὐρωπαϊκὰ, ἀλλὰ τοῦ γέροντος Μαρουσιώτικα.

— Ἐγὼ ποῦ εἶμ' ἀνώτερος, λέει ὁ δεκανέας, θὰ φορέσω τὰ Εὐρωπαϊκὰ καὶ σὺ τὰ Μαρουσιώτικα.

— Αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν εἶσαι ἀνώτερος. Εἴμεθα καὶ οἱ δυὸ λιποτάκται καὶ κατὰ συνέπειαν παραβάται τοῦ κανονισμοῦ, ποῦ σὲ ἔχει δεκανέα σένανε καὶ μένανε στρατιώτη...

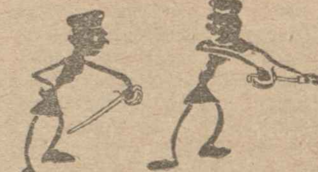

— Μὰ τὸν ἅγιον Σουλπίκιον, θὰ σὲ διαπεράσω!...

— Θὰ τὰ πάρω διὰ τῆς βίας.

— Μὰ τὸν ἅγιον Σουλπίκιον, θὰ σύρω τὸ ξίφος καὶ θὰ σὲ διαπεράσω...

Ὁ κάπηλος ἐπενέβη.

— Βρέ, γιατὶ τσακώνεσθε; Δὲν ρίχνετε κλῆρο νὰ δοῦμε ποιὸς θὰ τὰ πάρῃ;

Ἐρρίξαμε ἕνα νόμισμα καὶ ἡ τύχη ηὐνόησε τὸν δεκανέα.

Ἐπῆρα νὰ φορέσω τὰ χονδρὰ, τὰ μάλλινα, τὰ Μαρουσιώτικα. Μιὰ βράκα ἐκεῖ, ποῦ μποροῦσε νὰ χορέσῃ τὴν ἐνωμοτία ὁλόκληρη! Ὁ κάπηλος θὰ μ' ἐβοηθοῦσε. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀκούσαμε μιὰ χονδρὴ φωνὴ ἀπὸ τὴ πόρτα:

— Μὰ τί καρναβάλλι ἔχετε, μωρὲ παιδιά;

Ἕνας παληὸς στρατιώτης, χονδρὸς καὶ πάντα μεθυσμένος, ἀποπνέων μιὰ μυρωδιὰ κρασίλας, ἔμπαινε στὸ καπηλιό:

— Μὴν ἔχουμε Ἀποκρηὲς καὶ δὲν τὸ ξέρω;

— Μὴν ἔχουμε Ἀποκρηὲς καὶ δὲν τὸ ξέρω;

Τοῦ εἴπαμε τί συνέβαινε.

— Κουτοὶ ποῦ εἶστε! Κεράστε με μισὴ ὀκᾶ, νὰ σᾶς πῶ ἐγὼ πῶς νὰ τὰ καταφέρετε.

Ἡ μισὴ ἦλθε σπιρτίζουσα.

—Νὰ βγάλετε τὸ πηλίκιο καὶ τὸ σπαθί σας, νὰ τ' ἀφήσετε ἐδῶ καὶ νὰ πᾶτε ὅπου θέλετε. Ἔτσι δὲν σᾶς μιλάει ἡ περίπολος, ὅποια ὥρα κι' ἂν σᾶς ἀπαντήσῃ...Μόνον νὰ μὴ πηγαίνετε καὶ οἱ δυὸ μαζῆ. Κάθε ἕνας ἀπὸ χωριστὸ δρόμο. Τ' ἀκοῦτε; Στὴν ὑγειά σας τὸ λοιπόν!

* * *

Δὲν ἔκαμα δυὸ βήματα καὶ ἔπεσα ἀπάνω στοὺς εὐζώνους.

— Ἄλτ!

— Ἄϊντε ρὲ ἀπ' ἐκεῖ!

— Στάσ' ζαγάρ'. Ποῦ «γκιζερᾶς» οὐρὲ περὶ λίχνων ἀφὰς, τέτοια Μεσονύχτιουν οὔωρα;

— Ὅπου θέλω!

— Δὲν ἴχ' οὐρὲ ἰδῶ σύπου θέλ'ς κι' ὅπ' θέλου. Εἶνε στρατὸς δῶ ἴέχουν κανονισμὸν κι πειθαρχίαν ἀρτιμελῆ!..

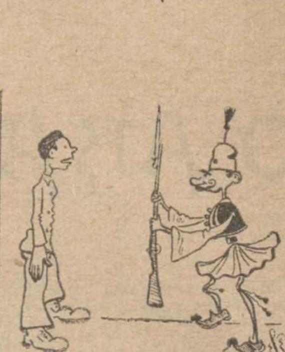

— Ἄλτ, οὐρέ!...

—Ἀφοῦ μὲ βλέπεις χωρὶς σπαθὶ καὶ πιλήκιο!

— Βιβαίους. Ἂν δὲν σὺ ἴέβλιπα τοιουτοτρόπους, θὰ σὶ συνελάμβανα αὐτοστιγμεὶ καὶ παραχρῆμα.

— Μὲ πονάει τὸ δόντι μου καὶ πάω νὰ πάρω «ἀσπυρίνη».

— Ποῦ;

— Στὸ φαρμακεῖο, ποῦ ἀλλοῦ!

— Οὑρίστε. Οὑρίστε! Καὶ νὰ μὴ χρουνουτριβίσῃς!..

* * *

—Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐδίδετο ὁ Καραγκιόζης, εὐγενέστατοι. Παρεχώρησαν μιὰ ἀνώγεια κάμαρη στοὺς στρατιώτας, ἐσήκωσαν τὰ ἔπιπλα, ἐσιγύρισαν ἕνα κρεββάτι, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐκοιμῶντο, πίπτοντες κατὰ πλάτος μὲ τὰ πόδια κρεμαστὰ πέντε ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς διμοιρίας, καὶ ἔφυγαν, ἀνάψαντες ἕνα καντήλι κάτω εἰς τὴν εἴσοδο. Ἐθαυμάσαμε διὰ τὴν χλιδὴν καὶ τὴν πολυτέλειαν αὐτὴν τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης διμοιρίας.

— Καὶ σεῖς;

— Ἐμεῖς; Σὲ μιὰ αὐλὴ μαζὶ μὲ τὰ τετράποδα καὶ ἔχοντες τὴν κουραμάνα μας γιὰ προσκέφαλο!

... Μαζὶ μὲ τὰ τετράποδα.

Οἱ κατορθώσαντες νὰ διαλάθουν τῆς περιπόλου τὴν προσοχὴν καὶ νὰ ἔλθουν ἦσαν ἐλάχιστοι. Μπουκάλες μὲ κρασὶ καὶ νεανικὴ εὐθυμία μᾶς ἐπερίμενε. Ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο, ποῦ ἔμπαινε δροσερὸ τὸ ἀεράκι, ἐφαίνετο, πέρα σὲ μιὰ αὐλή, ὁ ἐπιλοχίας τῆς διμοιρίας τρώγων.

–Νὰ τὸν καλέσουμε στὸν Καραγκιόζη, ρὲ παιδιά!

Χρυσὸ παιδὶ ἐκεῖνος ὁ ἐπιλοχίας, ποῦ εἶχε χάριν τῶν γυμνασίων ἀποσπασθῆ στὸν λόχον μας. Εὐγενὴς καὶ λογικός· τοὺς στρατιώτας τοὺς μετεχειρίζετο σὰν στρατιώτας τῆς πατρίδος καὶ ὄχι σὰν ζωντόβολα κατώτερα. Ἡ διμοιρία του τὸν εἶχε στὴν καρδιά της. Ἤθελε νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸν Καραγκιόζη της, ἀλλὰ φοβότανε μὴ τὸν ἐκθέσει...

Ὅταν ἦλθαν ὅσοι ἠδυνήθησαν νὰ 'ρθοῦν (ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ καὶ ἕνας ἀξιωματικὸς), ὁ Καραγκιόζης ἤρχισε μὲ ἀληθινοὺς ἠθοποιοὺς καὶ ὄχι μὲ χαρτένιους. Τὸν Καραγκιόζη ὑπεδύετο ὁ δικαστὴς, τὸν σιὸρ-Διονύσιο ὁ Ἀθηναῖος καπνοπώλης. Τὸ κοινὸν γελοῦσε καὶ χειροκροτοῦσε θορυβωδῶς, λαμβάνων πολλάκις μέρος στὴ συζήτησι. Σωστὸ πανδαιμόνιο φωνῶν, γελώτων καὶ φαιδρῶν ἐπιφωνημάτων ἐγίνετο...

Ἔπαιξε τὸ πρόσωπο τοῦ Καραγκιόζη.

— Νὰ φάω τὸν ἀδερφό μου τὸν Ἄντζουλο, μωρὲ Καραγκιόζο, τί μὲ κάνεις ἔτσι! Μωρὲ, τί μὲ φόρτωσες αὐτὸ τὸ σκορδοστοῦμπι, μωρέ, γιὰ νὰ σκωτώσω Τρούκους! Καὶ τί μοῦ κάνανε, μωρὲ, γιαμὰ, ἐμένανε οἱ Τροῦκοι!..

Ἡ ὑπόθεσις ἦτο ἡ ἑξῆς:

Καταδικάζεται εἰς χιλιάδων τινῶν ἐτῶν φυλάκισιν ὁ σιὸρ-Διονύσιος καὶ διορίζεται ὁ Καραγκιόζης δεσμοφύλαξ. Ἀφοῦ κοροΐδεψε ὅσο μποροῦσε τὸν σιὸρ-Διονύσιο, στὸ τέλος ἐσκέφθηκε γιὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ. Ἀλλὰ πῶς; Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἕνα μέσον καὶ ὁ σιὸρ-Διονύσιος ν' ἀπαλλαγῇ τῆς φυλακῆς καὶ νὰ μὴ παραβιασθοῦν οἱ νόμοι.

Ἐσκέφθηκε ὀλίγο ὁ Καραγκιόζης καὶ τὸ εὑρῆκε...

Μὲ τουπὲ διευθυντοῦ φυλακῶν, καλεῖ τὸν σιὸρ-Διονύσιον καὶ ὅλους τοὺς φυλακισμένους ἐμπροστά του. Ἦρθαν σύροντες τὴν δυστυχίαν των ὁ Μίχας καὶ ἡ λοιπὴ τῆς φυλακῆς χορεία.

— Ἔλα δῶ ρὲ σύ!

Ὁ σιὸρ-Διονύσιος προσῆλθε.

Ὁ σιὸρ-Διονύσιος προσῆλθε.

— Ρὲ Καρκαγκιόζο δικανιά μου!

— Σκασμός. Κὺρ ταγματάρχα μου, νὰ λέγῃς! Κοντζά μου γαλόνια πλάκα, ρὲ, δὲν βλέπει. ἐδῶ πέρα; Τρεῖς μῆνες ἐδούλεψα γιὰ νὰ τὰ πάρω. Δὲν ἀνοίγεις, ρὲ, τὰ μάτια σου νὰ ἰδῇς ἀνόρθωσι..... γαλονιῶν καὶ μιὰ φορὰ ἀπὸ δεκανέας ταγματάρχη.. Τοῦτο τὸ πιλήκιο θερμόμετρο γαλονιῶν ἔγινε καὶ ὅλο ἀνεβαίνει.... Τί κάνεις ἐδῶ μέσα, ρέ;

— Φυλακισμένος εἶμαι;

— Φυλακισμένος ἔ; Καὶ πόσο καιρὸ ἔχεις;

— Δυὸ χρόνια, σιὸρ ἀφέντη ταγματάρχη μου!

— Δυὸ χρόνια ἔ; Καὶ δὲν μοῦ λὲς, μωρὲ, πληρώνεις ἐνοίκιο;

— Ὄχι!

— Βρὲ παληάνθρωπε, δὲν πληρώνεις ἐνοίκιο, λέει! Τί κατοχὴ θὰ κάνῃς ἐδῶ μέσα! Ἔξω γρήγωρα! Ἔξω γρήγωρα ποῦ θὲς νὰ φᾷς τὸ κτίριο τοῦ Δημοσίου!...

Καὶ ἔτσι ὅλοι οἱ φυλακισμένοι ἀπεφυλακίσθησαν, γιὰ νὰ μὴν κάνουν κατοχὴ τὴ φυλακὴ, μὴ πληρώνοντες ἐνοίκιο.

Τὰ γέλοια καὶ ὁ θόρυβος παρ' ὀλίγον ν' ἀνατινάξουν τὸ ταβάνι.

Ὁ ἐπιλοχίας ἀπὸ κάτω τ' ἄκουσε.

— Βρὲ τοὺς διαβόλους δὲν θὰ κοιμηθοῦν ἀπόψε! εἶπε. Καὶ θυμωμένος δῆθεν ἔτρεξε νὰ ἔλθῃ στὴν κάμαρη.

Ὁ θαλαμοφύλακας ποῦ φύλαγε, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, εἰς τὸ παραθύρι, τὸν ἀντελήφθη:

— Ὁ ἐπιλοχίας! Ὁ ἐπιλοχίας ἔρχεται.

Καραγκιόζηδες, ἠθοποιοὶ καὶ ἀκροατήριον ἔπεσαν κάτω προσποιούμενοι τοὺς κοιμισμένους.

— Χρρρρρρρρρρ!

...Προσποιούμενοι τοὺς κοιμισμένους...

Ὁ ἐπιλοχίας, ἀπὸ τὴν ἀγριότητα ποῦ προσεποιεῖτο, ἐγελοῦσε μέσα του.

— Μὰ πρέπει καὶ νὰ ντρέπεται κανένας. Τί νὰ σᾶς πῶ. Πρέπει καὶ νὰ ντρέπεται κανένας!...

— Χρρρρρρρρ!

— ..... Ἡμεῖς γιὰ τὸ συμφέρο σας σᾶς λέμε γιὰ νὰ κοιμηθῆτε ἐνωρίς. Σἂν δὲν τὸ ἐννοεῖτε!....

— Χρρρρρρ!

— Χρρούξας καὶ ξερό σας, σἂν ξανακούσω θόρυβο!....

Μόλις ὁ ἐπιλοχίας ἔφυγε, Καραγκιόζηδες καὶ ἀκροατήριο ξαναβρέθηκαν στὴς θέσεις των. Ἡ παράστασις ξανάρχισε. Τώρα ὁ Καραγκιόζης ἔγραφε μιὰ ἀναφορὰ τοῦ λόχου καὶ τὴν ἐπεξηγοῦσε «δηλαδή».

— Μπόλκο μίλαν' ὀρὲ, τοῦ φώναζε ὁ Βελῆ-Γκέκας, ποῦ ἦταν ἀνθυπασπιστὴς, νὰ γείν' καλὸ τὸ γράμμα!...

— Μὲ ὀξεῖες τὴν θέλεις τὴν ἀναφορὰ, ἢ μὲ περισπωμένες;

— Ποῦ θὰ τὴν στείλουμε;

— Στὸ Δασικὸ τμῆμα.

— Τότε νὰ τὴν κάμῃς μὲ δασεῖες!

Πάλι γέλοια καὶ χάχανα ἠκούσθησαν. Τώρα ὅμως ἔτρεξε ὁ δεκανεὺς τῆς ἐνωμοτίας.

— Τί διάολο πάθατε δῶ πάνω;

— Τί! Εἶπεν ὁ θαλαμοφύλαξ, προσποιούμενος τὸν ἔκπληκτον. Ἐδῶ δὲν ἔγεινε τίποτε! Οἱ ἄνδρες ἐδῶ κοιμοῦνται ἀπὸ τῆς ἐννιά.

Καὶ ὡς ἐπισφράγισις τῶν λόγων τοῦ θαλαμοφύλακος ἕνα δυνατὸ ροχαλητὸ ἠκούετο ἀπὸ ἕνα πλῆθος στόματα:

— Χρρρρρρρρρρ!

— Χρρρρρρρρρ!

Ὁ δεκανεὺς σὰν νὰ ἀμφέβαλλε. Ἐστάθηκε καὶ κύτταξε τοὺς κοιμωμένους. Τοὺς μέτρησε, τοὺς ξαναμέτρησε.

— Πόσοι ἄνδρες μένετε ἐδῶ μέσα;

— Ἡ διμοιρία μας..

— Μὰ σἂν πολλοὺς τοὺς βλέπω! Μὴν εἶναι καὶ ἀπὸ ἄλλες διμοιρίες ἐδῶ;

— Μπᾶ σὲ καλό σου, κὺρ δεκανέα! Ἐπιτρέπεται νὰ 'ρθοῦνε ἄλλοι!

Ὁ δεκανεὺς ἀκόμη δὲν ἐπείθετο. Ἐπλησίασε καὶ ἀνήγειρε 2–3 κεφάλια. Μεταξὺ αὐτῶν διέκρινε καὶ ἕνα ξένη ἐνωμοτίας.

— Βρὲ σὺ, τί θέλεις ἐδῶ μέσα;

Ὁ στρατιώτης προσεποιεῖτο τὸν κοιμώμενον.

— Ἐγὼ τι θέλω! Ναί!.... Θέλω..... Θέλω νὰ κοιμηθῶ.

— Δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ θέσις σου. Τί θέλεις ἐδῶ μέσα;

— Δὲν εἶναι ἐδῶ ἡ θέσις μου! Τότε νὰ πάω νὰ τὴν εὕρω!

Συγχρόνως ἀνεκαλύφθησαν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι.

— Ποῦ εἶστε ἐδῶ, μωρέ;

— Στὴ ἐνωματία μας, κὺρ δεκανέα!

— Ποιὰ ἐνωμοτία κατεσκήνωσε ἐδῶ;

— Ἡ δική μας.

— Ποιὰ δική σας; Σὲ ποιὰ ἐνωμοτία εἶσαι σύ

— Στὴ πέμπτη.

— Σύ;

— Στὴ δωδεκάτη.

— Σύ;

— Στὴ πρώτη.

— Λοιπὸν ποιὰ ἐνωμοτία μένει ἐδῶ;

— Ἡ δική μας, ἀπήντησαν μὲ ἕνα στόμα ὅλοι.

— Βρὲ τὸν Φασουλῆ μοῦ παίζετε ἀπόψε! Ἔ; Τὸν Φασουλῆ μοῦ παίζετε;

— Ὄχι μὰ τὸν Θεὸ, κὺρ δεκανέα...... τὸν Καραγκιόζη παίζουμε!.....

—Βρέ, τὸν Φασουλῆ μοῦ παίζετε!

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

ΕΡΩΣ–ΠΟΝΟΣ

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

«Μεσ' 'στὴ μικρὴ βαρκούλα τοῦ πλάνου ἔρωτά μου
Ταξειδεύ' ἡ καρδιά μου,
Ἀμέριμνη, φαιδρὰ,
Μ' ἀνθοὺς ποῦ μῦρα χύναν χιλιοστεφανωμένη,
Σὲ μέθη βυθισμένη
Ἀπὸ τρελλὴ χαρά.

* * *

Πετοῦσε 'ς τὰ οὐράνια, τὸν κόσμο παραιτοῦσε,
Τῆς πικραις λησμονοῦσε,
Της λύπης τὰ κακά.
Καὶ εἰς τὸ ξύπνημά της ἀκόμα πλανεμένη,
Βρισκόταν μαγεμμένη
Μὲ ὄνειρα γλυκά.

* * *

Δὲν σκέφθηκε ποτέ της, ὅτι στιγμὴ θὰ φθάσῃ
Τὴν γλύκα νὰ χαλάσῃ
Τῆς μέθης, τῆς χαρᾶς,
Καὶ κακιὰ ὥρα θἄρθῃ ἡ δόλια νὰ ξυπνήσῃ.
Τὸν πόνο ν' ἀντικρύσῃ
Τῆς μαύρης συμφορᾶς

* * *

Μὰ ἔφθασε ἡ ὥρα ποῦ καὶ χαρὰ ἀρχίζει
Καὶ μέθη νὰ ξατμίζῃ
Ὁ πόνος ὁ πικρὸς
Καὶ χάνεται ἡ πρώτη χαρά μου καὶ ξεχνιέται,
Τὸ ὄνειρο διαλυέται
Καὶ εἶμαι σἂν νεκρός.

* * *

Εὐτυχισμένα χρόνια, περάσατε καὶ πᾶτε
Καὶ πίσω δὲν γυρνᾶτε,
Παληαῖς γλυκαῖς χαραῖς!
Καὶ σεῖς μὲ ἀσπλαγχνία τὰ στήθη μου κεντᾶτε,
Σκληρὰ μὲ τυραννᾶτε,
Ἐνθύμισες σκληραῖς!»

* * *

Σ' τὴ θλῖψι βυθισμένος, αὐτὰ τὰ λόγια λέει
Νειὸς δυστυχὴς καὶ κλαίει
Πικρά, πολὺ πικρά.
Ἐκείνηνε θυμᾶται καὶ βαρυαναστενάζει.
Τὰ στήθη του σπαράζει
Ἀγάπης συμφορά!

ΘΕΟΓΝΙΣ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 191[illegible]

Διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ 26ου διαγωνισμοῦ, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται σήμερον, λήγει ἡ σειρὰ τῶν βραβείων τῆς Α΄ ἑξαμηνίας. Εἰς τὰ βραβεῖα ταῦτα δικαιοῦνται νὰ λάβουν μέρος ὅσοι ἔλυσαν τοὺς περισσοτέρους διαγωνισμοὺς ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ 26ου καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τοὺς λύτας ἢ τοὺς καθυστερήσαντας. Ἕκαστος λοιπὸν ἐκ τῶν λυτῶν, ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ Βραβεῖα, παρακαλεῖται νὰ μᾶς ἀποστείλῃ σημείωσιν ἐπὶ ἰδιαιτέρου τεμαχίου χάρτου, διὰ τῆς ὁποίας ν' ἀναφέρῃ εἰς πόσους διαγωνισμοὺς ἐδημοσιεύθη ὡς λύτης ἢ ὡς καθυστερήσας.

Ἡ τελευταία προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν τῆς σημειώσεως ταύτης εἶνε ἡ ἑσπέρα τῆς 8ης Αὐγούστου, ἡμέρας Κυριακῆς. Ἡ προθεσμία αὐτὴ δίδεται, διότι, συμφώνως πρὸς τὴν περὶ Καθυστερούντων δήλωσίν μας, «καθυστερήσαντες ἑνὸς διαγωνισμοῦ σημειοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες δήλωσιν περὶ καθυστερήσεως, ἥτις νὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς **τριῶν τὸ πολὺ ἑβδομάδων** ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου» καὶ συνεπῶς οἱ καθυστερήσαντες τοῦ 26ου διαγωνισμοῦ ἔχουν τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα τῶν τριῶν ἑβδομάδων, τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ σήμερον, διὰ νὰ κάμουν τὴν περὶ καθυστερήσεως δήλωσίν των. Ἑπομένως μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 8ης Αὐγούστου πρέπει νὰ φθάσουν εἰς τὰ γραφεῖά μας καὶ αἱ δηλώσεις περὶ καθυστερήσεως εἰς τὸν 26ον διαγωνισμὸν καὶ αἱ σημειώσεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαγωνισμῶν, τοὺς ὁποίους οἱ σημειοῦντες ἔλυσαν. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, οὐδεμία δήλωσις ἢ σημείωσις θὰ γίνῃ δεκτή. Εἰς τὸ τμῆμα τῶν διαγωνισμῶν θὰ γίνῃ ἡ δέουσα ἐξέλεγξις καὶ θὰ πιστοποιηθῇ τὸ δικαίωμα ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ βραβεῖα. Θὰ δημοσιεύσωμεν τότε τὰ ὀνόματα τῶν δικαιουμένων καὶ θὰ ὁρίσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς κληρώσεως, καθ' ἣν θὰ ἔχῃ δικαίωμα οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ παραστῇ.

Ἡ φιλάρεσκος ὁμοιάζει τὴν ὡραίαν θάλασσαν. Ἐπιφάνεια ἀκτινοβολοῦσα, ἀντανακλῶσα τοῦ οὐρανοῦ τὸ μειδίαμα, ἀλλὰ κρύπτουσα ἀφανῆ πυθμένα, ὕπουλον ρεῦμα καὶ θάνατον.

Δ. Π. Κανάκις *Α. Ρ. Ραγκαβῆς*

* * *

Ἡ γυνὴ θαυμάζει μόνον ἐκείνην, ἥτις διακρίνεται διὰ τὸ εἶδος τῆς καλλονῆς, τὸ ὁποῖον ἔχει ἢ νομίζει ὅτι ἔχει καὶ αὐτή.

Σ. Φραγκιατος *Δουμᾶς υἱός*

ΚΑΝΕΙΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
[illegible] ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Μές 'στὸ περβόλι τῆς ζωῆς
τ' ἀνθοσπαρμένο,
ὅπου μονάχος τραγουδῶ,
ἔλα καὶ σύ ... τραγούδησε μαζί μου.
Θέλω κοντά μου νὰ σὲ 'δῶ.

* * *

Τότε θὰ 'δῇς, χρυσὴ παρθένα,
νὰ τραγουδήσω πιὸ γλυκὰ
καὶ θὰ κερδίσω τὴν καρδιά σου.
Κανεὶς τὸν βάρδο δὲν νικᾶ!...

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ Η ΑΙΤΙΑ

Τὴν Κυριακὴ δὲν μὲ συχώρεσε ὁ παπᾶς,
δὲν μοὔδωσε τὴν ἄδεια νὰ μεταλάβω.
μοῦτε τὸ κρῖμα καὶ τὴν ἀφορμὴ
μονάχος μου ἐγὼ νὰ καταλάβω.

* * *

Κι' εἶπα: Παπᾶ, συχώρα με
δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ αἰτία.
Πρώτη μ' ἀρνήσθηκε ἐκείνη ἡ κακιά.
Σ' αὐτὴν ἂς εἶνε ἡ ἁμαρτία!...

ΔΟΓΗΣ

Ο ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἐν εὐλαβὲς γραΐδιον ἀκούει τὸν ἱερέα ἀναγινώσκοντα κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ἑξῆς: «Ἐπορεύθησαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν».

— Ὁ εὐλογημένος! λέγει, κινοῦν τὴν κεφαλήν, τί ἤθελε πάλι ἐκεῖ; Στὸ ἴδιο βουνὸ τὸν πιάσανε καὶ πέρυσι!

* * *

Στὸ Νεκροταφεῖον:

Ὁ Δικαστ. κλητήρ: — Ἔχεις ἐδῶ μιὰ κλῆσι γιὰ χρέος.

Ὁ Νεκροθάπτης: — (Ἐξερχόμενος τοῦ τάφου, τὸν ὁποῖον ἔσκαβε). Νὰ πάρ' ἡ ὀργὴ οἱ δανεισταὶ οὔτε στὸν τάφο δὲν σ' ἀφίνουν ἥσυχο...

(Ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ κ. Σπύρου Εὐαγ. Μπήτρου, ἐξ Αἰγίνης).

ΕΠΑΡΧΙΑΙ—ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

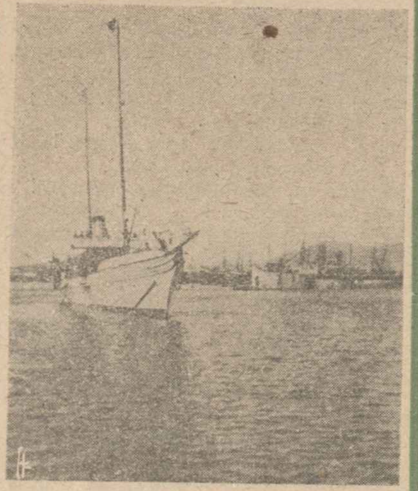
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.—Ἀγκυροβολία ἀτμοπλοίου. (Φωτ. κ. Ἐμ. Περαντζάκη, ἐκ Πειραιῶς)

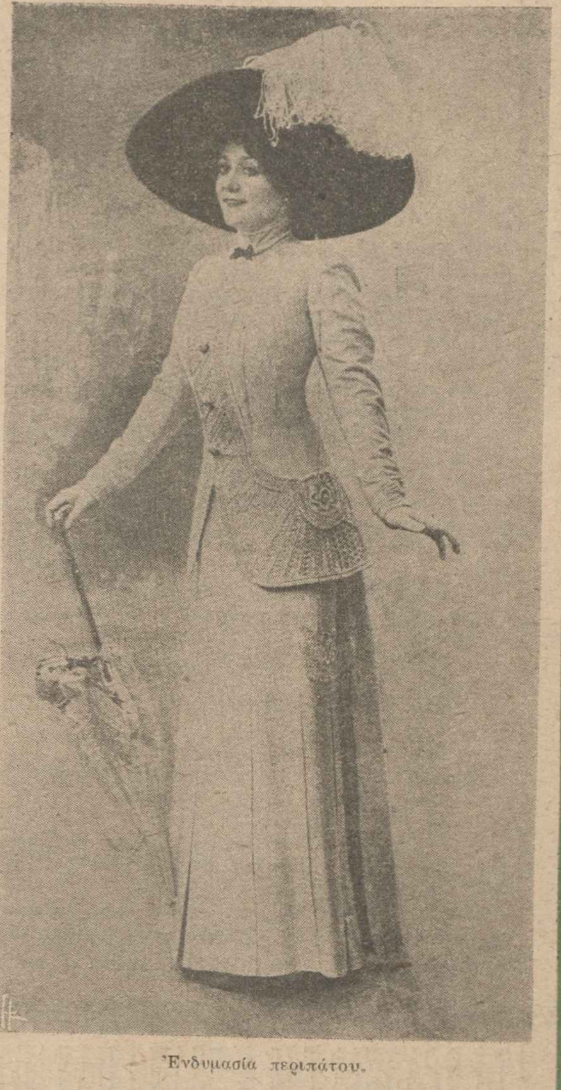
Ἐνδυμασία περιπάτου.

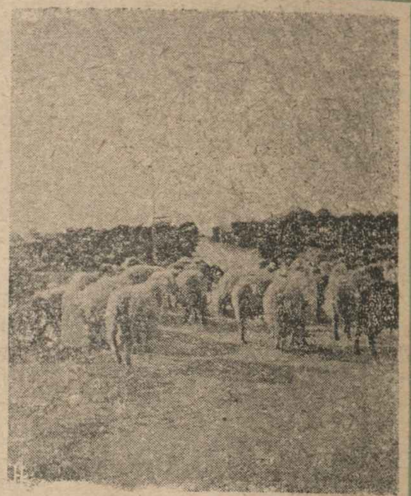
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.—Τὸ «Πέραμα». (Φωτ. τοῦ κ. Ἐπ. Σκέδρου, ἐκ Πειραιῶς).

ΣΠΕΤΣΑΙ.—Εἷς λαϊκὸς καὶ δημοφιλὴς τύπος, ὁ ἐρωτομανὴς Γεωργάκης Γκάτσας. (Ἀπ. ὁ κ. Ἠλ. Γεωργιάδης, ἐκ Σπετσῶν).

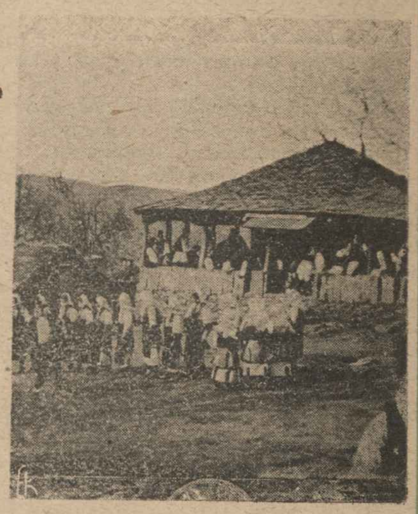
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Χωρικαὶ χορεύουσαι. (Ἀποστ. ὁ κ. Σ. Μεγδανόπουλος).

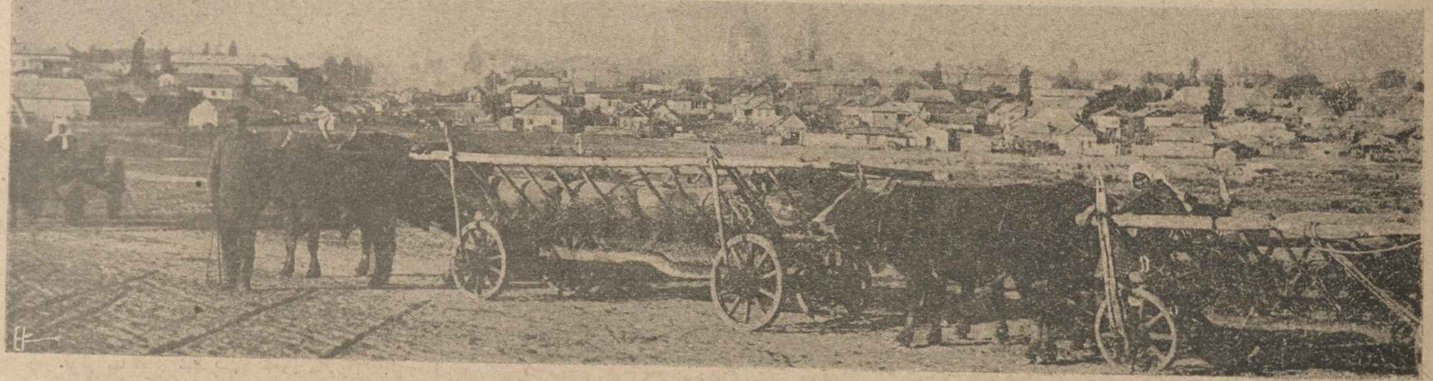
Ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ «Ντὸν» πόλις Καμενσκάγια. (Ἀποστ. ὁ κ. Δ. Π. Στασινόπουλος, ἐκ Κρανόβσκας).

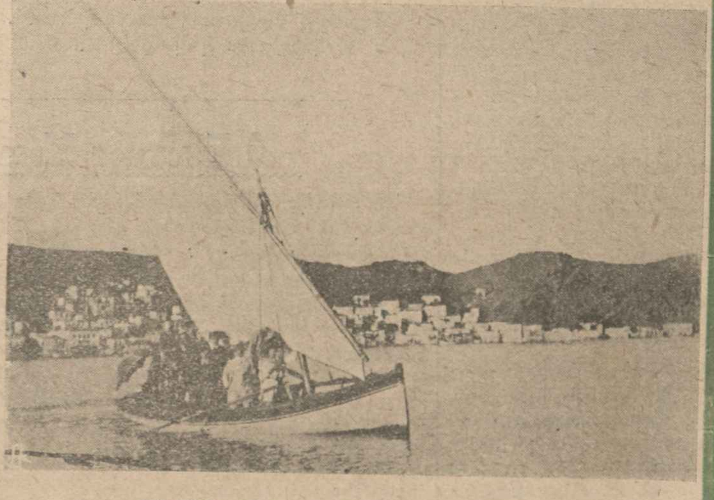
ΠΟΡΟΣ.—Ἐκδρομεῖς ἐξ Ἀθηνῶν. (Φωτ. τοῦ κ. Ἐμ. Περαντζάκη, ἐκ Πειραιῶς).

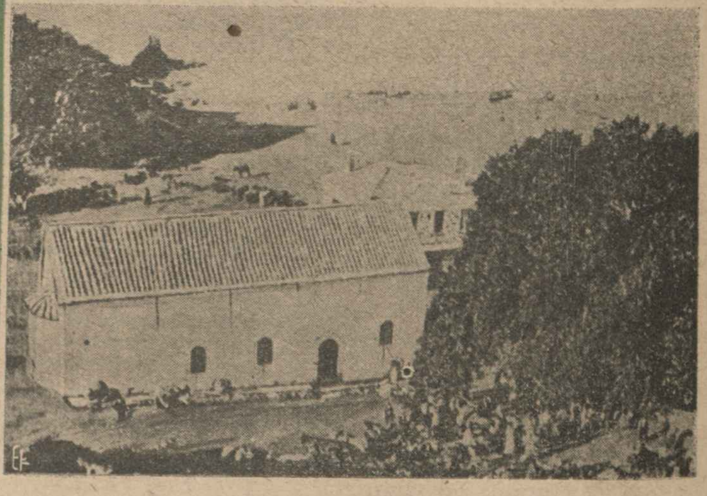
ΧΙΟΣ.—Ἡ ἁγία Μαρκέλη. (Ἀπ. «Τρεμοσβῦνον Χιακὸν ἀστέρι», ἐκ Χίου).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

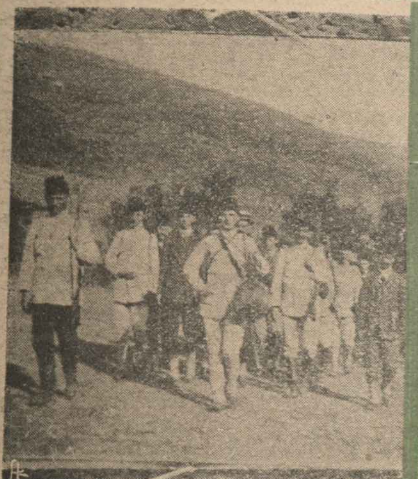
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Ἐκδρομὴ τοῦ Γυμν. Συλλόγου εἰς Φλώριναν. (Ἀποστ. ὁ κ. Ι. Παπαβασιλείου, ἐκ Θεσσαλονίκης).

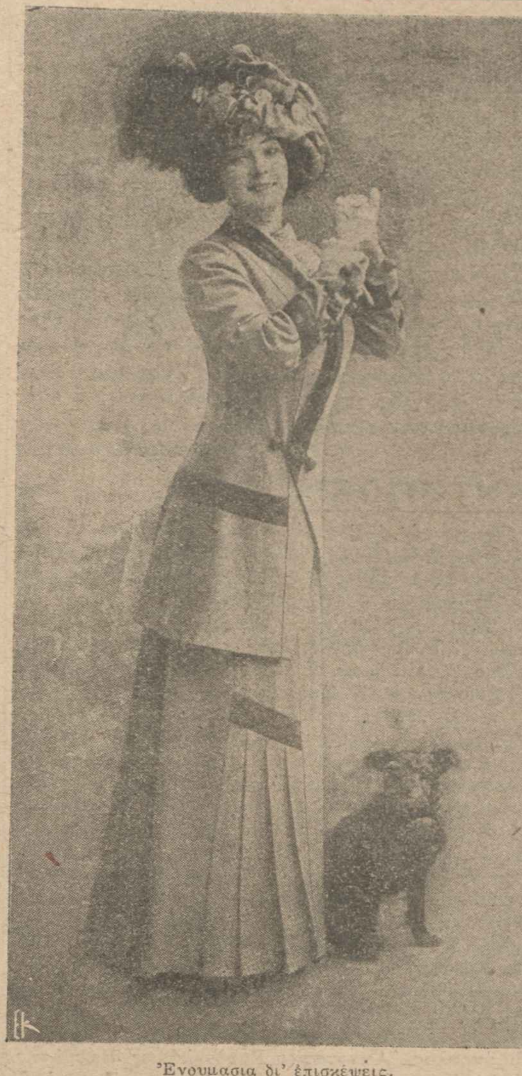
Ἐνδυμασια δι' ἐπισκέψεις.

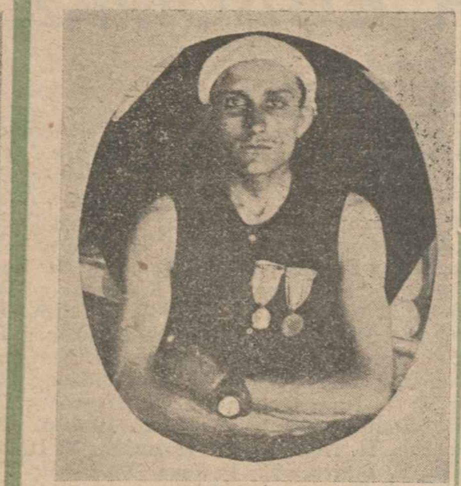
ΚΑΙΡΟΝ.—Ὁ Ἕλλην νικητὴς τοῦ Μαραθωνείου εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἰταλῶν κ. Δ. Σπυρίδης. (Φωτ. κ. Ι. Σπανακίδου).

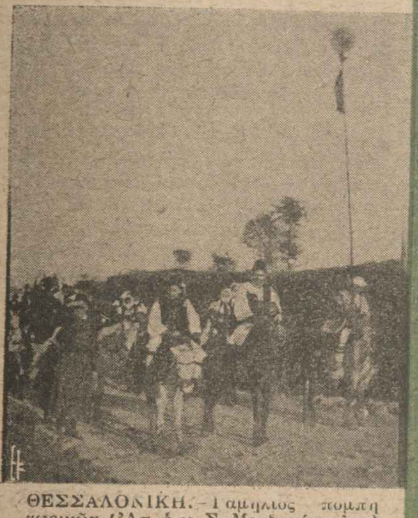
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Γαμήλιος πομπὴ χωρικῶν. (Ἀπ. ὁ κ. Σ. Μεγδανόπουλος)

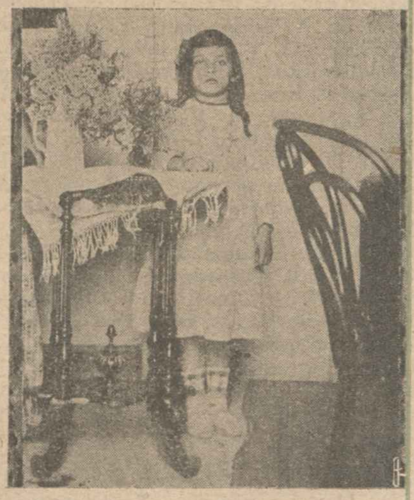
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ.—Ἡ μικρὰ κόρη τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δ. Θάλη, Χρηστίνα. (Ἀπ. ὁ κ. Ι. Δ. Ροντήρης, ἐκ Ναυπάκτου).

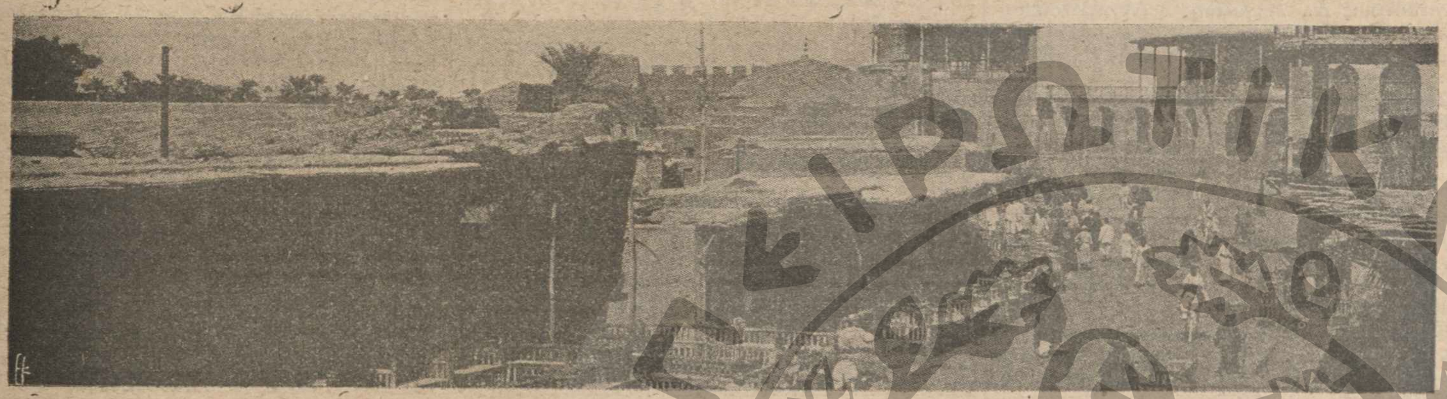
ΒΑΓΔΑΤΗ.—Ἄποψις τῆς πόλεως. (Ἀποστ. ὁ κ. Φωτ. Ε. Πουπουλίδης, ἐκ Φάρμιγκτον—Ἀμερικῆς)

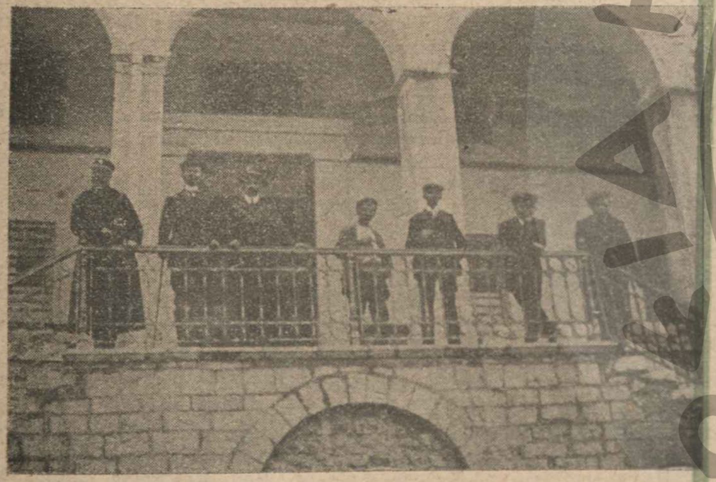
ΛΑΡΙΣΑ.—Ἡ «Μαλιάρειος» Σχολὴ τῶν Ἀμπελακίων καὶ οἱ καθηγηταί της. (Ἀποστ. ἡ Δὶς Εὐγ. Παπαποστόλου, ἐκ Λαρίσης).

ΚΑΙΡΟΝ.—Ἡ ἐκκίνησις τῶν Μαραθωνοδρόμων κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἰταλῶν. (Φωτ. κ. Ι. Σπανακίδου. Ἀποστ. ὁ κ. Ὀδ. Ἀνηλιάδης).

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀποτελέσματα Α΄ Βαρβακείου Γυμνασίου — Προάγονται ἐκ τῆς Α΄. εἰς τὴν Β΄. οἱ κ. κ. Ἀνδρέου Ν. Ἀϊτάκης Κ. Βαρβατσούλης Α. Βιδάλης Ε. Γιαννακὸς Γ. Γιαννᾶκος Χρ. Δημητρακᾶκος, Διάμεση Δ. Διακουμάκης Π. Δρίβας Π. Ζαρτουλούστης Β. Ζάχαρη Λ. Ἰατρίδης Δ. Καλονάρος Ν. Καρακώστας Γ. Κασιμάτης Β. Κοκκώνης Κ. Κοκορόπουλος Α. Κολιαστάκης Α. Κορφιωτάκης Β. Κονδύλης Ζ. Κόντης Α. Κωστῆ Α. Λυμπέρης Ι. Μαντέας Δ. Παρκοπουλιώτης Γ. Μαρκουλάκης Ι. Μελᾶς Α. Μεταξᾶς Δ. Μπελιγράτης Π. Νικήτας Π. Νικολῆς Σ. Νικολάου Κ. Ξεπαπαδάκης Π. Παπαζῆς Σ. Παπανικητόπουλος Φ. Παστάλης Γ. Παπαξησίμου Κ. Παπαγεωργίου Δ. Πεταλᾶς Γ. Πετρούλιας Η. Πολυτίμου Δ. Πολιτάκης Σ. Πρωτοπαπᾶς Γ. Ράπτης Σ. Ρεβίσης Χ. Ροῦσος Γ. Σκοτίσης Σ. Τσαβαλᾶς Χ. Τσούρης Ε. Φιλίππου Γ. Φλῶκος Ε. Χαμόδρακος Π. Δημακόπουλος Βεριόπουλος, Μπούμπουλης, Θεοδωρόπουλος Κ. Ἐκ τῆς Β΄ εἰς τὴν Γ΄ προάγονται οἱ κ. κ. Τριανταφυλλίδης Α. Σταμίδης Ν. Ἀλεξόπουλος Α. Βάθης Μ. Βαλιεργάτης Κ. Βελλόπουλος Γ. Γερογιάννης Κ. Δελούκας Χ. Δασκαλάκης Ε. Δημόπουλος Σ. Ζαφειρόπουλος Ι. Ἡρακλόπουλος Ν. Θεοτοκᾶτος Χ. Κανελλόπουλος Χ. Καπετανάκης Β. Καρὸς Δ. Κατσούλης Φ. Καφίρης Ν. Κομνηνὸς Ν. Λορεντζιάδης Α. Μακρῆς Α Μανέας Θ. Μαρκάρης Ο. Μισέρης Δ. Μιχαηλίδης Ι. Μοσχούλας Σ. Νικολόπουλος Α. Οἰκονομᾶκος Β. Οἰκονόμου Ν. Παναγιωτᾶκος Α. Παπαγιαννάκης Α. Περβενᾶς Α. Σακελλαρίου Σ. Παδητάκης Α. Παπαχρηστοδούλου Α. Σαραντόπουλος Σ. Σμυρνιωτόπουλος Σ. Σπηλιωτόπουλος Α. Σταθακόπουλος Π. Συνέσιος Ι. Ταβουλαρίδης Κ. Τουρνάκης Ε. Χαραλάμπης Θ. Τετεμπίλης Ν. Μανδραπήλιας Ι. Οἰκονομόπουλος Ν., Σεκελλαρόπουλος Σ., Θεοφιλόπουλος Γ., Γιαννακᾶκος Δ., Κωνσταντινίδης Σ. Πέτρου Κ., Μεταξᾶς Ἀθ., Μπαμπούκης, Ἀντωνιάδης Β., Χρηστίδης Δ., Παπαγρηγορίου Χ, Ἀλεξόπουλος Γ., Φασέας Χ., Σκορδάκη Π. Ἐκ τῆς Γ΄ εἰς τὴν Δ΄ προάγονται οἱ κ. κ. Γιολιάτης Χ., Σαρρέας Ν., Τατάνης Ν., Κάρτσονας Π., Παπαδημητρίου Κ., Βεάκης Κ., Βασιλείου Γ., Μπεναρδῆς Μ., Φιλιππᾶκος Θ. Ἀναγνωστόπουλος Σ. Οἰκονομόπουλος Α., Σύλλας Γ., Ζαχαρίτσας Αἰμ., Σταματάκης Α., Πρόκος Δ., Τσεμάνης Ζ., Γρηγορόπουλος Α., Σαμαρᾶς Χ., Πάσχου Α., Σαπουνᾶς Δ., Ζάϊκος Α., Παπαγεωργίου, Παπαγεωργίου Μ., Κανελόπουλος Κ., Ἀγαθόνικος Λ., Ἀγγελίδης Δ. Ἀγγελιτσόπουλος Σ., Ἀδὰμ Κ., Ἀντωνόπουλος Β., Βάδης Ι., Βασιλάκης Κ., Βερναρδῆς Κ., Δωλῆς Γ., Γεώργας Γ., Γιαννόπουλος Δ. Γιαννούλης Δ., Διαμαντόπουλος Ρ., Ἔρτσος Ν., Ζαφειρόπουλος Ν., Ἰατροῦ Ε., Ἴτσιος Χ., Καίσαρης Χ., Καρσιακήτας Σ., Καρζῆς Γ., Καλονᾶρος Π., Κόντης Γ., Κουράκος Ι., Κυριακίδης Ι., Κωνσταντακόπουλος Σ., Λάμος Ι., Λαμπρίδης Δ., Λωρεντζιάδης Μ., Μανδύβελης Μ., Μερκάρης Ι., Μάτσας Β., Μοιράγιας Π., Νεονάκης Χ., Ξακούστης Π., Οἰκονομόπουλος Ι., Οἰκονόμου Φ., Παλαιολόγος Ε., Παναγιωτᾶκος Ε., Καπόγιαννης Ι., Παπαϊωακὴμ Ι., Παπαϊκὴμ Σ., Παπαϊωάνου Χ., Περδίκης Χ., Πιζὸλ Α., Ράμφος Δ., Σταμόπουλος Α., Στράγγας Ε., Τέντες Γ., Τομαρόπουλος Γ., Τριμπέλας Ν., Τριχᾶς Π., Φαμέλλης Ι., Φλέγγας Ν., Φιλίππου Ι., Χαλκιόπουλος Ε., Χριστολιᾶκος Χ., Παπανικολάου Π., Παπαϊωάννου Ι., Κοκκοτάκης Γ., Πανᾶς Η., Κομνηνὸς Ι., Πασπαλάκης Δ.

Νικ. Α. Σαρρέας

Σύνδ. «Ἐλευσινίων Γόρτυνος». — Ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐστέφθη ἡ μεγάλη οἰκογενειακὴ ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου τῶν «Ἐλευσινίων τῆς Γόρτυνος» εἰς τὸ μαγευτικὸν Γαλάτσι. Μετὰ τὴν λειτουργίαν, παρετέθη πρόγευμα. Τὴν μεσημβρίαν δὲ μέγα γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησαν διάφοροι χοροὶ καὶ ᾄσματα ἑλληνικά. Ὡραῖα ἐχόρευσεν ὁ κ. Θεόδ. Ρηγόπουλος. Τὸ ἀπόγευμα πλεῖστοι ἐτίμησαν τὴν διασκέδασιν, ἐν οἷς ὁ κ. καὶ ἡ δὶς Παπαφράγκου, μνηστὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰωαν. Ταπακούλια ἰατροῦ. Τοὺς μνηστευθέντας προσεφώνησεν ὁ γηραιὸς σύμβουλος κ. Γ. Λογιωτατίδης δικηγόρος, ἀναπτύξας δι' ὀλίγων τὴν ἱστορίαν τοῦ δήμου Ἐλευσινίων καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Προέδρου. Εἰς αὐτὸν ἀπήντησεν ὁ κ. Παπαφράγκος. Τὸ ἑσπέρας πάντες παρεκάθησαν εἰς πλούσιον δεῖπνον καθ' ὃ πλεῖσται ἠγέρθησαν προπόσεις καὶ ἀπηγγέλθησαν πολλὰ ποιήματα. Ἡ δὶς Παπαχρηστοπούλου ἀπήγγειλε ὡραῖον ποίημα τὴν «Τιμήν» καὶ ὁ κ. Γ. Σακελαρίου τὴν «Λεβεντιὰ τοῦ Λάδωνος» ἴδιον ποίημα. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν Πρόεδρον κ. Ταπακούλιαν καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἰωάν. Κ. Ἰωάννου

Τὸ Αον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. — Ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Γ΄ τάξεως τοῦ πρώτου ἐνταῦθα ἑλλ. σχολείου, ἀπελύθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς: Ν. Γεβαλᾶς, ἀριστεύσας, Δουκάκη Μ., Γαβαθᾶ Ε., Σταύρου, Φαρμακίδης Σωτ. καὶ Ἰωάν., Οἰκονομόπουλος, Ἰωάν. Σουλιώτης, Σπυρόπουλος, Σιμόπουλος, Λαζόπουλος, Κουκκάκης, Κορδελᾶκος, Παπακωνσταντίνου, Ράμμος, Βερροιόπουλος, Καλογερόπουλος, Λελούδας, Μάστρικας, Στίλλερ, Βορρές, Χρηστόπουλος, Παπαδᾶτος, Μελισαρᾶτος, Καΐρης, Κοκόλης, Καμτσῖκος, Παπαϊωάννου, Τέρπανδος, Λάβδας, Μισεντζῆς, Δρακόπουλος, Νομικός, Στουκαλαδάκης, Στάντζος, Λιβαδᾶς, Ξουρῆς, Φιορεντῖνος, Πυριόχος, Πανταζᾶτος, Γουλανδρῆς, Θεινόπουλος, Καϊλοθανάσης, Μητσόπουλος, Γιαννάκης, Χατζόπουλος Νικόλαος. Τοὺς ἀγαπητούς μου συμμαθητὰς συγχαίρω καὶ τοὺς εὔχομαι ἐπιτυχεῖς εἰσιτηρίους εἰς τὸ Γυμνάσιον.

Ἰωάν. Λαζόπουλος

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Πειραιεύς. — Γενομένων τῶν ἐξετάσεων τῆς Ἀνωτέρας Πρακτικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, ἔτυχον διπλώματος οἱ ἑξῆς κ. κ. Χ. Ἀθανασούλης, Ι. Ἀρβανίτης, Θ. Εὐσταθιάδης, Π. Ζαχαριάδης, Ν. Τόργιας, Δ. Κανάκης, Κόκκορος Π., Δ. Κοντόπουλος, Ε. Λαγός, Μ. Λυτσαρδάκης, Π. Μουτζουρίδης, Δ. Μιζάρης, Ι. Πατρίκιος, Π. Πανταλέων, Γ. Ρούκας καὶ Κ. Σπέντζος. Διεκρίθη, ἀριστεύσας ὁ κ. Π. Μουντζουρίδης, ὃν καὶ συγχαίρομεν.— Εἰς τὴν Δ΄ δημοτικὴν Σχολὴν θηλέων, ἣν διευθύνει ἡ εὐπαίδευτος διδασκάλισσα κ. Θεοφιλοπούλου προήχθησαν ἐκ τῆς Ε΄ τάξεως εἰς τὴν Β΄ Ἑλληνικοῦ αἱ ἑξῆς: Γ. Διαμαντοπούλου, Ε. Δεδούση, Μ. Ζησιμοπούλου, Μ. Κουκούλα, Μ. Λαζάρου καὶ Λ. Α. Λαζάρου. Ἐκ δὲ τῆς Β΄ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὴν Γ΄ αἱ ἑξῆς: Τίτσα Α. Σούλη, Ἑλ. Παρασκευοπούλου, Ἔλη Παρασκευᾶ, Στ. Θεοδοσοπούλου, Μ. Χρυσάκη, Ζ. Βελιώνου, Χ. Χ. Μπατάκη, Β. Καμηλάρη, Χ. Χρυσίνη, Ε. Λατινάκη, Π. Ἀγγελικοῦ, Α. Περάματζη, Βλ. Γρίβα, Α. Παπαχρήστου, Ἑλ. Βραχάτη καὶ Α. Χατζάκη. Διεκρίθη ἡ δὶς Τίτσα Α. Σούλη.— Εἰς τὸ Α΄ Σχολαρχεῖον προήχθησαν ἐκ τῆς Α΄ τάξεως εἰς τὴν Β΄ οἱ ἑξῆς: Κριεζῆς, Ἀλεβιζόπουλος, Ἀναστασίου, Βαρδουλάκης, Βασιώτης, Γαλανάκης, Δουράμπεης, Ζαρατωνίτης, Ζαρταλούδης, Κανᾶς, Καρατζᾶς, Καστρίσιος, Καρδαρᾶς, Κοκρῆς, Κουμούπης, Καρδάσης, Μακρυγιάννης, Μιχαλᾶκος, Μπουκουβάλλας, Ὀρφανός, Ρεΐδης, Σαμνιωτάκης, Σιτζάκης, Σκλαβοῦνος, Σούλης, Δ. Στρατηγόπουλος, Ψαλλίδας, Χρηστογιαννόπουλος, Δραγουμᾶνος. Ἐκ δὲ τῆς Β΄ εἰς τὴν Γ΄ οἱ ἑξῆς: Χατζηανδρέου, Κριεζῆς, Κουτσογιαννόπουλος, Καραγιάννης, Γραβάνης, Λάμαρης, Πρωτοπαπᾶς, Γεωργίου, Διαμαντόπουλος, Ἀναγνωστόπουλος, Στρατηγόπουλος, Ροντήρης, Τριφύλης, Γεωργιλᾶς, Ἀναστασάκης, Κωνσταντίνου, Χρηστοδουλόπουλος, Τριανταφύλλου, Καλόξυλας, Μανέκης, Ψύλλας, Μανιατόπουλος, Παπαδόπουλος, Τζάνης, Σικουντρῆς, Βικτᾶς, Καστρίσιος Σοφιγκίτης καὶ Δραγουμᾶνος. Εἰς τὸ Λύκειον τοῦ κ. Ζήση Ἀγραπιώτου προήχθησαν ἐκ τῆς Γ΄ Ἑλληνικοῦ εἰς τὴν Α΄ Γυμνασίου οἱ ἑξῆς: Ἀνδρόνικος, Ἀντωνιάδης, Ἀργυρίου, Φάρος, Πιπινέλης, Βαρελᾶς, Κουφουδάκης, Μιχαλιτσιᾶνος, Πανταζόπουλος, Κριτζηλῆς, Ἄμερος, Τσάσης, Ψαλλίδας, Διβέρης, Κουνοῦσος, Κωνσταντίνου, Λάρδης, Ζῶζας, Ἡλιόπουλος, Νικολάκης, Παλληκάρης, Πολιτάκης, Τ. Μελᾶς, Φιλιακός, Γκιόκας, Σαρέας, Ἐλευθερίου, Μανοῦσος, Μπρμυγκας, Δημητρίου, Βολανάσης, Νικολάκης, Κωνσταντινίδης, Τσακίρης, Παπαγιαννόπουλος, Μανέσης, καὶ Ζαροκώστας.— Οἱ νέοι κ. κ. Α. Ν. Μαρτόπουλος, Κ. Σ. Νικολάκης, Φ. Α. Δαμουλάκης, Ε. Σ. Δημόπουλος, Κ. Α. Ἀλεβῖζος, Ν. Ξυγκάκης, Ἐμ. Σαμνιωτάκης, Χαρ. Στρατηγάκης, Ὀθ. Σταματιάδης, Ν. Κ. Μαγκάκης, Ἐμ. Ν. Πετρᾶκος, Α. Κ. Συριώτης, καὶ Λ. Ε. Μπραδόπουλος ἀνηγορεύθησαν διδάκτορες μὲ τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν «λίαν καλῶς». Ἅπαντας τοὺς ἄνω συγχαίρω ἀπὸ καρδίας, ἰδίᾳ τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. κ. Ν. Κ. Μαγκάκην.

Σπ. Π. Τριπικέλης

Αἴγινα. — Ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν οἱ τελεσθέντες μεγάλοι ναυτικοὶ ἀγῶνες. Πλῆθος πολὺ συνέρρευσεν. Ἕξ ἀτμόπλοια κατάμεστα ἐπιβατῶν κατέπλευσαν. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀγώνων ἐδόθησαν τοῖς νικηταῖς ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου τὰ βραβεῖα. Τὸ ἑσπέρας ἐπηκολούθησεν ἐνετικὴ ἑορτή, καθ' ἣν ἐκάησαν πυροτεχνήματα.

Γρ. Μ. Μπήλιος

Ἄργος. — Ἀπελύθησαν ἐκ τοῦ Γυμνασίου μας οἱ κ. κ. Γ. Δ. Πειρουνάκης, Κ. Καλαματιανός, Δ. Ἀρβανίτης, Κ. Τσαμπάσης, Κ. Γαλάνης, Ι. Κυριακόπουλος, Ἀλ. Κατσαρός, Α. Νανόπουλος, Δ. Ἀργυρόπουλος, Χ. Φικιώτης, Σ. Παπαγεωργίου, Ἀναστασόπουλος, Μητροδήμας, Γαλάνης, Α. Μαντῆς, Γ. Στεφόπουλος, Μανιάτης, Ἀλεξίου καὶ Δρούγκας.

«Ρόδον Μαΐου» Συνδέσμου «Δόξα»)

Ἅγιος Πέτρος (Κυνουρίας).— Πρὸ ἡμερῶν ἐξέδραμον εἰς τὴν μαγευτικὴν κορυφὴν τοῦ Πάρνωνος (Μαλεβοῦ) πολλαὶ οἰκογένειαι ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ἡ τοῦ δημάρχου κ. Ν. Γαλανοῦ δικηγόρου, Κ. Παπαγεωργίου ἰατροῦ ἐξ Ἁγίου Πέτρου, Ν. Παπαγεωργίου ἀντισυνταγματάρχου ἐξ Ἀραχώβης, Β. Λεβέντη ἐκ Κορακοβουνίου καὶ Παπαθανασοπούλου ταμίου Ἄστρους.

Ἀγησίλαος Παπαγεωργίου

Βόλος. — Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐγένετο διάλεξις ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τοῦ γυμνασίου κ. Ἰωάν. Νάσσου περὶ τῆς ἀραβικῆς δυναστείας τῶν Ὀμεϊαδῶν καὶ τοῦ Ἀβδ-Ἀλ-Μαλέκ.

Ν. Ν.

Θεσσαλονίκη. — Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Φιλοπτώχου ἀδελφότητος τῶν Ἑλλ. Κυριῶν Θεσσαλονίκης, ἐξελέγησαν ἐπίτιμοι πρόεδροι αἱ κ. κ. Ἄννα Παπαδιαμαντοπούλου καὶ Πολυτίμη Χ. Λαζάρου. Πρόεδρος ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Γερασίμου, ἀντιπρόεδρος ἡ κ. Ἰουλία Πεσνικίδου, γεν. γραμματεὺς ἡ κ. Μαριέττα Τζελέπη, εἰδ. γραμματεὺς ἡ κ. Αἰκ. Σακελλαρίδου, ταμίας ἡ κ. Μαίρη Γαβριὴλ Πενιζίκη, σύμβουλοι δὲ αἱ κ. κ. Πελαγία Δ. Ρώμπαπα, Ἀσπασία Τσιρηβούκα, Ἀθηνᾶ Σαχίνη, Μαίρη Παπάζογλου, Ρίτσα Χρυσάφη, Βιργινία Λάλλα, Εὐφροσύνη Ἄββοττ, Ἄννα Τάττη, Θεοδότη Παπαμόσχου καὶ Βιργινία Καλλιδοπούλου.

Ι. Παπαβασιλείου Κοζανίτης

Κοουτσᾶ. — Τὰ μέλη τοῦ προοδευτικοῦ συνδέσμου Νέων τὰ «Πάτρια» ἐδίδαξαν ἀπὸ σκηνῆς λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἠθικὸν δρᾶμα «οἱ δύο Λοχίαι» καὶ τὴν κωμῳδίαν «Ἄστε ντούα οὔ». Διὰ τῆς «Ἑλλάδος» συγχαίρω ἐγκαρδίως τοὺς ἐρασιτέχνας.

Ἰωάννης Χ. Τσίτσος

Καρπενήσιον. — Κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνταῦθα δημ. σχολῆς τῶν θηλέων, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου καὶ μεμορφωμένης δίδος Ζωῆς Φουντουκάκη, ἠρίστευσαν αἱ ἑξῆς μαθήτριαι: Στέλλα Τριανταφυλλοπούλου, δίδες Χρονοπούλου, Μαντᾶ, Τσορβαντζῆ, Δ. Τσιτσάρα, Ι. Κυρίτση, Νικάνδρα Σκκαλῆ, Σαραντοπούλου, Οἰκονομίδου, Εὐτέρπη Χαντζάκη, Ἀμ. Τριανταφυλλοπούλου, Νίτσα Τσιτσάρα. Ἐπίσης κατὰ τὰς ἐξετάσεις διεκρίθη ἡ μαθήτρια Σόσα Λιναρδάκη ἀνεψιὰ τοῦ δικαστοῦ κ. Ἀλεξανδροπούλου, τῆς εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα. Ἐπίσης διεκρίθησαν καὶ οἱ μικροὶ Γ. Τσιτσάρας, Σ. Ντούμας, Γ. Ψιγᾶκος. Ὁμοίως διεκρίθη ἡ μικρὰ μαθήτρια Εἰρήνη Μ. Δαλαγιάνη.

Τάκης Ν. Γιολδάσης

Καλάμαι — Προσεχῶς θὰ τελεσθοῦν λεμβοδρομίαι καὶ κολυμβητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου.

Π. Γ. Δραγώνας

Κεφαλόβρυσον (Τριχωνίας).— Κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ἑλλην. Σχολείου, προήχθησαν: Ἐκ τῆς Αης τάξεως οἱ Βαζούρας, Γιαννόπουλος Ἰωάν., Γριούλας Βασ., Δεληκωστόπουλος, Δημητριάδης Βασ., Εὐθυμίου Φωκ., Κατσώνης Κ., Κόκοτος, Κοντὸς Ἀντ., Κολιώνης, Κοτομάτας, Κωτσῆς Κ., Κωτσῆς Φ., Κωνσταντόπουλος, Κωτσοκώστας Λάμ., Λόης, Μπρούνης Ἰω., Μπρούνης Σπ., Μύταλη Μαρία, Ντζοβάνης Γεώρ., Πανανιωτόπουλος, Παπαθανασόπουλος, Πύρσος Δημ., Ρήγας, Σταυροθανασόπουλος καὶ Χωλῆς Κων. Ἐκ τῆς Βας Ἀναστασόπουλος Βασίλ., Βάσσος Ἀθ., Βασιλόπουλος Βασ., Βάσιος Φωκ., Γεωργίου Ἀλ., Γριούλας Χρ., Εὐθυμίου Περ., Καλημέρης Νικ., Κατσώνης Ἀναστ., Κωτσῆς, Λαγιόπουλος Ἰω., Μαραγκούλας Γεώρ., Μιζήθρας Ἀναστ., Μητρομάρας Ἰω., Μητσόπουλος Δημ., Μπαβαρέζος Ἀθ., Παπαδόπουλος Κων., Πελεκᾶνος Βασ., Πύρσος Γεώργ., Ρενζῆς Βασ., Σαγόνας Κων., Σαλμᾶς Ἰω., Σπυρόπουλος Ἀρ., Στάϊκος Βασ., Τασόπουλος Ἰωάν., Τασόπουλος Νικ., Τσολοδῆμος Νικ. καὶ Φουρτούνας Γεώρ. Ἀπελύθησαν ἐκ τῆς Γης οἱ Ἀγγελίδου Ἀλεξάνδρα, Βασιλόπουλος Κων., Δεληγιάννης Χρισ., Δημητσακόπουλος Ἀρ., Δρόσος Φ., Ζώης Βασ., Καρύτσας, Κοντός, Κωνσταντινόπουλος, Βοανὸς Ἰω., Παπαγεωργίου Κων., Παπασπέρος, Ρενζῆς, Ροδᾶς, Ροντήρης Ἀθ., Σακαρέλη Βασιλική, Σκόντρας Βασ., Σγουδος Γ., Σταθόπουλος. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὸν σχολάρχην κ. Μινᾶν Σταματόπουλον ὡς καὶ τοὺς ἑλληνοδιδασκάλους κ. κ. Ἀριστ. Χαρώνην καὶ Ἀρ. Σταθόπουλον.

Α. Ἀποστολιᾶς

Κατηχώριον (Βόλου).— Ὑπὸ ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν αἱ ἐν μέσῳ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διεξαχθεῖσαι ἐξετάσεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῶν θηλέων. Αἱ μαθήτριαι, τελείως κατηρτισμέναι, ἦραν ἀληθεῖς θριάμβους. Εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων ἡ διδάξασα διδασκάλισσα κ. Μαρία Σαρροπούλου.

Βλάσιος Β. Ματσάγγος, Νικ. Ι. Δούλου

Λεβάδεια. — Γενομένων τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἀπελύθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς: Ἀνδρ. Παπανικολάου, Νικολ. Ἰωάννου, Ἰω. Ρωμάνης, Ἰω. Γιωνακοστάθης, Γεώργ. Ἰωάννου, Γεωρ. Στάϊκος, Παν. Μαγιᾶκος, Σπυρ. Μακρῆς, Θεοδ. Σαΐνης, Δημ. Γουργιώτης, Δημ. Ντιτσόκας, Θεμ. Πεντεσκούφης, Σερ. Σανδάλης.— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διεξήχθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς Αης καὶ Βας δημοτικῆς σχολῆς ἀρρένων. Θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς διευθυντὰς κ. κ. Γ. Πρεβεδῶρον καὶ Ν. Παπανικολάου.— Ἐπίσης διεξήχθησαν ἐπιτυχέστατα αἱ ἐξετάσεις τῆς Αης καὶ Βας δημοτικῆς σχολῆς θηλέων, χάρις εἰς τοὺς ἀτρήτους μόχθους τῶν διευθυντριῶν κ. Μαρ. Ροζανάκη καὶ δίδος Α. Λάζου.

«Πλανήτης»

Μακρυχώριον (Κωνσταντινουπόλεως).— Λίαν ἐπιτυχῶς καὶ μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημότητος διεξήχθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἀρρεναγωγείου, ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς τελειοφοίτους μαθητὰς καὶ μαθητρίας τῶν ἐνταῦθα Δημοτικῶν σχολῶν μας. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἐλογοδότησαν ὁ διευθυντὴς κ. Φ. Πασχαλίδης καὶ ἡ διευθύντρια δὶς Α. Καμιναρίδου. Ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀρρεναγωγείου ἀπελύθησαν μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα» οἱ ἑξῆς: Π. Καραμᾶνος, Γ. Κεσσίσογλους καὶ Φ. Ραπτόπουλος. Μὲ τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς» οἱ Θ. Βουτζούκογλους, Δ. Παπουτσόπουλος, Π. Νικολαΐδης, Α. Καλφόπουλος καὶ Α. Ἀνεστόπουλος. Μὲ τὸν βαθμὸν δὲ «καλῶς», οἱ Β. Ἀθανασιάδης, Μ. Χαϊαλίδης καὶ Τ. Μολφέσης.

«Φλοῖσβος τοῦ Βοσπόρου»

Μακρυνίτσα. — Ἀπό τινων ἡμερῶν πλῆθος ἐκλεκτῶν ξένων οἰκογενειῶν κατέκλυσε τὴν δροσόλουστον κωμόπολίν μας. Μεταξὺ τούτων, διακρίνονται αἱ οἰκογένειαι τῶν κ. κ. Ἠλ. Μανιάρα, Νάκου Καρανίκα, Χριστοδούλου, Χάλλ κλ. Χάριν τῶν ἐκλεκτῶν ξένων μας, ὁμὰς φιλοπροόδων νέων τῆς κωμοπόλεώς μας, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Ζ. Φέκα, Χαριλ. Ἀδαμοπούλου, Παρίση Ψωμᾶ, Δ. Κακαροῦ καὶ Ἀθ. Γεωργαντζᾶ, ἔπεισε τὸν θίασον τοῦ κ. Γ. Σαπουνᾶ, ὅπως δώσῃ καὶ ἐνταῦθα σειρὰν παραστάσεων. Χθὲς Κυριακὴν ὁ θίασος ἔδωσε τὴν πρώτην ἐπιτυχῆ παράστασιν, μὲ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα, καταχειροκροτηθείς.

— Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα πλήρους δημοτικοῦ παρθεναγωγείου ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Συγχαίρομεν τὰς διδασκαλίσσας κ. κ. Καγκάλου καὶ Εἰρ. Παπαθανασίου. Μεταξὺ τῶν μαθητριῶν διεκρίθησαν αἱ δες Ἑλ. Βακάτου, Σοφία Ζαρακηνοῦ καὶ Ντέτσικα Χραπάλου, ἃς καὶ συγχαίρομεν.

Κ. Στέκας

Νέβεσκα (Μακεδονίας).— Ἐνώπιον τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κ. Ἰωακείμ, καὶ ἐν μέσῳ πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ σχολείου, καθ' ἃς πάντες οἱ μαθηταὶ εὐστοχώτατα ἀπήντησαν. Ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶνε οἱ κ. κ. Δ. Βασιλειάδης διευθ. Μ. Τσιόπης, Θ. Θωμανίδης καὶ Λ. Γούναρης. Ἐπίσης μετ' ἐπιτυχίας ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς εἰς τὴν ἐξοχικὴν πλατεῖαν «Λινούργια» ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Συγχαίρομεν τὸν διδάσκαλον τῆς γυναστικῆς κ. Μ. Τσιόπην.

Μ. Ν. Τσίρλης

Νέα Ἐπίδαυρος. — Ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἀκροατηρίου διεξήχθησαν ἐπιτυχέστατα αἱ ἐξετάσεις τοῦ πλήρους δημοτικοῦ σχολείου. Συγχαίρομεν τὸν διευθυντὴν κ. Ἀθ. Θεοδωρακόπουλον καὶ τὸν διδάσκαλον κ. Κ. Κυμπουρόπουλον. Διεκρίθησαν, ἐκ μὲν τῆς Β΄. τάξεως οἱ Κ. Καλαντζῆς καὶ Γεώρ. Γαρουφάλος, ἐκ δὲ τῆς Ε΄. οἱ Γ. Παπαδήμας, Κ. Οἰκονόμου καὶ Μ. Καρασταμάτης.

Χ. Ε. Καλ.

Πάνιτσα. — Εἰς τὸ Ἑλλ. Σχολεῖόν μας ἐκ μὲν τῆς Α΄ τάξεως προήχθησαν οἱ: Κουφάκης Γ., Τσουμάκος Π., Δριβάκος Δ., Τσαπατσάρης Μ., Οἰκονομάκος Ι., Κατραμάδος Β., Γιαννουράκος Ἰ., Πέτρουλας Μ., Μενουδάκος Ν., Φουριδάκος Κ., Καράντζαλης Κ., Τρουμπετάρης Δ., Μιλετάκος Ἀ., Κορωνάκος Γ., Κοτσοβολάκος Γ., Τετραδάκος Ι., Φουριδάκος Γ., Κατραμάδος Δ., Πατρικάκος Ι., Πατρικάκος Η., Πατρικάκος Ἰ., Μπουτσικάρης Π., Πατσουράκος Δ., Δημητράκος Ἠ., Δημητράκος Μ., Κουλάκος Π., Μοσχοβάκος Ἰ., Τσακαλάκος Γ., Κουκουλιμάτης Β., Πετράκος Ν., Γεωργακάκος Γ., Ἀνδρακάκος Θ. Ἐκ τῆς Β΄. τάξεως προήχθησαν οἱ: Τζινάκος Χ., Πατρικαράκος Κ., Βαβούλης Γ., Μελετάκος Ι., Ξανθάκος Β., Πατσουράκος Π., Ἐξαρχουλάκος Ἰ., Κουράκος Δ., Δουκάκος Μ., Πατρικάκος Γ., Καράμπελας Λ., Κρητικάκος Γ., Ταβουλάρης Ἰ., Ἀντωνάκος Ν., Τσακαλάκος Ἰ., Σωτηράκος Β., Μπεζαντάκος Ἀ., Κορωνάκος Π., Καρύθρακας Γ., Ἀνδρακάκος Δ., Ἐκ τῆς Γ΄. τάξεως ἀπελύθησαν οἱ: Κατραμάδος Κ., Βασιλάκος Ἀ., Θωμάκος Ἰ., Κουκουλομάτης Π., Κουκουλομάτης Φ., Κουράκος Κ., Βαβουγιὸς Σ., Κομπέας Π., Πατσουράκος Ν., Ζερβουλάκος Ἠ., Πατσουράκος Ἠ., Κοντάκος Π., Τσακαλάκος Σ., Πετράκος Γ.

Ἰ. Ν. Ζυμαράκης

Παλαιοχώριον. — Τὸν ἀδελφικόν μου φίλον Δημ. Π. Κανάκην, ἐξετασθέντα ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἀνωτέρας πρακτικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς καὶ λαβόντα δίπλωμα μὲ ἐπίζηλον βαθμόν, συγχαίρω ἐγκαρδίως.

Δημήτρ. Εὐστρατ. Κοκλάνης

— Μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας διεξήχθησαν αἱ ἐξετάσεις τῆς πλήρους δημοτικῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων. Οἱ μικροὶ μαθηταὶ ἀπεδείχθησαν κάτοχοι πολλῶν θετικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων. Δικαιότατα· διότι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχουν διευθυντὴν τὸν κ. Ἐπ. Γ. Παπαμιχαήλ, ἕνα τέλειον τύπον Γερμανοῦ δημοδιδασκάλου, ἕνα ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους παιδαγωγούς μας, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τοῦ τελευταίου διαγωνισμοῦ τῶν διδακτικῶν βιβλίων. Ἀξίζει ἓν εὖγε εἰς ἕνα τοιοῦτον σκαπανέα τῆς Δημοτικῆς μας Ἐκπαιδεύσεως, ὡς καὶ εἰς τὸν ῥέκτην δημοδιδάσκαλον κ. Ε. Σταθάκην.

Μ. Μ.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

(Δημοδιδάσκαλος ἐν Παλαιοχωρίῳ τῆς Κυνουρίας, Συγγραφεὺς τῶν «Μύθων»).
Τοῦ ὁποίου ἐνεκρίθησαν τὰ ἀναγνωστικὰ βιβλία τῆς β΄ καὶ γ΄ τάξεως τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἐν τῷ τελευταίῳ διαγωνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων).

Πάτραι. — Εἰς τὸ Α΄. Γυμνάσιον, ἐκ τῆς Δης τάξεως ἀπελύθησαν οἱ κ. κ. Α. Βασιλόπουλος, Π. Διδάχος, Α. Δροσόπουλος, Δ. Ζούζουλας, Γυφτάκης, Γραμματίκας, Θ. Ζαφειρόπουλος, Α. Θεοδωρόπουλος, Ν. Κούβελας, Κ. Καφημαλᾶκος, Σπ. Κοσονᾶκος, Ν. Γιαννακόπουλος, Κοντζαμάνης, Κοσκέρης, Β. Λιανός, Γ. Μόσχοβικ, Ν. Μαρκέτος, Κ. Μουρῆς, Π. Κωνσταντόπουλος, Ε. Ἀνδρικόπουλος, Γ. Μαρούλης, Α. Οἰκονομόπουλος, Κ. Παπαγγελοῦτσος, Παπαϊωάννου, Α. Παπανικολάου, Δ. Ρεμπούτσικας, Σταύρου, Θ. Στεργιόπουλος, Α. Σαρσέντης, Γ. Τσάμης, Α. Πετμεζᾶς, Γ. Τσακίρης, Δ. Ψάχος. Ἐκ τῆς Γης τάξεως προήχθησαν εἰς τὴν Δην, οἱ κ. κ. Χ. Γεωργίου, Δαούλης, Διαουρτᾶς, Διάκος, Δ. Θεοδωρόπουλος, Α. Κίτσος, Κουβελιώτης, Καρόνης, Χ. Λόντος, Ν. Οἰκονόμου, Παπαδόπουλος, Ρόης, Σ. Σαραβαλιώτης, Σ. Σολιώτης, Γ. Σωφρονόπουλος, Δημακόπουλος, Κ. Σταυρόπουλος, Περδίκης, Α. Φωτήλας, Σ. Φωτήλας, Δ. Χρυσανθακόπουλος. Ἐκ τῆς Β΄. προήχθησαν εἰς τὴν Γ΄ οἱ κ. κ. Γ. Βέτσος, Κ. Γεωργίου, Γ. Δαλιάνης, Εὐθυμιόπουλος, Καλαπόδης, Ν. Κοσέρης, Α. Κοστήρης, Λ. Καραμαλῆς, Μασαχός, Γ. Μουστάκης, Α. Νικολαΐδης, Χ. Οἰκονομόπουλος, Α. Πετρόπουλος, Πικραμένος, Δ. Σαγιᾶς, Α. Στάβερης, Γ. Σπηλιωτόπουλος, Σ. Τριλίβας, Ν. Τριάντης καὶ Χαρμπίλας.

Λάμπρ. Δροσόπουλος

(Ἐλλείψει χώρου ἡ συνέχεια τῶν Ἀνταποκρίσεων εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς)

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ (ἐκ 35 στοιχείων) δι' ὅλα τὰ δημοσιεύματα τῆς στήλης ταύτης.— **10 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ**, ἐξαιρετικῶς, διὰ τὰς δημοσιεύσεις τὰς ἀφορώσας τὸ Δημοψήφισμα τῶν ψευδωνύμων.— Ἀποκλείονται δημοσιεύματα δυνάμενα νὰ παρεξηγηθοῦν.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
Η "ΔΟΞΑ,,

Διὰ πληροφορίας καὶ ἐγγραφὴν μελῶν Ε: Σύνδ. «Δόξαν» ρ. γ. *Ἀθήνας.*

ΟΝΕΙΡΟ

Εἶδα ἀπόψε ὄνειρο, γλυκὸ καὶ μαγεμμένο,
πῶς εἴμουνα μὲ σὲ μαζῆ, σ' ἕνα τρανὸ παλάτι,
κι' ἐβασιλεύαμε ἐκεῖ—εἰ, τ' οὐρανοῦ τὰ πλάτη.—
Τὰ μάτια μας ἀχνίζανε λάμψι χαρᾶς περίσσια,
ἀφοῦ ἐμπρός μας εἴχαμε τὰ Θεϊκὰ Ἠλύσσια.
Μὲ τὶ λυπόθυμη χαρὰ ἔγυρες σὺ καὶ μοὖπες:
ἐδῶ 'ναι ὅ,τι τονίσαμε σταῖς μυστικαῖς μας ἅρπες,
Παντοτεινή μας ἕνωσι, εἰς κόσμο εὐτυχισμένο!

Kom Wahal *(Αἰγύπτου)*

Κωνστ. Χ. Λουκᾶτος

Ὁ Συνεργάτης τῆς «Ἑλλάδος» ποιητὴς κ. Ι. Βουγιουκλάκης, ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Λόγης, προσφέρει εἰς ἅπαντας τοὺς ἱδρυθέντας Συλλόγους ὑπὲρ τῶν ψευδωνύμων τῆς «Ἑλλάδος» ἀνὰ μίαν καινούργιαν Λύραν δωρεάν.

Ἀναγνωρίζεται ἀντιπρόσωπος τῆς «ΔΟΞΗΣ» ἐν Κυδωνίαις (Τουρκίας) ὁ κ. Δ. Σ. Διακάκης. Δσις Κον Δ. Σ. Διακάκην, Aivaly *(Τουρκίας).*

Ὁ Σύνδεσμος

Ἀφιεροῦται τῷ θριαμβεύοντι
ΣΥΝΔΕΣΜῼ "ΔΟΞΑ,,

Μάγισσα εἶσ' ὦ Σύνδεσμε, καὶ μᾶς καταμαγεύεις
κι' ὅλοι μαζῆ σου ἐρχόμεθα καὶ ἤδη θριαμβεύεις
Ὅλοι καὶ ὅλαι σπεύδουνε ἀπὸ παντοῦ νὰ γράψουν,
μέλη δικά σου νὰ γενοῦν καὶ νὰ σὲ ἀπολαύσουν.
Ξανοίχθηκες, ὦ Σύνδεσμε, ἔχεις παῖδας τῶν Ἑλλήνων
καὶ τὸ ρεκὸρ ἀπέκτησες ὅλων τῶν ψευδωνύμων.
Ἀφ' ὅτου 'φάνηκες ἐσὺ οἱ Σύνδεσμοι ὅλοι φθίνουν
εἶσθε Κυρίαρχός των, φίλτατε, σὲ μόνον σὲ ἀφίνουν!
Θερμὰ συγχαρητήρια, μυρίας δὲ εὐχάς,
Σοῦ στέλλει ἐκ Καΐρου, ἡ ***Γλυκεῖα «Ἑλλάς».***

Εἴμεθα Ἰάπωνες, Ἰαπωνέζοι, Japons. *Ζήτωσαν οἱ Ἰάπωνες.* ***Ψευδώνυμ. Θεσσαλονίκης***

Εἰδοποιῶ τοὺς μετ' ἐμοῦ ἀνταλλάσσοντας c. p. *ὅτι μετῴκησα εἰς Ἀθήνας καὶ διαμένω:*
Ξενοδοχεῖον Ἀϊξ-λε-μπαὶν, παρὰ τὸ καφενεῖον «Παρθενὼν» Χαυτεῖα.

«Ἀπηλπισμένη Παρθένος»

Λύσεις Βου διαγωνισμοῦ καὶ οἱ νέοι Γου διαγ. εἰς τὸ φύλλον τῆς ***Κυριακῆς.*** ***Σύνδ. «Δόξα»***

Ὁ κ. Ἀθαν. Ι. Διαμαντόπουλος ἀναγνωρίζεται ἀντιπρόσωπος τῆς «ΔΟΞΗΣ» ἐν Ν)θμῳ καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου. Δσις Δ. Διονυσόπουλον διὰ Α. Ι Διαμαντόπουλον Ν)θμον.

Ὁ Σύνδεσμος

Ἀριστοῦχος δημοδιδάσκαλος πτυχιοῦχος τοῦ Κρητικοῦ Διδασκαλείου μὲ ἀρίστας συστάσεις καὶ τριετῆ εὐδόκιμον ἐν Κρήτῃ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ζητεῖ ἐργασίαν παρὰ Κοινότητί τινι τῆς Αἰγύπτου ἢ ἰδιωτικὰς παραδόσεις. Πρὸς συνεννόησιν καὶ πλείονας λεπτομερείας ἀπευθυντέον: Φαρμακεῖον Χαρ. Γ. Παπαδάκη, Ἱεράπετραν-Κρήτης.

Ἀνταλ. δελτάρια Προτιμῶ καλλονάς. Δσις. Constantin E. Borloglou Samsoun Turquie.

Ὁ συμπαθὴς νέος κ. Εὐστάθιος Σ. Περδίκης, ὑπάλληλος τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων, ἐτέλεσεν ἐν Δεσφίνῃ τῆς Ἀμφίσσης τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Δος Εὐγενείας Παπαστάθη τῆς ἐκεῖσε πατριαρχικῆς οἰκογενείας. Εὐχόμεθα βίον ὄλβιον καὶ ἀνθόσπαρτον.

Ἀθῆναι ***Ἰωάν. Κ. Μουζάλας***

Εἰς τὴν σήμερον ἀφιχθεῖσαν ἐνταῦθα ἐκ Παρισίων φιλτάτην «Αἰχμάλωτον Καρδίαν», εὔχομαι τὸ «ὡς εὖ παρέστη».

Κάϊρον *Γλυκεῖα Ἑλλὰς*

Ἡ «Γλυκεῖα Ἑλλὰς» εὐχαριστοῦσα πάντας ἐκείνους οἵτινες ἔχωσιν ἀνταλλάξει κὰρτ-ποστὰλ μετ' αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνταλλαγήν.

Ἀνταλ. c. p. *καλλονάς. Ξανθοῦλα* p. r. *Θήραν.*

Μασσάζ, *καθ' ὅλας τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστήμης.* **Αἰμιλία Βραχλιώτου.** *Ἀθῆναι, ὁδὸς Ἱπποκράτους 40 Γ.*

Νευρικὰ καὶ φρενικὰ νοσήματα. *Α. ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ ἰατρός. Θεμιστοκλέους καὶ Ἀκαδημίας 71. Τέλειον Ἠλεκτροθεραπευτήριον. Ὧραι ἐπισκέψεως 8 1]2-12 π. μ. καὶ 4 1]2-8 μ. μ.*

Χαρτοπωλεῖον Πάλλη καὶ Κοτζιᾶ, *Ἀθῆναι, ὁδὸς Ἑρμοῦ. Πλοῦτος γραφικῆς ὕλης. Ἐργοστάσιον φακέλλων τέλειον. Χάρτης τυπογραφικὸς λευκὸς καὶ ἐξωφύλλων παντὸς εἴδους καὶ ποιότητος. Εὐθηνία, ταχύτης, ἀκρίβεια.*

Ἔπιπλα, κρεββάτια *ἀγγλικὰ* **Ἐμ. Βερνάρδου,** *ὁδὸς Αἰόλου καὶ Εὐριπίδου, ἀριθ. 108.*

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (CHÈKUE) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τῷ ὑποκαταστήματι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι καταθέσεων

1 1]2 τοῖς ο]ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2 » ο]ο » » » » 1 ἔτους
2 1]2 » ο]ο » » » » 2 ἐτῶν
3 » ο]ο » » » » 4 ἐτῶν
4 » ο]ο » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

15

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Μουχτὰρ ἐν τούτοις δὲν ἐνόησε τὴν προσβολήν, ἀλλ᾽ ἐξηκολούθησε νὰ καπνίζῃ τὴν καπνοσύριγγά του.

Ἐκ τοῦ διαλόγου τούτου φαίνεται ἡ πνευματικὴ δύναμις τοῦ Μουχτάρ.

Εἰς ἄλλην περίστασιν ὁ Ἀλῆς ὠνόμασε τοὺς δύο πρώτους υἱούς του «ὄρνιθας», ὅταν εἶχεν ἐγερθῇ κάποιο ζήτημα διὰ τὰς γυναῖκας αὐτῶν.

Βραδύτερον δὲ ὁ ἴδιος ὁ Ἀλῆς τοὺς ἐκήρυξεν ἀναξίους υἱούς του, ἕνεκα τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν κατὰ τὰς τελευταίας κρισίμους περιστάσεις τοῦ πατρός των.

Παρ᾽ ὅλα ὅμως ταῦτα, ἡμεῖς σήμερον συναντῶμεν τὸν Μουχτὰρ εἰς ἡλικίαν νεαράν, καὶ μὴ ἐνδιαφερόμενοι καθ᾽ ὁλοκληρίαν διὰ τὰ στρατιωτικὰ καὶ ἀτομικά του ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα τότε δὲν εἶχαν ἀκόμη σαφῶς ἐκδηλωθῇ, παρατηροῦμεν μόνον ἕνα νέον καὶ ἰσχυρὸν πασᾶν, κοσμίως ἐνδυόμενον, συμπαθῆ εἰς τὴν μορφήν, προσεκτικὸν εἰς τὴν συμπεριφοράν, ὡραῖον κατὰ τὸ σῶμα καὶ εὐχάριστον εἰς τὰς γυναῖκας.

Ὡς τοιοῦτον τὸν ἐγνώρισε καὶ ἡ Φροσύνη, καὶ τὸν ἐφαντάζετο ἀκόμη θελκτικώτερον καὶ εὐγενέστερον τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν, κλείουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῆς κλίνης, τὴν πρώτην νύκτα μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τῆς λιποθυμίας, ἔβλεπε διαρκῶς ἐνώπιόν της τὴν μελαγχροινὴν μορφὴν τοῦ νεαροῦ πασᾶ, μὲ τοὺς ὡραίους ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ἑλκυστικὰ χείλη.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Δὲν ἐπέρασαν πολλαὶ ἡμέραι καὶ ὁ Μουχτάρ, ἀνυπόμονος ἐπίσης, ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόσκλησιν τῆς Φροσύνης καὶ νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ εἰς τὸ σπῆτι της, ἀφοῦ τὴν εἰδοποίησε προηγουμένως περὶ τούτου.

Ἡ Φροσύνη τὸν ἐπερίμενε μόνη εἰς τὴν αἴθουσαν, φέρουσα μαύρην ἐνδυμασίαν, ἡμιανοικτὴν περὶ τὸν γαλακτώδη τράχηλόν της, καὶ ἔσπευσε μόλις εἰσῆλθε νὰ τὸν χαιρετίσῃ καὶ νὰ τοῦ ὑποδείξῃ τὴν κατάλληλον δι᾽ αὐτὸν θέσιν.

Οὐδεὶς εὑρίσκετο παρὼν κατὰ τὴν συνάντησιν ἐκείνην.

Μόνον ἡ τροφὴ εὑρίσκετο ὄπισθεν μιᾶς θύρας τῆς αἰθούσης, ἴσως μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς κυρίας της, καὶ προσεῖχεν εἰς ὅλα τὰ διαμειβόμενα μεταξὺ τῶν δύο νέων.

Χάρις εἰς τὴν τροφὸν γνωρίζομεν τί ἀντήλλαξαν μεταξύ των κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνάντησιν ἡ Φροσύνη καὶ ὁ Μουχτάρ.

Ὁ πασᾶς ἔσπευσε κατ᾽ ἀρχὰς νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐχαρίστησίν του ὅτι τὴν ἐπαναβλέπει ἐντελῶς ὑγιᾶ ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ ἀπογεύματος ἐκείνου, ἡ δὲ Φροσύνη, μὲ τὴν βραδεῖαν καὶ γλυκυτάτην ὁμιλίαν της, τοῦ ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐστενοχωρήθη πολὺ ἀπὸ τὸ ἀτύχημα ἐκεῖνο, διότι τῆς ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ γνωρίσῃ ἕνα ἄνθρωπον τόσον εὐχάριστον, ὅπως ἦτο αὐτός.

Κατόπιν ἡ ὁμιλία περιεστράφη εἰς τ᾽ ἀφορῶντα τὸν οἰκογενειακὸν βίον τῆς Φροσύνης. Ἔδειξε δὲ τόσην συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὴν ὁ Μουχτάρ, ὥστε ἡ Φροσύνη δὲν ἐδίστασε νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῇ εὐθὺς ἀμέσως ὅλα σχεδὸν τὰ μυστικά της.

Τοῦ εἶπεν ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἠναγκάσθη νὰ ὑπανδρευθῇ, χωρὶς νὰ τοῦ κρύψῃ ὅτι ἀφορμὴ τοῦ βιαίου ἐκείνου γάμου ὑπῆρξε πρὸ πάντων ὁ φόβος αὐτῆς καὶ τοῦ θείου της πρὸς τὸν πατέρα του, τὸν Ἀλῆ πασᾶν, ὅστις εἶχεν ἐκδηλώσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν παραλάβῃ εἰς τὸ χαρέμι του. Τοῦ εἶπε κατόπιν τὰς ἀπογοητεύσεις τοῦ συζυγικοῦ της βίου, τὴν ψυχρότητα τοῦ συζύγου της, τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ἔρωτός του, τὰς μεταξύ των ἀντεγκλήσεις, τὰς φιλονεικίας καὶ ἐπὶ τέλους τὰς ἀφορμὰς τοῦ προσκαίρου χωρισμοῦ.

Τοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ᾐσθάνετο πλέον καμμίαν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀπουσιάζοντα σύζυγόν της, διότι τὴν εἶχε ἀπατήσει καὶ ὅτι εὐχαρίστως τὸν εἶδε ν᾽ ἀναχωρῇ, μολονότι τώρα εἶχε μείνει μόνη καὶ ἔρημος, καὶ εἶχε πέσει ἕνεκα τούτου εἰς μίαν βαθεῖαν μελαγχολίαν, ἡ ὁποία τῆς ἐμαύριζε τὴν ψυχήν. Τοῦ εἶπε δὲ, ἐπὶ τέλους, ὅτι μόνον ἀπὸ τῆς προχθές, μόνον ἀπὸ τῆς συναντήσεώς των, μόνον ἀπὸ τῆς ὥρας ποῦ ἔγινε τὸ τυχαῖον ἐκεῖνο ἐπεισόδιον τῆς λιποθυμίας, ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται ἐλαφροτέραν τὴν καρδίαν της, ἕνεκα τῆς εὐχαριστήσεως ποῦ ἐδοκίμαζε γνωρισθεῖσα μετ᾽ αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μουχτάρ, προσπαθῶν διαρκῶς νὰ τὴν εὐχαριστῇ καὶ νὰ τὴν παρηγορῇ, τῆς εἶπεν, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησίν της, ὅτι ἔχει ἓξ συζύγους, ἐκ τῶν ὁποίων πρώτη καὶ κυρία ἦτο ἡ κόρη τοῦ Ἰμβραὴμ πασᾶ τοῦ Βερατίου, δευτέρα ἡ θυγάτηρ ἑνὸς μπέη Ὀθωμανοῦ ἐκ Λυμποχόβου καὶ τρίτη μία ὡραιοτάτη Κιρκασία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγοράσει διὰ χρημάτων.

Ἐκτὸς αὐτῶν, εἶχε καὶ τρεῖς χριστιανὰς συζύγους, τὴν Νίτσαν Θεοδώρου Σιουλῆ, τὴν Λαμπρούσην ἐκ Κορύτιανης καὶ τὴν Βασιλικὴν Πλέσσα (συγχώριον τῆς περιωνύμου Κυρᾶ-Βασιλικῆς).

Ἡ Φροσύνη, ἀφῆκεν ἕνα στεναγμὸν βαθὺν ἀκούουσα τόσα ὀνόματα συζύγων καὶ ἀναλογιζομένη μὲ πόσας γυναῖκας μοιράζεται τὴν κλίνην του ὁ νεαρὸς πασᾶς.

Ἐκεῖνος ἤκουσε τὸν στεναγμὸν τῆς Φροσύνης καὶ ἐννοήσας, φαίνεται, τὴν σημασίαν του, ἔσπευσε νὰ τῆς εἴπῃ ὅτι καμμία ἐκ τῶν γυναικῶν του αὐτῶν δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἰδικήν της εὐμορφιάν, χωρὶς δὲ νὰ διστάσῃ ἐπρόσθεσεν, ὅτι καθὼς πιστεύει οὔτε εἰς τὸ ἀπέραντον χαρέμι τοῦ πατρός του ὑπάρχει μία καλλονὴ ὁμοία πρὸς τὴν Φροσύνην.

Ἐκείνη ἤκουε μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς χαμηλωμένους καὶ δὲν ἀπήντα τίποτε, ἕως ὅτου ὁ Μουχτὰρ τὴν ἠρώτησεν: ἂν εἶχεν ἀγαπήσει ποτὲ τὸν σύζυγόν της.

— Ποτὲ !.... ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ πεποίθησιν....

Τὴν ἠρώτησε τότε ἂν εἶχεν ἀγαπήσει κανένα ἄλλον εἰς τὴν ζωήν της.

— Ὄχι !.... τοῦ εἶπεν ἡ Φροσύνη μὲ δισταγμόν, ...μονάχα.....

— Μονάχα ;.... ἠρώτησεν ἐκεῖνος ἀνυπόμονος.

Ἡ Φροσύνη τὸν ἐκύτταξεν εἰς τὰ μάτια χωρὶς νὰ τοῦ εἴπῃ τίποτε....

Ἐκεῖνος ἔλαβε τὸ πρῶτον φίλημά της. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισεν ἡ πλοκὴ τῆς τραγῳδίας.

ΕΡΩΣ ΦΡΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΧΤΑΡ

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πασᾶ, ἡ Φροσύνη περιχαρής, μειδιῶσα ὀλίγον, εὐτυχής, ἐζήτησε τὴν τροφόν της.

Ἡ γραῖα προσῆλθε μὲ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, ὡς ἐὰν ἐγνώριζε τὰ πάντα.

Ἀλλ᾽ ἡ Φροσύνη ἤρχισε νὰ τῆς διηγῆται λεπτομερῶς ὅλην τὴν σκηνὴν τῆς πρώτης συναντήσεώς της μὲ τὸν Μουχτὰρ καὶ ἐξετύλισσεν ἐκεῖ ἐνώπιον τῆς πιστῆς γυναικὸς ὅλα τὰ αἰσθήματα τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν της καὶ τῆς ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ᾐσθάνετο ἀγάπην πρὸς ἄνδρα, διότι μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἡ Φροσύνη δὲν εἶχε βεβαίως δοκιμάσει ποτὲ οὔτε τὴν γλυκύτητα, οὔτε τὰς πικρίας τοῦ ἔρωτος.

Εἶνε φανερὸν ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισε ν᾽ ἀνοίγεται τὸ βάραθρον, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ καταπίῃ τὴν Φροσύνην.

Ἴσως ὑπῆρχεν ἀκόμη τρόπος ν᾽ ἀναχαιτισθῇ ἡ ἀρχομένη καταστροφή. Τοῦτο ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν φρόνησιν τῆς γηραιᾶς τροφοῦ.

Ἀλλ᾽ ἡ βάγια ἦτο ἁπλῶς ἕνας τύπος καλῆς καὶ πιστῆς ὑπηρετρίας· ἑπομένως ὡς κύριον προτέρημα εἶχε νὰ ὑπακούῃ εἰς ὅλα καὶ νὰ βοηθῇ τὴν κυρίαν της. Ἐν τούτοις ὡς γραῖα ποῦ ἦτο καὶ ὡς γυναῖκα ἔχουσα κάποιαν πεῖραν τοῦ κόσμου, ἠδύνατο νὰ σώσῃ ἀκόμη τὴν Φροσύνην. Ἠδύνατο νὰ τῆς ὑπενθυμίσῃ, ὅτι εἶχεν εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ συζύγου, τῶν τέκνων της καὶ τῆς κοινωνίας, ἠδύνατο νὰ τῆς ὑποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχαν κίνδυνοι ἀπὸ τὸν ἔρωτα μιᾶς ὑπάνδρου χριστιανῆς πρὸς ἕνα νυμφευμένον Τοῦρκον, καθ᾽ ἣν στιγμὴν ὁ ἔρως οὗτος ἐκοινολογεῖτο καὶ ἔφθανε μέχρι τῶν ὤτων τῶν γυναικῶν τοῦ Μουχτάρ. Ἠδύνατο ἀκόμη νὰ τὴν πείσῃ, ὅτι δὲν ἐγκαταλείπει τοιουτοτρόπως μία ὕπανδρος γυναῖκα τὸν σύζυγόν της, χάριν ἑνὸς ἀνωφελοῦς καὶ ἀσκόπου ἔρωτος, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ ὕπανδρος αὐτὴ γυναῖκα εἶνε Ἑλληνίς.

Ἐν τούτοις οὐδὲν ἐξ αὐτῶν συνέβη.

Ἡ βάγια εὑρέθη πρόθυμος ν᾽ ἀκούσῃ τὰς ἐκμυστηρεύσεις τῆς Φροσύνης καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν ἐνισχύσῃ εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐκείνη ἤρχισε νὰ διατρέχῃ.

Ὡς δούλη πιστή, ἕνα μόνον εἶχε σκοπὸν τοῦ βίου της: νὰ φαίνεται εὐάρεστος εἰς τὴν κυρίαν της, καὶ χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐθυσίαζε καὶ αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν τῆς κυρίας της.

Μετ᾽ ὀλίγας ἡμέρας, ὁ Μουχτὰρ ἐπεσκέφθη ἐκ νέου τὴν Φροσύνην.

Ἔκτοτε αἱ ἐπισκέψεις ἔγιναν συχνότεραι καὶ μεταξὺ τῶν δύο νέων ἐρριζώθη ἕνα αἴσθημα τόσῳ βαθύ, ὥστε δὲν ὑπῆρχε πλέον καιρὸς νὰ σβεσθῇ.

ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

Ἕνας χρόνος ἐπέρασε τοιουτοτρόπως, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Μουχτὰρ καὶ ἡ Φροσύνη ἠγαπῶντο πάντοτε, χωρὶς ἡ μία ἡμέρα νὰ ἐλαττώνῃ τὸν ἔρωτα τῆς προηγουμένης.

Ἀπ᾽ ἐναντίας, τώρα ὁ ἔρως των ἦτο πολὺ μεγαλείτερος ἀπὸ τὴν πρώτην ἐποχὴν τῆς γνωριμίας των.

Ἐπειδὴ ὅμως ὅσον ὁ ἔρως αὐξάνει, τόσον ἡ καρδία χάνει τὴν γαλήνην της, ἡ Φροσύνη τώρα δὲν ἦτο τόσον εὐτυχής, ὅσον ἄλλοτε.

Ἠσθάνετο ὅτι ἠγάπα πολὺ καὶ ἠγάπα πραγματικῶς.

Ἂν ἐτύχαινεν ὁ Μουχτὰρ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν, ἡ Φροσύνη κατελαμβάνετο ἀπὸ ἀνησυχίαν καὶ συχνάκις ἀπὸ δάκρυα.

Ὅταν δὲ ἐκεῖνος ἔφθανε καὶ τὴν εὕρισκε δακρυσμένην καὶ τὴν ἠρώτα τί εἶχε καὶ τὴν ἐπέπληττε διὰ τὰς ἀδικαιολογήτους ὑποψίας της, ἡ Φροσύνη ἐξερρήγνυτο εἰς δάκρυα ἀκατάσχετα καὶ τοῦ ἔλεγεν ὅτι τὸν ἠγάπα πολὺ καὶ δὲν ἔπαυε νὰ κλαίῃ, παρὰ μόνον ὅταν ἐκεῖνος ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπόν της μὲ φιλήματα.

Εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μουχτὰρ εἶχε βραδύνει νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ ἕνεκα ὀλιγοημέρου ἀσθενείας του, τὴν ὁποίαν ἐκείνη δὲν ἐπίστευεν, ὅταν τὴν ἐπεσκέφθη ἐπὶ τέλους, ἡ Φροσύνη εἶχε μὲν ἠρεθισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τὰ χυθέντα δάκρυα, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἔκλαιεν. Ἀπ᾽ ἐναντίας ἦτο σοβαρὰ καὶ ἐφαίνετο ἁπλῶς στενοχωρημένη. Ἤκουσε τὰς δικαιολογίας του μὲ ἀπάθειαν, καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἐτελείωσεν, ἡ Φροσύνη μὲ χαμηλωμένα τὰ μάτια ἀνέπεμψεν ἕνα βαθὺν στεναγμόν.

— Τί ἔχεις ; τὴν ἐρωτᾷ ὁ Μουχτάρ.

— Δὲν σὲ πιστεύω πειά...τοῦ ἀπήντησεν ἐκείνη.

Ὁ Μουχτὰρ τῆς ἥρπασε τὰς χεῖρας καὶ θωπεύων αὐτὰς τὴν ἐπέπληττε μὲ τὸν γλυκύτερον τρόπον διὰ τὰς ἰδέας της, ὁπότε ἐκείνη ἔρριψε τὸ βλέμμα της ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Μουχτάρ.

— Τί ὡραῖο δακτυλίδι ! ...... ἀνεφώνησεν αἰφνηδίως.

Ὁ Μουχτὰρ τῆς εἶπεν ὅτι εἶνε τὸ δακτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνος μὲ τὴν πρώτην του γυναῖκα, τὴν κόρην τοῦ Ἰμβραὴμ πασᾶ τοῦ Βερατίου.

— Τί ὡραῖο δακτυλίδι!...ἐπανέλαβεν ἐκείνη.

Καὶ κατόπιν ὠθήσασα τὰς χεῖρας του ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ.

Ἐκεῖνος προσεπάθει νὰ τῆς ἀποσπάσῃ τὴν ἀφορμὴν τῆς λύπης της καὶ τὴν ἠρώτα ἐπιμόνως νὰ τοῦ εἴπῃ τί εἶχε.

Τότε ἡ Φροσύνη ἀφῆκε νὰ ἐκραγῇ ὅλη της ἡ ζηλοτυπία κατὰ τῶν γυναικῶν τοῦ χαρεμίου τοῦ Μουχτάρ.

Τοῦ εἶπεν ὅτι αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι ἦσαν ἡ ἀφορμὴ τῆς λύπης της, διότι αἱ ὡραῖαι ἐκεῖναι Ἀνατολίτισσαι ἐμοιράζοντο τὴν καρδίαν καὶ τὴν ἀγάπην του.

Ὁ Μουχτὰρ τὴν διεβεβαίωνεν, ὅτι δὲν εἶχεν ἀγαπήσει καμμίαν ἀπὸ τὰς γυναῖκάς του ὅσον αὐτήν, καὶ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ὁ ταλαίπωρος, ἀλλ᾽ ἡ Φροσύνη ἐπέμενε, λέγουσα :

— Δὲν τὸ πιστεύω...Δὲν τὸ πιστεύω.

Τὴν ἠρώτησε τότε ἐκεῖνος: ποίαν ἀπόδειξιν τοῦ ἔρωτός του ἐπιθυμεῖ, ἀλλ᾽ ἡ Φροσύνη δὲν ἀπήντησε. Μόνον ὅταν τὴν ἐβίασεν, ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ:

— Τί ἔχω νὰ ἐλπίζω ἐγὼ ἀπὸ ἕνα ἄνδρα ποῦ ἔχει ἄλλες γυναῖκες;...Καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Ὁ Μουχτὰρ τῆς ἐπανέλαβε καὶ πάλιν ὅτι τὴν ἠγάπα περισσότερον ἀπὸ ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν ἠρώτησε ποίας ἀποδείξεις ἐζήτει διὰ τὸν ἔρωτά του.

— Δόσε μου αὐτὸ τὸ δακτυλίδι!... λέγει αἰφνηδίως ἡ Φροσύνη.

Ὁ Μουχτὰρ ἔμεινε κατάπληκτος.

Τὸ δακτυλίδι ἐκεῖνο ἦτο ὁ ἀρραβὼν μὲ τὴν κυρίαν σύζυγόν του, τὴν κόρην ἑνὸς ἰσχυροῦ πασᾶ, τοῦ πασᾶ τοῦ Βερατίου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς)

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΝΑ ΖΗΛΕΥΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ἦτο υἱὸς μαραγκοῦ. Σήμερον εἶνε πατρίκιος τῆς Ἀγγλίας. Δεκατεσσάρων ἐτῶν ἦτο ὑπάλληλος εἰς τὸ Σίτυ τοῦ Λονδίνου. Εἰκοσαετὴς εἶχε ἰδικόν του γραφεῖον καὶ ἦτο ἀρχηγὸς σπουδαίου τραπεζιτικοῦ οἴκου.

Ὅταν ἐπλούτισεν, ἐπιδόθη εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὰ 1905 ἔγινε Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅταν ἀπεφασίσθη νὰ στείλῃ ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Γερουσίαν ὁ λιμὴν τοῦ Λονδίνου, ἐδέχθη τὴν θέσιν, ἀμισθεί, χαρίζων τὴς τρεῖς χιλιάδες λίρες. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὁ σὲρ Χοῦντσον Κάρλεϋ.

ΕΡΓΑΤΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστραλίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ἐργάται.

Οἱ ὑπουργοὶ Φράζερ καὶ Φίνλεϋ εἶνε μηχανικοὶ τῶν ἁτμαμαξῶν. Ὁ κ. Χοῦγκ ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς ἦτο βιβλιοπώλης καὶ ἄλλοτε ταπετσιέρης. Ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας ναυπηγός. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Μάλλεϋ εἶνε πράκτωρ μιᾶς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης κ. Πὴρς εἶνε μαραγκός. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου Τούντορ χαρτοποιὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν γεφυροποιός. Ὁ διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων ἐργάτης τῶν μεταλλείων, ἐνῷ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Ἀνδρέας Φίσερ ἦτο ἐργάτης εἰς τὰ μεταλλεῖα, εἰς τὸ Ζύμπι τῆς Κινσλανδ.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐργασίας των καὶ ἐκ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἔφθασαν εἰς τὰ ὕψιστα ἀξιώματα, εἶνε πέντε Αὐστραλιανοί, δύο Σκῶτοι καὶ ἕνας Ἀμερικανός. Καὶ ἡ Αὐστραλία εὐημερεῖ ὅσον οὐδεμία ἄλλη χώρα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰ τζάκια.....

ΑΜΥΘΗΤΑ ΠΛΟΥΤΗ

—Τάπης ἀξίας 25,000,000 φρ.

Ὁ πρίγκηψ Γκεμπὰρ εἶνε ἕνας πρώτης τάξεως τζέντλεμαν εἰς τὸ Λονδῖνον. Εἶνε δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Μαχαραγιὰ Γκεμπὰρ τῆς Βαροδας, τοῦ πλουσιωτέρου ἡγεμόνος τῶν Ἰνδιῶν. Ἐτελείωσε τὰς σπουδάς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης. Ὁ πατήρ του ἔχει εἰς τὴν κατοχήν του τὴν μεγαλειτέραν καὶ ὡραιοτέραν συλλογὴν πολυτίμων λίθων τοῦ κόσμου. Μόνον ἕνα περιδέραιον ἀπὸ διαμάντια, τὸ ὡραιότερον περιδέραιον ἀπὸ ὅλα, ἔχει ἀξίαν δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἓν ἄλλο θαῦμα ἀπὸ τοὺς ἀμυθήτους θησαυροὺς αὐτοῦ τοῦ Μαχαραγιᾶ εἶνε ἕνας τάπης τεσσάρων γιαρδῶν μὲ ρουμπίνια καὶ σμαράγδια καὶ διαμάντια καὶ μαργαριτάρια, κεντημένα μὲ ἔξοχον χάριν. Ὁ τάπης αὐτὸς εἶνε μοναδικὸς ᾽σ τὸν κόσμον. Ἡ ἀξία τῶν πολυτίμων λίθων του ὑπολογίζεται εἰς 25 ἑκατομμύρια φράγκα· ἐχρειάσθη δὲ τριῶν ἐτῶν ἐργασία διακεκριμένων τεχνιτῶν καὶ χρυσοποικιλτῶν διὰ νὰ στολισθῇ.

ΤΟ ΜΠΟΥ·ΚΟΓΑΖ
ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

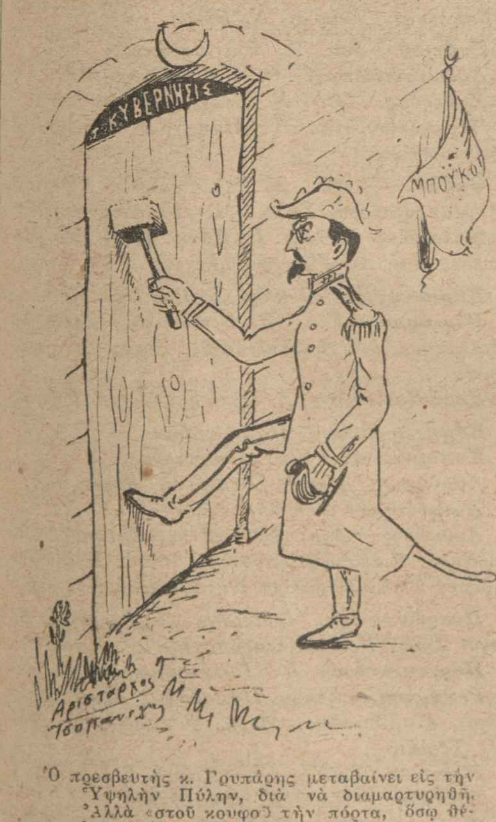

Ὁ πρεσβευτὴς κ. Γρυπάρης μεταβαίνει εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἀλλὰ «στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα, ὅσῳ θέλεις βρόντα.»

ΠΩΣ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ

Κάμνουν μακρὰς ἐκδρομὰς ἔφιπποι.

Λεμβοδρομοῦν.

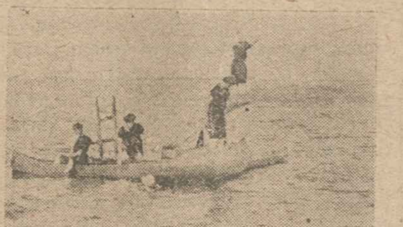

Λούονται ἐν μέσῳ πελάγει.

Μένουν ἐξηπλωμέναι στὴς ἀμμουδιὲς ἐπὶ ὥρας ἀτημέλητοι.

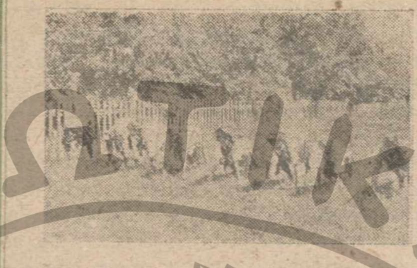

Κάμνουν γυμναστικὰς ἀσκήσεις μέσα στοὺς ἀγρούς.

(Ἀποστολεὺς ὁ κ. Φώτιος Πουπουλίδης, ἐκ Φάρμιγκτον—Ἀμερικῆς).

Η ΥΨΙΦΩΝΟΣ ΛΑΠΑΛΜ

Ἡ περίφημος Γαλλὶς ἀπὸ τὸν Καναδὰν ὑψίφωνος κ. Βεατρίκη Λαπάλμ, ἡ ὁποία θριαμβεύει τώρα εἰς τὸ Μάτζεστυ Τήατρ τοῦ Λονδίνου, ὀφείλει τὴν δόξαν της εἰς τὴν τύχην. Εἶχεν ἔλθη εἰς τὸ Λονδῖνον νὰ σπουδάσῃ μουσικὴν καὶ ἐνῷ ἔψαλλεν εἰς διάφορα κονσὲρ, δὲν κατώρθωσε νὰ προσληφθῇ εἰς κανὲν θέατρον. Εἶχε πλέον ἀποφασίσει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν της εἰς τὸν Καναδάν, ὅτε μίαν ἡμέραν ὁ κ. Χίγγινς, ὁ διευθυντὴς τοῦ Κόβεν Γκάρδεν, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχεν ἀκούσῃ εἰς μίαν ἑσπερίδα, τὴν ἐκάλεσεν εἰς τὸ τηλέφωνον καὶ τῆς ἐζήτησε νὰ παίξῃ τὸ μέρος τῆς Μουζὲτ εἰς τὴν Μποέμ. Ἡ κ. Λαπάλμ ἐνόησεν ὅτι ἦτο θαυμασία δι᾽ αὐτὴν εὐκαιρία καὶ δὲν ἀφῆκε νὰ τῆς διαφύγῃ. Ἔπαιξεν, ἐκίνησε τὸν ἐνθουσιασμόν, κατεχειροκροτήθη καὶ δὲν ἐπεσκέφθη πλέον τὸν Καναδάν.

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟΝ

Ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι οἱ καπνέμποροι γίνονται πλουσιώτατοι, ἀγνοεῖ ὅμως ἴσως τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀποθνήσκων ἀφῆκεν ὁ σὶρ Ἔντουαρς Οὐῖλς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μεγαλειτέρου ἐργοστασίου καπνῶν τῆς ὑφηλίου. Οὔτε πολλά, οὔτε ὀλίγα: 75,000.000 ἑκατομμύρια. Ἄλλα τόσα ἔχει ὁ ἀδελφός του Φρειδερῖκος Οὐῖλς.

Ἕνας ἄλλος καπνέμπορος, ὁ Χάτφιλδ, ἀπέκτησε 45,000,000, ὁ Χίνει 35,000,000 καὶ ὁ Κὸπ εἴκοσιν ἑκατομμύρια.

ΠΑΠΑΓΑΛΛΟΣ ΑΦΟΡΜΗ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Ἓν δικαστικὸν περιοδικὸν τῆς Νέας Ὑόρκης γράφει περὶ μιᾶς δίκης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτέθη, χωρὶς ὅμως νὰ λυθῇ, τὸ ἑξῆς ζήτημα : Ἂν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ᾽ ὄψιν εἰς μίαν δίκην ἡ μαρτυρία ἑνὸς παπαγάλλου.

Εἷς σύζυγος ἐζήτησε διαζύγιον, κατηγορῶν τὴν γυναῖκά του ὅτι τὸν ἠπάτησε. Δὲν εἶχε καμμίαν ἀπόδειξιν, οὔτε ἐπιστολήν, οὔτε ἄλλο τι τεκμήριον, δυνάμενον νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἐνοχήν της, ἐκτὸς τοῦ... παπαγάλλου του.

Κάποτε ὁ σύζυγος ἀπουσίαζε ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας, ὅταν δὲ ἐπανῆλθε, μετ᾽ ὀδυνηρᾶς ἐκπλήξεως ἤκουσε τὸν παπαγάλλον του ἐπαναλαμβάνοντο συχνά :

— Ἄρθουρ, ἀγαπημένε μου Ἄρθουρ.... σὲ λατρεύω, σὲ ἀγαπῶ...εἶμαι δική σου...

Βεβαίως τὸ πουλὶ θὰ ἤκουσε πολλάκις αὐτὴν τὴν φράσιν, διὰ νὰ τὴν ἐπαναλαμβάνῃ μὲ τόσην ἐπιμονήν, μὲ τόσην τρυφερότητα φωνῆς. Καὶ ἐπειδὴ Ἄρθουρος ἦτο τὸ ὄνομα ἑνὸς φίλου του καὶ ὁ παπαγάλλος εὑρίσκετο πάντοτε εἰς τὸν συζυγικὸν θάλαμον, ὁ σύζυγος δὲν εἶχε πλέον καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀπιστίας τῆς συζύγου του.

Δι᾽ αὐτὸ λοιπὸν ὁ σύζυγος ἐζήτει τὸ διαζύγιον καὶ ἠξίου νὰ ἀκουσθῇ ἡ μαρτυρία τοῦ παπαγάλλου καὶ ταχέως, πρὶν διδαχθῇ τὸ πουλὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἄλλους λόγους. Ὁ δικηγόρος τοῦ συζύγου ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ μαρτυρία αὕτη ἦτο τὸ ἰδεῶδες τοῦ εἴδους της, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε ψευδής, οὔτε νὰ προέλθῃ ἐκ δωροδοκίας τοῦ μάρτυρος.

Φυσικὰ ὁ ἀντίπαλος δικηγόρος ἀντέστη. Ἀλλὰ κατὰ τὴν δίκην ἡ σύζυγος ὡμολόγησε τὴν ἐνοχήν της. Καὶ οὕτω τὸ ζήτημα ἔληξε χωρὶς τὸν παπαγάλλον. Τὸ ζήτημα ὅμως τῆς μαρτυρίας τοῦ παπαγάλλου δὲν ἐλύθη.

Πάνορμος ***Ν. Κ. Κλωστερίδης***

Ὑπάρχει παράδοσις, καθ᾽ ἣν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ρόδων μία λίμνη κυανῆ, ὁτὲ μὲν γαληνιᾷ, ὁτὲ δὲ κυμαίνεται τρικυμιωδῶς καὶ ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς λίμνης ταύτης εἶνε ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὡς χολὴ πικρόν. Θὰ διδαχθῆτε τὴν ἔννοιαν τοῦ μύθου τούτου ἐν τῇ προσδοκωμένῃ χώρᾳ τῶν ρόδων τοῦ Ὑμεναίου ὑμῶν, διότι θὰ δοκιμάσετε ὥρας πότε ἠρέμους καὶ πότε τεταραγμένας, πότε γλυκείας καὶ πότε πικράς.

Ε. Μαραγκὸς ***Ἔβερς***

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ἐτησ. Δρ. 10.—	ἑξάμ. Δρ. 5.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	» Φρ. 15.—	» Φρ. 8.
ΡΩΣΣΙΑΣ	» Ρούβ. 6.—	» Ρούβ. 3
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	» Δολλ. 3.—	» Δολ.1¹)₂

Ἂν θέλῃ τις νὰ ἐγγραφῇ διὰ βραχύτερα χρονικὰ διαστήματα, δύναται νὰ ὑπολογίζῃ τὴν τιμὴν ἑκάστου φύλλου, διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν λεπ. 11, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν λεπ. 15. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην περιέχονται καὶ τὰ ταχυδρομικά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Ιουσ. Hawandieh. Επιταγὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Ἡμερολ. εστάλησαν.—**Δ. Κανακ.** Παλαιοχώριον. Ελήφθη.—**Σ. Τριπικ.** Πειραιᾶ. Δεν γνωριζομεν εαν καθυστέρησαν.— **Γλυκεῖαν Ἑλλάδα,** Καΐρον. Τῆς «Δόξης» εδημοσιευθη. «Ἡ φωνη τῆς Μανας» καὶ ἡ εικὼν δύνανται να δημοσιευθοῦν μόνον εις τας Καταχωρίσεις αντὶ δρ. 15. —**Ἀνθουσ. ἑλλ. νεότ.** Μεθώνην. Ἴσως κατα λαθος εδημοσιεύθη.—**Δ. Κοκλάν.** Παλαιοχώριον. Γραψατε μόνος σας τὶ θέλετε νὰ δημοσιευθῇ.—**Ἐλ. Πολυκαρ.** Λεμεσον. Ἀνενεώθη.— **Χ. Ἀμπάτ.** Port Soudan. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Ἀνενεωθη.— **Κ. Ἰγνέλ.** Καΐρον. Μόνον τοῦ καταστήματος ἔχομεν, προσωπικὴν σας ὄχι. Στειλατε την.—**Γ. Γκαγκομ.** Ἀγ. Νικολαον. Επιταγὴ ελήφθη.— **Σ. Φανουρ.** Καΐρον. Ἀκαταλληλον προς δημοσιευσιν. Τὴν συνδρομὴν δύνασθε νὰ ἀποστειλετε δια ταχ. ἐπιταγῆς.—**Λεβιδέα.** Λεβιδιον. Δὲν ἐζητήσαμεν τῶν Δημ. Σχολειων. Ἡ φωτογραφια θα δημοσιευθῇ προσεχῶς. —**Ν. Γκουντ.** Κυπαρισσιαν Τώρα, ὡς βλεπετε, οἱ Ἀνταποκριταὶ ασχολοῦνται μὲ τ' ἀποτελέσματα τῶν εξετασεων τῶν Γυμνασιων καὶ Ἑλλ σχολείων. Μιμηθῆτε τους καὶ σεὶς.— **Α. Δροσ.** Πατρας. Δὲν αναφέρετε τινος Γυμνασίου εἶναι οἱ προαχθέντες ἐκ τῆς α' εἰς τὴν β' ταξιν. Ἡ νεκρολογία εἶναι προσωπικόν. — **Γ. Β. Α-ς.** Λαρισαν. Ἡ ἀνταποκρ. σας εἶναι διαφήμισις.— **Ἑλένην Παπαγιαννοπούλου,** Ἀμαλιαδα. Ὁδὸς Κυκλοβορου 48.—**Γακτ. Ἀναγνώστην.** Αἱ ἰδέαι ἐπιτυχεῖς, ἀλλ' ἡ εκτέλεσις ἀνεπιτυχής. Ἂν ἀσχοληθῆτε εἰς τὴν τέχνην αὐτήν, θα ἔχετε ἐπιτυχίας.—**Ξ. Δάκ.** Κορυτσᾶν. Τοιαῦται εἰκόνες εὑρίσκονται εἰς τὴν σειραν πολλαί.—**Γ. Κουτσοπ.** Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν. Ἂν ἐνεκρίθησαν, ἴδετε εἰς σχετικὴν στήλην. Τὰ τελευταῖα θα θεωρηθοῦν. Δύνασθε να τὰ πέμψετε ὅλα εἰς τὸ τέλος τῆς τριμηνίας. Διὰ νὰ μετάσχετε τῆς κληρώσεως, πρεπει να ἔχετε ἀποστείλῃ ἓν τοὐλαχιστον εξ ἑκαστου φύλλου. Ἑπομένως αὐτὸ ποῦ γραφετε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ συμφωνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν διαγωνισμῶν.— **Α. Α.** Κέρκυραν. Ἀποστείλατέ τα. Καλὸν θα ἦνε νὰ συνοδεύωνται μὲ εἰκόνας σχετικάς. Ἂν παρακολουθήσετε τα τελευταῖα φύλλα, θα ἴδητε ποιαν ὕλην προτιμῶμεν. Ὅλα θὰ δημοσιευθοῦν ἐν καιρῷ.—**Π. Ρέγκον,** Ἁλμυρόν. Ἐλήφθησαν καὶ τα ἴδικα σας καὶ τὰ τοῦ κ. Δ. Ἀργυροπούλου.—**Ι. Βουζ.** Ἅγ. Πετρον (Κυνουρίας). Ἡ εἰκὼν εἶναι πολὺ σκοτεινή.—**Β. Τσέλ.** Λαγκάδια. Δύνασθε να τὰ προτιμήσετε. Τὸ ἀντίτιμον δια ταχυδρ. επιταγῆς. Ἐκτενῆ δὲν δημοσιευονται.— **Μ. Μαλεβυν.** Παλαιοχώριον. Δημοσιεύονται. Εὐχαριστουμεν.— **Ἐπ. Σκέδ.** Πειραιᾶ Ἐκρατήσαμεν σημείωσιν. Δύνασθε νὰ πέμψετε ἀντιπροσωπον σας να τὸ παραλαβῃ.—**Ν. Κλωστερ.** Βαλῆκεσερ. Εἰς γραμματ. ὑπολογίζοντες ἕκαστον γροσιον προς 18 λεπτ.— **Γ. Παπαδημ.** Καΐρον. Ἐδημοσιευθησαν. Εἴμεθα σύμφωνοι.— **Α. Γκιόκ.** Ἀγουλινίτσαν. Δημοσιεύεται ὁ Γρίφος προς εξόφλησιν.— **Ι Παπ.** Χαλκίδα. Δελτία ἀνταποκριτῶν ἔχουν καταργηθῇ πρὸ πολλοῦ.—**Γ. Τσέτσ.** Ὕδραν. Ἅμα εγκριθοῦν, δια προτίμησιν ἑκαστου δρ. 1— **Εὐθ. Καρ.** Ἄμφισσαν. Διο τὸ προσωπικὸν κοινωνικὸν λεπτ. 40. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἀνταποκρ. πρέπει νὰ καθαρογραφῇ. —**Δ. Σ. Κουτσουλ.** Κορινθὸν καὶ **Ἀνατέλ. ἑλλ. Ἀστ.** Λαρισαν. Ηδη οἱ ἀνταποκριταὶ ἀσχολοῦνται μὲ τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐξετασεων, αἱ ἀνταποκρ. σέ. ὡς βλέπετε, καταλαμβανουν πολὺν χωρον. Δὲν ὑπολείπεται ἐπομένως τόπος δι' ἄλλας εἰδήσεις. Αἱ θεατρικαὶ κρίσεις δὲν ἔχουν τοπικὸν ἐνδιαφέρον.— **Ανατ. Ἑλλ. Ἀστ.** Λάρισαν. Τ. τῆς Χρ. Βίβλου δὲν εμελετήθησαν ἀκόμη. Τὰ c. p. θα δημοσιευθοῦν. Ἡ μετάφρασις εἶναι ξηρα περιγραφὴ ἄνευ πολλῶν ἐπεισοδίων, ὄχι δὲ τερπνή. Ἀναμένομεν ἄλλο μεταφρασμένον ἢ πρωτότυπον λογοτέχνημα, συνοδευόμενον μὲ εἰκόνας. Σεῖς ἔχετε πέριξ σας θέματα πολλα πρὸς ἀφήγησιν ἢ περιγραφήν. Ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι δύνασθε νὰ γράψετε πολὺ ἐπιτυχεῖς σελίδας.—**Β. Βασ.** Καρπενήσιον. Δύνασθε.—**Γ. Γιολδ.** Καρπενήσιον. Ἀποστείλατε ἐκ νέου τὸ δελτίον. Φαίνεται θ' ἀπωλέσθη εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Τοῦ ἐγκεκριμένου δὲν θα βραδύνῃ ἡ δημοσίευσις. Εἰκόνας ἀποστείλατε. Αἱ Νομαρχίαι τοῦ Κράτους ἔχουν τοιούτους καταλόγους Ἀλλ' ἂν ἐξακολουθοῦν να ἐκδίδωνται ἢ ὄχι, δὲν εἶναι εὔκολον, νομίζομεν, νὰ μάθῃ κανείς.—**Θ. Βληζ** Μεσαρίαν (Ἄνδρου). Ἐλήφθη ἡ σημείωσις. Θὰ σᾶς ἐπιστραφῇ. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν πιστοποιητικοῦ διὰ τοὺς Σχολ. Ἀγῶνας λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου. —**Κ. Μπαντ.** Δράκια (Βόλου). Ἀποστείλατε καὶ τὰς μὲν καὶ τας δέ. Ἂν εἶναι ἐπιτυχεῖς, θὰ δημοσιευθοῦν κατὰ προτίμησιν. – **Β....** Ἀγουλινίτσαν. Πρέπει νὰ θέσετε ὁλόκληρον τὴν ὑπογραφήν σας, διὰ νὰ δημοσιευθῇ ἡ ἀνταπόκρισις.— **Ἐλευθ. Δραχ.** Πάτρας. Πρέπει πάντως νὰ στείλετε ἓν δελτίον ἐξ ἑκάστου φύλλου, ἤτοι 26. Πρέπει δηλαδὴ νὰ λύσετε ἕνα διαγωνισμὸν ἐκ τῶν τριῶν ἑκάστου φύλλου διὰ νὰ μετάσχετε τῆς κληρώσεως. Ἂν θέλετε νὰ λύσετε 2 διαγ. θὰ στείλετε 2 δελτία, ἂν θέλετε 3, τρία δελτία. Δύνασθε τὴν λυσιν ἑνὸς διαγωνισμοῦ νὰ γράψετε ἐπὶ πολλῶν δελτίων. Δὲν δύνασθε ὅμως να στείλετε λύσεις τῶν διαγων. ἑνὸς φύλλου μὲ δελτία ἄλλου φύλλου. Ἔντυπα δελτία ἐννοοῦμεν τα ἐπὶ τοῦ φύλλου.—**Η. Κ.** Λευκάδα. Ἀκατάλληλον. 30 λεπτ. εἰς τὴν διάθεσίν σας.— **Κ. Λουκ.** Komwohal. Δύναται νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς Καταχωρίσεις. Στίχοι 14, δρ. 3,50.— **Ἐ. Σκέδρ.** Πειραιᾶ. Ἡ εἰκὼν πολὺ σκοτεινή.— **Γ. Ἀνδριοπ.** Λάρισσαν. Ἐλήφθησαν. Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ μεθεπόμενον φύλλον τῆς Κυριακῆς, διότι ἦτο ἀργά. Τὸ ψευδώνυμον τὸ ὁποῖον ἐστείλατε πρὸς ἔγκρισιν ἔχει εγκριθῇ ἀπὸ ἄλλον.—**Ε. Μπορλ.** Samsoun. Δὲν ὑπαρχει — **Ι. Λορδόπ.** Σοφικόν. Ἐστάλησαν. Δεχόμεθα.— Κ. **Κωνσταντιν.** Κωνπολιν. Ἐλήφθη καὶ ἐνεκρίθη.— **Χ. Βαλάν.** Σουέζ. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.—**Δ. Διακάκ.** Κυδωνίας. Ἴσως ἕνεκα τῆς καταστάσεως συμβαίνει ἡ ἀνωμαλία αὐτή.— **Μάριον** Καρλόβασι. Δεχόμεθα.— **Γ. Ρο σ.** Shendi. Ἐπιταγὴ πρὸς ἀνανέωσιν ελήφθη. Καθυστερηθέντα φύλλα ἐστάλησαν —**Α. Βαλτικ.** Maghagha. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἀνενεώθη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ο ΠΡΩΤΟΣ

Εἶνε δυνατὸν διὰ μίαν νεανίδα νὰ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν 29 ἐτῶν, χωρὶς ποτὲ νὰ ὁμιλήσῃ... εἰς ἄνδρα; Παρὰ τὸ ἀπίθανον τοῦ πράγματος, τὸ φαινόμενον τοῦτο παρετηρήθη εἰς Βασιγκτῶνα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ μὶς Πρὰτ ἀπώλεσε τὸν πατέρα της πρὶν γεννηθῇ. Μετὰ τὴν χηρείαν της ἡ μήτηρ κ. Πρὰτ ἠσπάσθη τὰς ἰδέας μιᾶς φίλης της, ἥτις εἶχεν ἱδρύσει θρησκευτικὴν αἵρεσιν, ἧς τὸ δόγμα ἦτο τὸ πρὸς τὸν ἄνδρα μῖσος.

Αἱ 12 μαθήτριαι τῆς γυναικὸς ἐκείνης ἐκλείσθησαν εἰς μίαν οἰκίαν καὶ ἔπαυσαν πᾶσαν ἐπικοινωνίαν μὲ ἄνδρας.

Ἡ μὶς Πρὰτ ἐμεγάλωσεν εἰς τὸν κύκλον αὐτόν, καὶ ἐπὶ 29 ἔτη ἐσεβάσθη τὰς ἰδέας τῆς μητρός της.

Ἐσχάτως ὅμως ἡ μὶς Πρὰτ συνεδέθη μετά τινος νεάνιδος τοῦ κόσμου, ἥτις μίαν ἡμέραν τὴν παρώτρυνε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πρωτοτύπου μοναστηρίου. Ἡ μὶς Πρὰτ συγκατένευσε καὶ ἐξῆλθον μαζῆ. Καθ' ὁδὸν ἡ φίλη της συνηντήθη μὲ ἕνα γνώριμόν της καὶ ἡ μὶς Πράτ, εἴκοσι καὶ ἐννέα ἐτῶν ἤδη, διὰ πρώτην φορὰν παρουσιάσθη εἰς ἄνδρα. Ἡ συγκίνησις τῆς νεανίδος ὑπῆρξε τόσον μεγάλη, ὥστε ἠγωνίσθη, ἀλλὰ ματαίως, νὰ λησμονήσῃ τὸν πρῶτον ἄνδρα, εἰς ὃν ἀπηύθυνε τὸν λόγον. Κατώρθωσε νὰ τὸν ἐπανίδῃ. Καὶ τώρα ἡ μήτηρ Πρὰτ θλίβεται, διότι ἡ θυγάτηρ της ὑπανδρεύεται μὲ τὸν.. πρῶτον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε.

Ἀθῆναι *Αἰθερία Ἑλληνοπούλα*

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1910

290) «Δημήτριος Μέλισσος» (Γλύπ).

291) «Ἱππότης δὲ Βωδρὴ» (Ν. Ν. Κ.— Συνδ. Δόξα).

292) «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» (Συνδ. Δόξα).

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ἐγκρίσεως ἢ ἀνανεώσεως ἑκάστου ψευδωνύμου δρ. 1.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 26ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ ὀρθὴ λύσις τοῦ παιγνίου εἶνε αὐτη:

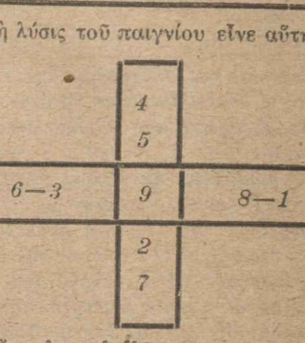

Λύσεις ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

Ἀθηνῶν.—*Ματίνα Σ. Ἀργυρίου, Δημ. Κ. Καρπέτης, Εὐφρ. Β. Βέργου, Μίνα Θεοβάλτου, Ἀντ. Αὐγερινός, Γεώργ. Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Γεώργ. Ν. Μαρκέας, Μενέλ. Δ. Ρουκουνιώτης, Ν. Α. Παρθενίου, Ἀντ. Θ. Αὐγερινὸς, Μιχ. Α. Πεσμαζόγλου, Θ. Τριανταφύλλου, Δ. Α.* **Πετσάλης.**

Πειραιῶς.—*Σπῦρ. Π. Τριπικέλης, Χρυσ. Μ. Σταγάκη, Ν. Δ. Ν. Μελετόπουλος, Εὐθ. Στελλάκης, Ἀσπασ. Χαραλαμποπούλου, Α. Βοργιᾶς, Ἰω. Σ. Λαγᾶς, Δημ Ἐφέσιος, Ἰω. Π. Τριπικέλης, Ἀγγελ. Π. Δαμουλάκη, Ἐμμαν. Δόντης, Αἰκ. Ν. Σταματιάδου, Σιυλ. Α. Τεγόπουλος, Σπ. Ἰ. Κόκκινος, Δημ. Πανόπουλος.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἁγίου Βασιλείου. *Βασ. Φ. Πουλόπουλος.*

Ἀγουλινίτσης.—*Ἀνδρ. Γκιόκας.*

Αἰγίου.—*Κυνέλ. Β. Σπυρόπουλος.*

Ἀλιβερίου.—*Κ. Δ. Κουβαρᾶς.*

Ἀμφιλοχίας.—*Κ. Ν. Σαρλῆς.*

Ἀνδριτσαίνης.—*«Ἐρυθρὰ Ἄγκυρα».*

Ἀργοστολίου.—*Ἀνδρ. Τρομπέτας.*

Βελεστίνου.—*Δημ. Ζάρρας.*

Βόλου.—*Χ. Ξ. Ἡλιόπουλος, Ἀθ. Ρίζος, Νικ. Σ. Γαλαντῆς, Στέφ. Κατσίμβρας, Θεόδ. Ρηγινὸς, Κων. Μαρινάκης, Γεώργ. Μπελέσης, Μέλ. Ὀλυμπιονίκης, Ἱπποκρ. Ν. Βόνας.*

Γυθείου.—*Δημ. Α. Φραγκιαδάκης.*

Εὐξεινουπόλεως.—*Θεόδ. Β. Γεωργιάδης.*

Ζαβέρδας.—*Ὀθ. Χ. Στάχτιαρης.*

Ἡρακλείου.—Χ. Α. Hannibal, *Γεώργ. Α. Μιλαθιανάκις.*

Θηβῶν.—*Ἄγγελ. Σ. Χατζηιωάννου, Ὀνούφρ. Μ. Παπασταύρου, Σταῦρ. Μ. Παπασταύρου.*

Καλαμῶν.—*Σωτὴρ. Γ. Κοκκαλίδης, Μίμ. Μαριόλης, Παν. Δ. Μπενῆ-Ψάλτης.*

Καρπενησίου.—*Ἀνδρ. Σ. Βασιλάκις.*

Κερκύρας.—*Κων. Α. Βιτσεντίνης, Στέφ. Ἀ. Μολφέτας, Ἰω. Δ. Χαλικερᾶς, Εὐτυχ. Α. Δεσεγρίνης.*

Κορίνθου.—*Μιχ. Σ. Πολίτης, Μιχ. Α. Τρίκκας.*

Κύμης.—*Καλὴ Ι. Παπαϊωάννου.*

Κυπαρισσίας.—*Νικ. Γκουντούνας.*

Λαρίσης.—*Ἀριστέα Σπανούλη, Κοῦλα Κ...*

Λαυρείου.—*«Οὐράνιον Τόξον».*

Λευκάδος.—*Δημ. Φραγκούλης, Σπυραντ. Μαναλίτσης, Πετρ. Κατωπόδης, Ἀθαν. Σ. Δάλλας, Χρῆστ. Σ. Καχλαμάνης, Θ. Τζεβελάκις.*

Πατρῶν.—*Δημ. Ἰωαννίδης, Λαοδάμεια Ι. Κίτσου, Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος*

Πύργου.—*Λουκ. Ε. Ἐκκλησιάρης.*

Ρεθύμνου.—*Σταῦρ. Παπαδάκις, Ἀλκιβ. Σπανδάγος, Α. Μιαούλης, Μεχμ. Φ. Σαϊτάκις, Ψαλ. Ν. Τζιάκις.*

Ρούστικα (Ρεθύμνης).—*Χαράλ. Ε. Παπαδάκις*

Σιτσόβης.—*Κων. Σ. Βασιλάκης.*

Σύρου.—*Ἀθαν. Γ. Σκόνδρας.*

Τυρνάβου.—*Νικ. Ντόλκος.*

Ὕδρας.—*Π. Α. Πρωτοπαπᾶς, Κυρ. Α. Παπαγεωργίου, Ἀριστομ. Μ. Πέππας, Φραγκῖσκ. Γ. Δέδες.*

Χαλέπας (Κρήτης).—*Ἐμμαν. Σαμιωτάκις.*

Χαλκίδος.—*Ἰω. Σ. Παπίλας.*

Χανίων.—*Ἰδομ. Α. Κανδαράκις.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρείας.—*Γεώρ. Κυπριώτης.*

Θεσ)νίκης.—*Ι. Παπαβασιλείου, Σ. Α. Ὑφαντῆς, Ζωὴ Α. Λασκαρίδου.*

Καΐρου.—*Εὐαγγελία Σιδηράτου.*

Κων)πόλεως.—*Κων. Ν. Μέλας, Δημοσθ. Α. Χαλκούσης, Λεων. Παπαδόπουλος, Δέσποινα Ι. Βασιλειάδου, Α. Γκόφφας.*

Σμύρνης.—*Παν. Α. Τριφυλλόπουλος, Πολυξένη Κ. Σαρραΐδου, Ἀριάδνη Μ. Βοσκουδάκη.*

Birket-el-Sab.—*Α. Πιτσος.*

Kom Wahal.—*Κωνστ. Χ. Λουκᾶτος.*

Ἄνευ τόπου.—*Δημ. Γ. Κόκκορης.*

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

Ἀθηνῶν.—*Ἔλλη Βαφειάδου 25ου.*

Ἀργυροτολίου.—*Ἀγγελικὴ Φωκᾶ 25ου.*

Ἄργους.—*Ἀλεκ. Δ. Πειρουνάκης 25ου.*

Ζαβέρδης.—*Ὀθ. Χ. Στάχτιαρης 25ου.*

Καλαμῶν.—*Πότ. Τσίχλης 24ου, Νικ. Γ. Γκίκας 25ου, Παν. Δ. Μπενηψάλτης 25ου.*

Κορίνθου.—*Μιχ. Πολίτης 23ου, 24ου, 25ου.*

Λαρίσης.—*Κοῦλα Κ ...25ου.*

Μεσσαρίας (Ἄνδρου).—*Θεόδ. Βληζιώτης 23ου.*

Πατρῶν.—*Λαοδάμεια Κίτσου 22ου.*

Ὕδρας.—*Ἀνδρ. Ν. Μπῖκος 25ου.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Θεσ)νίκης.—*Ζωὴ Α. Λασκαρίδου 25ου.*

Fagous.—*Γεώρ. Δημόπουλος 24ου.*

Καΐρου.—*Εὐαγ. Γ. Σιδηράτου 24ου.*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἐτέθησαν τὰ ὀνόματα ἐκείνων μόνον, οἵτινες ἀπέστειλαν ὀρθὰς λύσεις. Γενομένης κληρώσεως, ἐκέρδισαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς:

1) ***Δ. Α. Πετσάλης,*** *ἐξ Ἀθηνῶν, δραχ. 5.*
2) ***Νικ. Σ. Γαλαντῆς,*** *ἐκ Βόλου, δρ. 2.*
3) ***Ἀριστέα Σπανούλη,*** *ἐκ Λαρίσης, δρ. 2.*
4) ***Μίμης Μαριόλης,*** *ἐκ Καλαμῶν, δρ. 2.*
5) ***Α. Γκόφφας,*** *ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δρ. 2.*
6) ***Ἰω. Σ Παπίλας,*** *ἐκ Χαλκίδος, δρ. 2.*

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνωτέρω νὰ μᾶς ἀποστείλουν ἐπὶ ἰδιαιτέρου τεμαχίου χάρτου τὰς ἀκριβεῖς των διευθύνσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὰ κερδηθέντα. Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς τ' ἀζήτητα βραβεῖα παραγράφονται.

ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ ἀνεδείχθη ὁ Βόλος. Δευτέρα ἔρχεται ἡ Λευκάς.

Διὰ τὸν ἄνθρωπον τρία πράγματα ὑφίστανται: τὸ νὰ γεννᾶται, νὰ ζῇ, νὰ ἀποθνήσκῃ. Δὲν αἰσθάνεται ἑαυτὸν ὅταν γεννᾶται, πάσχει διὰ νὰ ἀποθάνῃ καὶ λησμονεῖ νὰ ζήσῃ.

Ἀριστ. Μπουφίδης La Bruyère

Γυνὴ ἄσχημος, δεσποτικοῦ δὲ χαρακτῆρος, ἥτις ἐννοεῖ νὰ ἀρέσῃ, ὁμοιάζει πτωχόν, ὅστις προστάζει νὰ τοῦ κάμουν ἐλεημοσύνην

ΝΕΟΣ "ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΗΣ„ ΕΙΣ ΤΗΝ Ν. ΥΟΡΚΗΝ

Ἕνας ἄλλος «οὐρανοξύστης» δηλ. πολυόροφος οἰκία, θὰ κτισθῇ εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην, θὰ εἶνε δὲ ὁ μεγαλείτερος καὶ τελειότερος ὅλων. Θὰ στοιχίσῃ 50 ἑκατομμύρια. Καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ξενοδοχεῖον. Θα ἐγερθῇ εἰς τὸ Σεραλδ Σκουέαρ, μὲ 22 πατώματα. Τὸ ὕψος του θὰ εἶνε μεγαλείτερον τοῦ ὕψους ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε οἰκοδομημάτων τῆς Ν. Ὑόρκης· κατὰ συνέπειαν θὰ εἶνε τὸ ὑψηλότερον ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου. Πρὸς τὸ παρὸν τὸ ὑψηλότερον ξενοδοχεῖον τοῦ κόσμου τὸ ἔχει ἡ Ν. Ὑόρκη. Εἶνε τὸ Πλάτζα Ὀτελ μὲ 18 πατώματα. Ἔχει ὕψος 252 πόδας.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΒΑΡΕΛΙ

Τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἀνεχώρησαν ὁ Αἰμίλιος Σινάρδη καὶ ὁ Εὐγένιος Βανίλος, διὰ νὰ κάμουν τὸν γῦρον τοῦ κόσμου μέσα σ' ἕνα βαρέλι. Τὸ βαρέλι αὐτὸ ἔχει εἰς τὸ μέσον ἕνα ἄξονα, ἐπὶ οὗ ὁποίου στηρίζεται μία ἕδρα, ἡ ὁποία μένει ἀκίνητος. Ὁ ἕνας κάθηται ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ ὁ ἄλλος γυρίζει τὸ βαρέλι.

Οἱ πρωτότυποι αὐτοὶ ταξειδιῶται ἔφθασαν ἤδη στὸ Παρίσι, ἀφοῦ διῆλθαν ὁλόκληρον τὴν Ἑλβετίαν. Ἀναχωροῦν διὰ τὸ Καλα, θὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ ἐκεῖθεν θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου θὰ κυλίσουν τὸ βαρέλι των εἰς τὸ Βέλγιον, τὴν Ὁλλανδίαν, τὴν Νορβηγίαν καὶ τὴν Σουηδίαν. Ἔπειτα θὰ ὑπάγουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Αἰθερία Ἑλληνοπούλα

Ἡ ἀξία τῶν γυναικῶν δὲν διαλάμπει ποτέ, εἰμὴ μετὰ τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος. Πρέπει νὰ νυμφευθῇ τις, ὅπως μάθῃ τί ἀξίζουν.

Κ. Ε. Λαμπρυνόπουλος ***Πὼλ Ρίχτερ***

ΘΕΡΙΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΑΠΟ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ--31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΙΛΙΩΝ (1000) ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἀπὸ τῆς 3ης Ἰουνίου ἐπροκηρύξαμεν νέους διαγωνισμούς, τοὺς **ΘΕΡΙΝΟΥΣ**. Ἤρχισαν δὲ ἔκτοτε νὰ δημοσιεύωνται εἰς ἕκαστον φύλλον τῆς «Ἑλλάδος» τρεῖς διαγωνισμοί. Τοῦτο θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους Αὐγούστου.

ΟΙ ΟΡΟΙ

1) Εἰς τὰς λύσεις δύναται νὰ λάβῃ μέρος οἱοσδήποτε ἀναγνώστης τῆς «Ἑλλάδος» ἀποκόπτων τὸ ***παρὸν*** δελτίον καὶ συμπληρῶν αὐτὸ ὡς ἑξῆς: Εἰς ἕκαστον δελτίον πρέπει νὰ περιλαμβάνεται ἡ λύσις ***ἑνὸς μόνου*** διαγωνισμοῦ. Ὅστις δηλ. θέλει νὰ λύσῃ δύο διαγωνισμοὺς θὰ στείλῃ ***δύο ἔντυπα*** δελτία καὶ ὅστις θέλει νὰ λύσῃ καὶ τοὺς ***τρεῖς*** διαγωνισμοὺς θὰ στείλῃ ***τρία ἔντυπα*** δελτία. Χειρόγραφα δελτία δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

2) Ἕκαστον δελτίον ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἕνα κλῆρον. Ὁ στέλλων τοὐτέστι δύο δελτία θὰ ἔχῃ δύο τύχας, ὁ στέλλων τρία θὰ ἔχῃ τρεῖς τύχας κ. λ.

3) Τὰ δελτία ἀποστέλλονται ἢ καθ' ἑβδομάδα, ἢ ὅλα ὁμοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς τριμηνίας.

4) Δεκάλεπτον γραμματόσημον ***δὲν*** ἀπαιτεῖται, οὔτε ἄλλο τίποτε.

5) Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δελτίων καὶ τῶν κλήρων ἑκάστου θὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριμηνίας (ἀρχὰς Σεπτεμβρίου) καὶ θὰ γίνῃ μεταξὺ αὐτῶν κλήρωσις.

6) Διὰ νὰ συμμετάσχῃ ἕνας λύτης εἰς τὴν κλήρωσιν πρέπει νὰ στείλῃ ***ἓν δελτίον*** τοὐλάχιστον ἐξ ἑκάστου φύλλου. Ἐπειδὴ δηλαδὴ θὰ ἐκδοθοῦν εἰς τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας 26 φύλλα, ὁ λύτης ὀφείλει νὰ στείλῃ ***τοὐλάχιστον 26 δελτία διαφορετικῆς ἡμερομηνίας***· ἄλλως δὲν συμμετέχει εἰς τὴν κλήρωσιν. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς εἴπομεν, ἕκαστον δελτίον θ' ἀποτελῇ κλῆρον, ὅσῳ περισσότερα δελτία στείλῃ τις, τόσῳ περισσοτέρους κλήρους θὰ ἔχῃ. Π. χ. ὁ ἀποστέλλων 26 δελτία, ἤτοι ἓν ἐξ ἑκάστου φύλλου, θὰ ἔχῃ 26 κλήρους, ὁ ἀποστέλλων τὰ διπλάσια θὰ ἔχῃ διπλασίους κλήρους, ὁ ἀποστέλλων τὰ τριπλάσια θὰ ἔχῃ τριπλασίους κλήρους κ.λ. Δύναται δὲ κανεὶς νὰ στείλῃ τὴν λύσιν ἑνὸς διαγωνισμοῦ ἐπὶ πολλῶν δελτίων.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν δελτίων καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων τῶν λυτῶν, θὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις δημοσίᾳ εἰς τὰ γραφεῖά μας. Θὰ δοθοῦν δὲ τὰ ἑξῆς ποσὰ εἰς μετρητά:

Εἰς τὸν	**ΠΡΩΤΟΝ**	δρ.	***πεντακόσιαι***	500
»	» δεύτερον	»	ἑκατὸν	100
»	« τρίτον	»	ἑκατὸν	100
»	» τέταρτον	»	....	25
»	» πέμπτον	»	....	25
»	» ἕκτον	»	....	25
»	» ἕβδομον	»	....	25
»	» ὄγδοον, ἔνατον, δέκατον, ἑνδέκατον καὶ δωδέκατον, ἀνὰ δρ. εἴκοσιν (20) εἰς ἕκαστον			100
»	**τοὺς** δέκα ἐπομένους ἀνὰ δρ. δέκα (10) εἰς ἕκαστον			100
	Τὸ ὅλον δραχ.			1000

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 37ος

ΑΙΝΙΓΜΑ

Κι' ἐγὼ εἶχα λάβει μέρος εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τροίας
κι' ἐπολέμησα ἐνδόξως, πλήρης ῥώμης καὶ ἀνδρείας.
Ἀλλ' ἂν παίζων σὺ θελήσῃς
νὰ μὲ ἀναγραμματίσῃς,
τ' ὄνομα τῆς Ἠπείρου
παρευθὺς θὰ συναντήσῃς.

(Τοῦ κ. Ἡρ. Κ. Φραγκῆ, ἐκ Ξηροκαμπίου—Σπάρτης)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 38ος

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΙΠΟΝ

Κ.λλ.στ.ν—.ρ.μ.—τ.—τ.ς.—..δ. ς—.ρ.θ μ.

(Τοῦ κ. Ἰω. Δ. Βαρβαρίγου, ἐκ Μεσσαρίας—Θήρας)

„ΕΛΛΑΣ“.-*Πέμπτη 15 Ἰουλίου 1910*

Διαγωνισμὸς

Λύσις

Ὄνομα λύτου

Τόπος ἀποστολῆς

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 39ος

ΣΤΑΥΡΟΣ

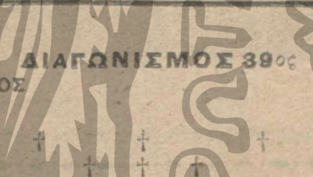

Εἰς τὰς θέσεις τῶν σταυρῶν νὰ τεθοῦν γράμματα, οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκωνται καθέτως τὸ ὄνομα φυτοῦ τοῦ ἀγροῦ ἔχοντος κατέρυθρα τὰ φύλλα, ὁριζοντίως τὸ ὄνομα ἑνὸς καρποῦ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, διαγωνίως δὲ τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τὸ ὄνομα πτηνοῦ κατοικιδίου.

(Τοῦ κ. Θεοδ. Ἀρ. Βληζιώτου, ἐκ Μεσσαρίας—Ἄνδρου)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

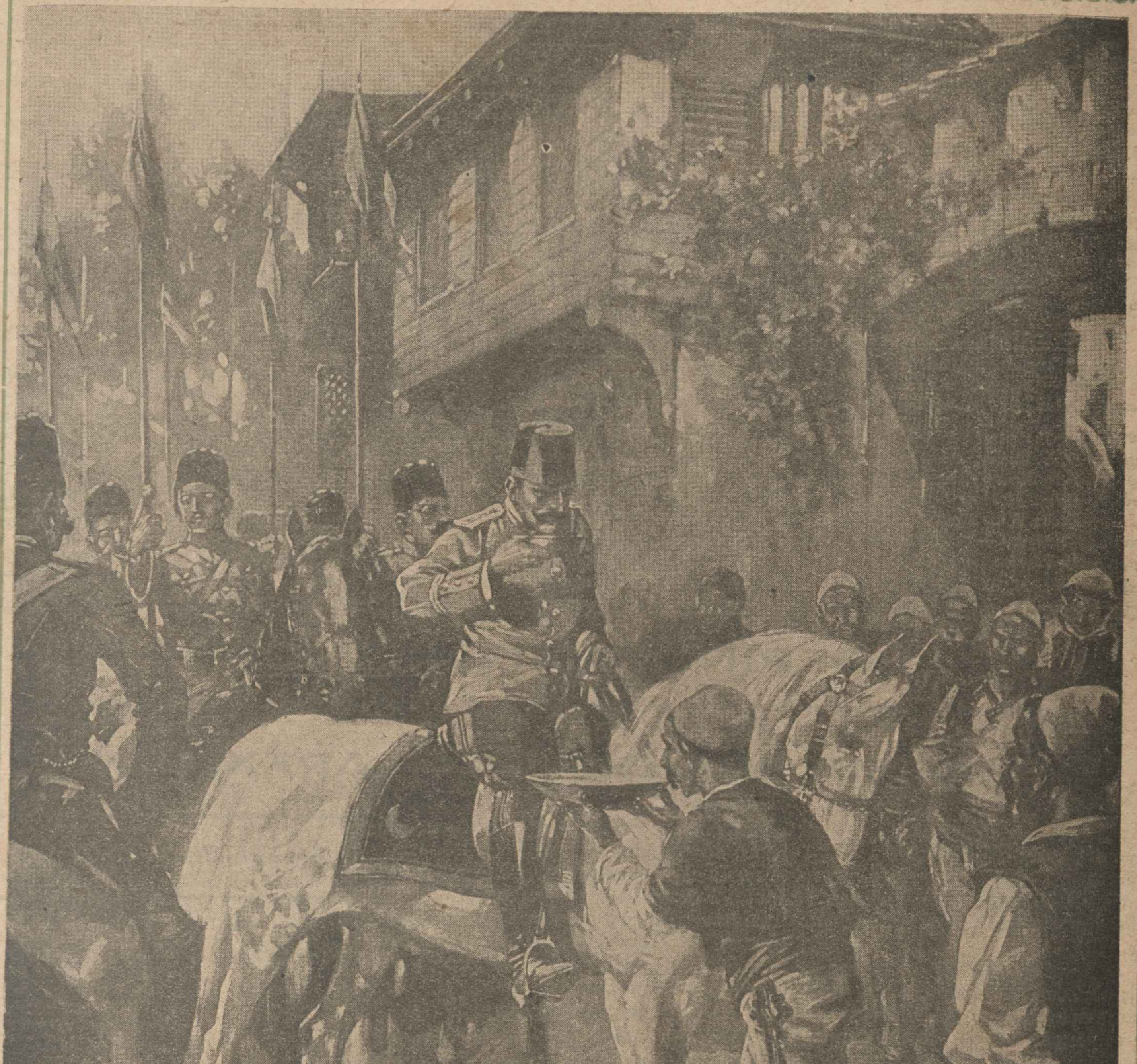

Ἀλβανοὶ προσφέροντες γάλα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ ὡς σημεῖον ὑποταγῆς.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ „ΕΛΛΑΔΑ" „ΣΑΛΩΜΗ"

ΝΕΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΥΠΟΙΣ „ΚΡΑΤΟΥΣ" Θ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1